

سادگی میں بتاؤ

امرتا پر تیم
رجانک رغوٹ بخش صابر

درستیٰ حق پہ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

اس کتاب بلوچی اکیڈمی کوئٹہ سے اجازت سے ایڈیٹ کیا گیا ہے، ہر رنگ کے لئے چھاپ بوتنگ، گیکان کنگ چھاپ کنگ، رجانک، چہرے بدل آرگ نہایت تاکہ پرچسپس مقصد سے بلوچی اکیڈمی کوئٹہ سے اجازت سے گرینگ نہ بوتنگ

سادگیں تاک
عزت بخش صابر

۱۹۹۶ء
۱۰۰ کلدار

کتاب و نام
رجانک کار
پرنسٹ
ادلی چھاپ
ہا

”ورنہ دست و قی کتہہ شپت یک کاگدے درے کت منی نیمگ ء
مچک کنان ء جستے بکت ، جانلی ، تر تنے و ہدی چنت کاگد نبشتہ کر بگ ؟
اے ہم جانکی ء نوشتہ کر تلکین انت تہی نام .....“
راستی من چیر ندات ء در آئینت ۔ تننا یک کاگدے ۔ آمندر ء دیوال ء
کش ء اوشتوک ات یک کاگدے من منائے دات ء شت ۔ من آودہ ء ایشرا پجو
نیا ورت البتہ کاگد ء تنہا آئی نام و تنگ ات ۔
دیمتر جست ء پرس ء ہمیں جوازے بوتگ بلے انگت ہم آئی پرست
ایش شپان ہم تہی لوگ ء تنگ آتنگ ؟“

ایش بیست ء ہپت اکتور ء روج ات ۔

مات ء زند ء سر آتگلیں کتریکے ۔

گوں مات ء جون ء بیج اوتاگ اٹکت اڑنگ ات ات بلے اڑنگیں نہیں
ء اوتاگ ء گرہن بس پاچ بویگی ات ۔ آئی پہ لرزگی لٹناں بیج گڈی نہیں واگ درا
کت ات ۔

بلکن ہر یک اوتاگے ء یک یک واگے مانگیشنگ ات ۔ چہ درستاں سری
واگ ات کہ من پچل ء در بیج ء کش ء مندر ء بروئین پانڈے ندھی مہاراج ء
بگرین بیارین ۔ ہمیشی پجیگ ء دوئی واگ ات کہ واتری ء تازگیں پلانی گوری سے
ہم بہازدورین بیارین ۔

پچل ء کش ء مندر دور بوٹگ ۔ مے گئی ء بگل ء ات ۔ ٹندیں
رواجاں بگوشے سے منٹ ء راہ ات واتری ء ہشتاد ساگی پانڈے کوپگ دینگ آتکن
ء دگہ پانزدہ منٹ مان آتک ات ۔

گلفروٹے کہ مندر ء ڈمپگ ء سر پل بہاکنگ ء ات ۔ من چٹک پلانی
گوری تان ہما وہد ء گپت تانکہ پانڈے پاد آتک وتی سوا سے پوست ات ۔

مات ء نہیں ء اوتاگ ء گرہن بلکن مہر گپتگ ات ۔ تان منی واترکنگ
ء آئی پنچیں اوتاگ جڑنگ اتت من پانڈے نیاست ء مات ء نیمگ ء چارنت ۔
مات ء لرزوکیں دستے دیوال ء نیمگ ء ٹال کت منی پت ء عکس ء ایر گبگ ء
اشارت ء کت ۔ من پت ء عکس چہ دیوال ء ایر گت مات ء چیر گیجانی سرا ایر
کت ۔

۶
مات ، عاس دل ، بندہاں داہت پدا وتی سر وں ۽ نیمگ ۽ دستے شمار
ات ۔ سر وں ۽ گایت ۽ شون دارک ۽ پڑیک ، لوک ۽ یک کنکے ۽ سارنگیں دار ۽
پیتی ۽ نیمگ ہم دست نال کت ۔

نون مات ۽ دیمترے دو واہگ دگر اتنت کہ چہ پیتی ۽ سہریں دسگ ،
بیزنگیں کاگداں در بکنیں ۽ جڑ کوکیں پیت جنگیں شارے ہم ۔

مات انت ۔ ہمیشا مات گوشین ، نہ کہ پہ عمر ۽ حساب ۽ بلکے ہم گوشگ کرز
ات ۔ من ہما ساعت ، حیران بوتن دہدے کہ مات ۽ جڑ کوکیں پیت جنگیں شار
و ترا مانپوشت ۔ سہریں دسگ ۽ بیزنگیں کاگد پجگ ۽ کت انت پدا زرت منی
دستانی دل ۽ ایر کت انت ۔ " ایش تئی انامت انت ۔

اسے دمان ۽ مات ۽ نہ ، بلکن پانڈے ۽ در آئنت ۔ " پچ بچو ایش
وصیت ۽ کاگد انت بلے دگ کاگد ہم کاریگ انت سوگد بکن اش ۔ عے دمان ۽
مات ۽ اشارت ۽ پانڈے ۽ وتی دست منی سرا پر مشت ۔ لستیں نیک دُعائے ہم
کت بلے سنسکرت زبان ۽ چوشیں لوزانی مانا ۽ من سر پد ہوتن ۔

رند ترے مات ۽ چو رہی ۽ حشک ۽ زردیں دستاں پلانی گوری زرت
منی پت ۽ عکس ۽ گورا دات پدا پانڈے ۽ نیمگ ۽ چارست بللیں زبان ۽ گوشتے ۔
" مروچی بیست ۽ ہپت انت ۔ استالانی چہر نیک بختی ۽ دوار ۽ سر بوتگ مروچی منی
بخت ۽ جہ جنگ ۔ "

پانڈے ۽ دوئیں دست دھا ۽ رنگ ۽ چست کت انت ۔

مات ۽ عے دمان ۽ کہ روک روک منا چارنگ ات آئی نہیں ۽ درستیں
توان چہ جون ۽ درشنگ چمانی تھا نز آنگ ات بلے نون آئی چم نزامنت ۔

منی جند ۽ نہیں ہم سینگ ۽ بگوشے گٹ بوآن ات ۔

لوگ ۽ ہما بان سارت ۽ سکٹیں مسان ۽ حد ۽ سر بوئیگی ات بلے پانڈے
سنسکرت زبان ۽ ونگیں دُعائے برکت ۽ بان ۽ رازند ۽ گرمی دات ۔

مات ۽ دست سرنت انت ۽ سخت گریگ ۽ راہنداں پانڈے ۽ پادانی
 نیگ . جمل بوتت : دستانی باہنگ آئی پانڈے ۽ پادانی ویماج کت انت .
 مات . انت ۽ دیم ۽ کر نچانی ڈول ۽ دوکر نچکانی تمانز آتک انت بلے چ
 عے نز آتگلیں کر نچکاں توارے چست بوت " منی پنکج من : آس دمت " .
 ہمیشی پو ۽ پانڈے ۽ دعا وانگ دمانے مثل کت در آہنت ۹ . تنی
 وانگ ش ف رست " .

نون ہنچو گندگ ۽ آتک کہ مات ۽ دیم ۽ کر نچک ۽ چلن شاتگ بوتگ
 است توار ہم لم گشگ ات " گگا . آپ " .
 من سی اتن . مات ۽ کباٹ ۽ گگانی آپ ۽ قہے ایر کتگ ات .
 من گوں چوشنگ ۽ گگانی آپا مات ۽ دپ ۽ دات . لنت اچک لرت انت کہ
 آپ ۽ جنتے ترماں تابیرے دات .

پدا ہمیں توارے نیاتک . گگانی آپ ۽ عے جنتے ترمپ بلکن مات ۽ پنچی
 : ندی واگ بوتگ . نون گوشیکہ پنس ۽ اوتاگ ۽ پنچیں گرہن پچگردان است . پنچ
 اوتاگ یا عنصر ..... آس . گوات . آپ . ڈگار ۽ آزمان انت . مات ۽ پنچیں
 واگ ہریک عنصر ۽ لوٹ بوتگ انت البتہ چوش زانگ نہ بوت کہ کجام واگ چ
 کجام عنصر ۽ تل ۽ ات بس ہمینکس زانگ بوت کہ پنچیں واگ پورا بوتگ است ۽
 نون اوتاگ ۽ پنچیں گرہن سچ رچان انت .

پانڈے ۽ روگن ۽ ڈیوایے روک کت مات ۽ سرون ۽ ایر کت .
 ناگت ۽ چہ راہ سری بان ۽ کسے پاد برمش گوشاں کپت . بلکن مات ۽
 ہمپل ماسی رکھی ۽ پاد برمش ات بوت کنت کہ میتگ ۽ دگ کسے انت بلے ہنچو کہ
 درگہ نیگ ۽ جم شانک داشت چہ درگہ ۽ در آمدی توارے اشکت " سلام بات
 پانڈے ! " .

" پانڈے ۽ درگہ ۽ نیگ ۽ چار ات دو میں دست چست کنتت ۽
 علیک گوشت . چہ وقی جاگد ۽ پ و ش آتک ۽ چست ہ "

من چه درغ آيوک پچه آدرت . منی دور سیادیں ناکوئے ات ۔ ناکو جنک
دوگئی آنکشر آئی لوگ انت من جوان سئی اتن کہ آئی مے لوگ ۽ رو آنیت ات
بلے من حیران بوتن ۔ اسے وہد ۽ آئی آنکن ناگانی مے نہ ات ۔ البتہ حیران اتن
کہ ناکوئے پُرس ۽ گوں کپگ ۽ آتگ ات ۔ آ بان ۽ تما نپرت بلکن چه درگہ ۽
پشتے مان دات گوں پانڈے ۽ گوشتے ۔

“ من ۽ حال ۽ گپنگ ات کہ آنمائیت ہمیشا من گوں شما شور ۽ مسلت
کنگ ۽ مندر ۽ شتگن ” ۔

پانڈے چه بان ۽ در کپت راه سری بان ۽ شت آئی توار منی گوشاں کپت
“ بگو باریں ”

پسو ۽ ناکو ۽ توار آتک ۔ “ شما وت کتابانی عالم ۽ دانتگ ات ۔ گوں شما
چے بگوشاں ۔ شما وت جوان زان ات ” ۔

پانڈے ۽ بچکند ودی نہ بوت بلے لوزانی تل ۽ بچکند اندیم بوگک ۔ آ
گوگک ۽ ات “ من کہ در ستیں بہراں قولے شما جوان زانیں گڈاں دگہ بہرے ۽
حاجت نہ انت ” ۔

پانڈے ۽ وتی من ۽ بیچ نگوگک ۽ رماشت داتگ ات بلے انگت گوشوک
۽ در آنیت ۔ “ بس مے شک ۽ سر پرونگی ات ۔ واجہ جون آس دیگی انت پے
کار ۽ کھول ۽ بیچ لوٹائیگی بیت ۔ شما وت شرمی ۽ زان ات کہ منی بیچ اسے شہر ۽ نہ
جالیٹ ” ۔

پانڈے ہشاد سا لگیں مردے آئی توار لرزیت ۽ اڑیت بلے مے دمان ۽ کہ
آئی توار منی گوشاں کپت آچوسک برزاکہ نیت ات بلے جزم ۽ پنچنگ ات ۔
“ کھول ۽ بیچ آئی کش ۽ اوشٹوک انت چه درا بیچ جاگے ۽ لوگی نہ
انت ” ۔

“ مے بہر ۽ پلو ۽ ناکو ۽ توار جُبت ۔ “ چے گوشتے منی واجہ ۽ میت ۽ زانکہ
پنچ آس پر داریت ” ۔

”بلے۔ پنچ آسے دنت“۔ پانڈے، ہواب گرد دنت ء نوشتے۔ اچ شما
کے کہ آنی گڈی دوداں بہر گریگ یا لوں کپک بلومیت الم ء بہ ایت۔ مردگیں زال
شے کھول ء گرد لکشی بوتگ۔“

”چے گوشے پانڈے۔ منی واہ ؟“ ناکو ء توار بلبل بوت۔ آ ایراد گریگ
ء ات۔ ”ہنچو کنگ دہرم ء دودانی پُردشگ بیت گرد لکشی نیں زال ء میت ء
دیکھی پنچ آس پرداشت نکنت۔“

”آس پرداشت کنت“۔ پانڈے ء پے گراں گفتاری در آئینت۔ بلکن
آرا دگ بہرے ہم کنگلی ات بلے ناکو ء توار نیام کپت ”مے بہر کجام دپتر ء نبشتہ
انت پانڈے ؟“۔

پانڈے ء توار ہنچو کہ نرم ء آسودگ ات۔ مے رنگ ء جزم ء چھنگ
ات۔ ”روچے کہ دپتر ء درونت گریگ ء کائے ہما روچ ء زانتے کنے۔ اے دمان
ء وتی راہ ء بگر۔ واہگ داری بوت چار بچ گڈی دوداں گول کپک ء بیا۔“

من ہنچوش مارست کہ یک مردگے ء سرورن ء روکیں ڈیوائے مثال ء من
ہم ہوانکی ء آس ء جل ء اول۔ من کنے اول دینی پنچ کنے ء گوشنت ؟ مات ء
پانڈے لوشنگ پے کجام خیال ء گوشنگ ات کہ پنچ آنی ء آس بدنت زانکد مات سنی
ات کہ ناکو کنیت مات ء میت ء آس پردارگ ء منانلیت۔

منی فہم ء پنچ نیاتک، بس ہمینکس زانت کُت کہ لستیں ڈیوا مبارکی ء تھال
ء رونک ننگ ایر کنگ بنت دگ لستیں ڈیوا تننا مردگانی سرورن ء روک بنت۔ من
بلکن مبارکی ء تھال ء ڈیوائے نہ اول۔

مردچی ناگت ، تہترین ، گنگا ڈگار ، سر ، بکتنگ منی پادانی دیم ، تچک
 انت کہ گوشے منی عمر ، بیت و چار سال منی ہم ، کل ، ہمیشی آپ ، گون
 انت یک یک ، آپش برگ ، انت ۔

مردچی لوگ ، تہر تہریں توار جم بوتنگ ات انت ۔ ماسی رکھی ، توار ۔ آ
 منی سر ، دست پر مشگ گریوگ ، ات ۔ چہ میتگ ، گساں باریں چون چونیں مردم
 چہ وقی وقی لوگاں آتنگ ات انت بلے تاں اسے وہد ، تہا ، ترب ، غمکے درستیں
 تہر تہرین گنگا ، آپ ، رپت ایچ من دور برت انت ۔ البتہ نا کو جنک کہ
 سب ، آس پردارگ ، ق گون وت آورنگ ات پدا آئی توار گوشاں نکپت بلکن
 تہترین گنگا ، کچ جتگیں کنکے ، آپ ، کپنگ ات کہ منی جیمے نکپت انت ۔

پانڈے ، گون منی دست ، مات ، جسد ، آس پردارینت ۔ اسے دمان ،
 آئی توار نہ لرزت ۔ ہو ، منی دست الم ، لرزگ ، ات ۔

من ہنچو خیال کت کہ مات ، لوز ہم گنگا ، تہترین ، آپ ، راگون ات
 من زانیں کہ سیادی ، آپ چتور بارت ۔

سرے بیگاہ ، چہ پرس ، پاد آئیگ ، رند پانڈے آتنگ ات آئی دزمال
 ، چیز کے نیوگ ، دشی مان ات انت منا پہ زورانسری چیز کے وارینت ، گوشے
 "ایش مندر ، خیرات انت" ۔

من پرست ۔ " آکہ سئی ات منا چیزے حال داتے کت بیت و چار
 سالوں بیوانک بوتنگ نون پہ دائمی بیوانک انت ۔ تو منا سر پہ کن پہ سیادی منی چے
 ات ؟ " ۔

تئی مات بوتگ پئنج ۔ پانڈے منی کش ، نشت دتے پھنی سرے

مشت

من گوشت " زانیس کہ آئی پچو آرنے لوزے تل ، انت بے اچ من سے
پچو آرچون پچگرینگ بوتگ ، انت ؟ "

" پانڈے ، کندت ۔ پوترینگ ، بدل ، پرتے ۔ منی چک ، پچو آرکے

دنت ؟ "

من گوشت " پچو آرنے بلکن پیداشت دیوک دنت ۔ "

" انا " آئی در ۔ مینت " ۔ پچو آرنے دیوک جبین ، تے چہریں ارواہ انت تو

چہ ہمانی پرتس کہ آتی کئے بوتگ ؟ "

من گوشت " بے جبین ، تہ ، ارواہ ہمانی بخشانگین انت ہمانی سے

(مات) لوزے بلدکت ۔ پن ایش حقیر ۔ ستے بوتگ گڈاں مروچی سے راستی

کے ، چوں دروگ بندکنگ ، جہدے کت ؟ "

" دروگ جوفہ سکین انت ۔ منی چک تہ جبین ، ارواہ نہ پرماسیت ۔ "

" چے ، جوفہ ؟ "

" اے بان ، زرے مالانی ۔ "

" بے ایراد دہرم ، حوالہ ، بوت زرے مال ، بوتگ ۔ "

" زرے مال ، جوفہ دہرم ، اندیم کنت ہمانی پشت ، چیر بیت ۔ "

" آئی منادینی پچ گوشتنگ ۔ دینی پچ ، مانا چے انت ؟ "

پانڈے ، پو ، جست ، رنگ ، بدل ، کنگ ، کمال ، واہند انت ، گوشتے

پیر ، پکیراں بدن ، را خدا ، جہرہ ، نام داگ ، ارواہ ، کڈک ۔ نون تووت بگوش

کڈک محشر انت کہ ارواہ ؟ "

" کڈک چہ ، دہ ، دوار بوتگ ، محشر انت ۔ "

پانڈے ، بکیرے بد ، پکلندت ۔ " منی چک چہ بدن ، کڈک ، ہم

محشری جاہ کبت ۔ اے جہان کڈک ، ارزشیگ لکھیت ارواہ ،

شہوشیت نہ کہ کڈک چہ ارواہ ء سبب ء محشر انت ۱۲ ۔

من پانڈے ء چوشیں جمل نہیں حقان ء من ء رست نکت ہمیشا یک
رندے پراجست کت ۔

”زانکہ من چہ سے مات ء لاپ ء ودی بوٹگن ؟“ ۔

”تو چہ آئی ارواہ ء پیدا بوٹگے“ ۔

”دستی بچہ نہیں چک ء گوٹشنت زانکہ ؟“

”ہر کس گوٹشیت بے بگوٹشیت“ ۔

من ہنچو مارست کہ تہترین ء گنگا ء بروکیں آپ ء من و ترا ہما جبر ء گنگ
ء داشنگ کہ دل ء بڈینگ ء ہائی انت پرست ! ”منی سے مات ء منی سے پت ء
مناچہ کجا گتگ ات ۔“

پانڈے دمانے ء بیوانک بوت جملیں خیالے ء ایر داتے پدا در آنتے ۔
”پت ء تھی مہر ء دشی ندیست آئی مرگ ء رند تھی مات ء ترا در گت ۔“
”چہ کجا ؟“

اے جست گنگا ء تہترین ء ایر دینگ وڑیں جتے ات آئی لٹ نہ
سرمت انت ۔ رند ترے پانڈے ء حال دات کہ ”ہما درگت ء ہم تھی ناکو ء
بلاہیں جا کے کرنگ ات ۔ جو فہ ات سے بان ء ۔ ہما وہد ء ہم آئی دہرم ء نوان
گتگ ات کہ بچہ یک جنورامے دینی بچہ ء کٹ ء کت نکت ۔“
”زانکہ د پترانی تھا ہنچیں ہبرے ہم گوٹگ بوٹگ ۔“

”آئی کدی د پترے دتگ ۔ جنورام ء ملک ء مال دور نزکیں سیادے ء
مرسیت یا برسیت ہمانکہ برہمنی عبادت ء چوشیں دودے گوں کنگ بوٹگ ۔ سادگیں
مہلوک چے ء سنگ انت کہ د پترانی تھا دوازده تہر ء بچہ لیکھک بوٹگ انت ۔ یکے
ہما کہ لاپ ء پیدا بیت ۔ دومی وتی جنک ء بچہ ۔ سیمی وتی زال ء لاپ ء چہ دگ
مردے ء پیدا بوٹگن بچہ ۔ چارمی وتی جنیں چکیں جنک ء بچہ پنچمی وتی جن ء دگہ
سیرے ء پیدا بوٹگن بچہ ۔ ششمی دگرے ء را پہ رودینگ ء دانگیں بچہ ۔ ہتھی چہ

دگ مات ء پتے ء بہا زرتگین بچ . ہشتمی کسی وصف . گندگ ء رند وتی گوشتگیں بچ
 . نسہی چورہے ء رازیرگ وتی بچ کنگ . دہمی سیر ء درگت وتی لاپریں جن بچ .
 یازدہمی چہ ہنہیں مردے ء اچ وتی زال ء لاپ ء پیدا بوٹگیں بچ کہ آئی پت .
 مرہ ریت دوازدہمی چہ کجام سببے ء مات ء پت ء وسیل کنگ اشنگیں بچ کہ آرا
 رودینگ بہ بیت ۔

پنس بڈان ایر روان ات . نہ تہترین گگا ء بلکن حیرانی ء گورم ء . دل
 چہ وتی نوبت ء راجی زند ء در روان ہما عمدی باریگ ء سر کشان ات کہ وتی جسیں
 چک ء بچ ء را ہم وتی بچ لکیگک بوٹگ ات یا کہ سیر ء درگت ء وتی لاپریں جن
 ء بچ ہم وتی بچ ء ور ء قبول کنگ ء دود ات ۔

مرو چگیں زمانگ ء حالتاکاں من امبرا چوشیں گثرانی حال دنگ کنہ آہانی
 تہا نوک پیدا بوٹگیں زندگ یا مردگیں چک دست کپنت ۔

منی پیشانی وا . نہ بلے دل الم ء پانڈے ء پاڈاں کپت ۔
 من تننا بس ہینکس گوشت ۔ " مات ء چنت گشتان وتی یک مرٹگیں
 جنکے ء نام گپتگ ات ۔ آئی گوشتگ ات مرگ ء رند تو ہمائی صورت ء پیدا
 بوٹگے ۔ ہنہیں جم ء پوز ہنہیں پیشانی ۔ ہما کندگ ۔

ہمیشی پبگیگ ء خیال آتک کہ مات ء وہدے کہ منی صورت گوں منی
 مردگیں گہار ء ہمدروشم لکیمت ۔ درستی ہبر قدرتی لگت ۔ آئی گوں من
 ہپیرنگوشگ ات کہ من آئی دینی بچ اوں ۔ آئی منارودینگ ات بلے ۔
 کندگے ء گپت ۔

من پانڈے ء راگوشت ۔ " ارواہ بچ پیدا کنت بلے منی چن ء گان ء ہم
 رودینیت ۔ مات ء شموشتگ ات کہ آئی مرٹگیں جنکے ء صورت ء من چوں پیدا
 بوت کنیں ۔ " پانڈے ء بچ نگوشت ۔ بس من وت مات ء دلگیریں دل ء خیالان
 ء یات کنان ء آئی وہم ء سر ء توازہ کت ۔

مات ء گوں من البت گوشتگ ات کہ وہدے ترا چو دینی بچ ء قبول اکت

کٹ ۽ کنگ ات تہی ۽ ناکو ۽ ہر جا کے کرتک ات آرا دروگ بند ہم دھرم ۽
 نام ۽ کنگ بوگ ات - تہی پت ۽ ناگت ۽ وفات کنگ ات - چہ وقی مرگ ۽
 پیش تراچ ۽ دہ - قبول کنگ ات - پانڈے ۽ ہم گوشتن ات لہ تہی مات ہوک
 جنوزاے ات بے دہجوہ - ترا دینی پنج کت زرت کہ ۽ ہبر ۽ تہی پت ہم رضا بوگ
 پانڈے ۽ حال دات کہ منا ہم پے ہبر ۽ ایر جنگ بوگ ات لہ من کمول ماء
 منصب ۽ مات ۽ را چہ بے دینی ۽ گردار کنگ ات - بلے دروگیں ہستام ۽ نپے

بیت

۽ دمان ۽ پانڈے ۽ وقی دزمال ۽ لب ۽ بستگیں تھنگیں باہنک ہست
 ۽ منی پوگ ۽ دانت - ۽ ست سہی مات ۽ آئی پادانی خیرات کنگ ات -
 پانڈے ۽ گوشتہ - " اے باہنک تہی مات ۽ باز دوست اتت کہ آئی مرنگیں جنگ
 ۽ مردہ مالیں نشانی اتت ۽ نشانی بانہ کہ نون تہی گورا ہمانیت -

من چکو پدو بوٹ ۽ گوشت " بلے ایش مات ۽ ندر کرتک انت ۔۔۔۔۔ "

پانڈے ۽ کندست " ندر کنگ زانکہ تننا تہی مات ۽ حق انت - منا
 نکرزیت ؟ نون ایش من پتو ندر کت انت ایش منی زرد ۽ واہگ انت منی ارواہ ۽
 گوانک انت - پینک نون ہم ۽ لوگ ۽ ہمانت - اے لوگ ۽ نشار وہدیکہ بہ
 یت ایش ہمانی دستنی زیب بہ بنت - "

تہاں روچ مروچی برہمن ۽ جوڈ ۽ ہبر کہ اشنگ یادیتگ ات پانہ -
 منی چمانی کل ۽ دروگ بند کت انت - منی دل پے ہبر ۽ یک رندے پدا آئی پاد
 چکت انت -

چہ مروچی نیں شرتگ ۽ رند من ۽ آسودگیں ساعت سوہ دارگ لوٹ
 - بلے منی دستاں چوشیں ہائی بوگ من گوشتہ - " گرو ۽ شما چہ منی مات ۽ پھہرہ
 پرتگ کہ من سے اوس ؟ " -

پانڈے ۽ پرنظری منا چارست پدا در آسنے " من تننا ہمیشی ۽ سنی اول کہ
 تو نیکیں ارواہے ۽ مات ۽ پنج ۽ مروچی تو وقی مات ۽ ہما ہبراں دلگوش نکت کہ سہی

تئی پت ۽ علس ۽ پلانی گوری گورا دیان ، گوشنت . آئی گوشنگ ات ۽ مروچی
بیت ۽ بہت انت ۽ استالانی چرنیہ . سر بوتگ ۽ مروچی منی بخت
۽ بہت .

تئی پت ۽ ہنچو گوشنگ ات بلے من عے بہراں سر پد ۽ بوتن نوں
کہ پانڈے ۽ عے بہریات دات انت من ہم ترانگ ۽ کپتوں ۽ حالینی من سر پد
نوتن عے بہرانی بتل چے ات ؟

آئی پت ۽ مرگ ۽ رند تننا تئی صورت ۽ چارگ ۽ سیر ات ۽ پ
تئی رودینگ ۽ ہدوناک ات ۽ تئی دانینگ ۽ حب ۽ نادر کنگ ۽ . . .
بیشک اچ تئی پت ۽ مرگ ۽ رند آرا زندگ مانگ ۽ ہچیں پلے دل ۽ بوتن آ
اسے جہان ۽ یلہ دینگ دیمی جہان ۽ گوں تئی پت ۽ دچار کپگ ۽ دوار ۽ بوتگ ۽ آ
سنگ ات کہ مروچی میں روچ ۽ استال نیک بختی ۽ دوار ۽ سر بنت ۽ ہما ہانی سیر
کہ پریش مسئل انت آہانی بخت جہ جنت آئی ہم وتی مرگ ۽ راگوں تئی پت ،
مبزی ۽ روچے زاتگ ۽ نوں آ دیمی جہان ۽ روت ۽ تئی پت ۽ ہمدل ۽ ہمزان
بیت ہمیشا آئی جہ کوکین پیت جتگیں شار و ترا مانپوشت ۽ تئی رودینگ ۽ آگہ آئی
توام لرنگ ات چوش آئی مرگ آئی انباز ۽ مستاک ات ۽ ہدی من گوشتہ کہ آ
نیکیں اروا ہے ات .

من ہنچ گوشت نکت دل ۽ جت گنگ بوت من پانڈے ۽ نیمگ ۽
چارنت آئی پشت مان ات ؛ شت .

منی چہانی دیم ۽ پدا تمہاریں تہترین ۽ گنگا چول جنان ات .

من زانت نکت کہ دل ۽ کجام مارشت گنگا ۽ عے تہترین ۽ بدنت ۽
کہ ۽ وژناگ کنان ۽ دومی کندہ ۽ سر بنت .

گورچ ، انگت نہ شیکنگ ات بے زندگی کھیسے مانپوشگ ء ہم شبہ
گہرے کت ۔ گوات سارت بونگ ہم تر ۔ بلکن واب ء تما ہم منی پاد تہترین گنگا
آپ ء تر بونگ ات انت ۔ جم پانچ کت انت تہ شیو جی ء گالکان در آلو کس گنگا
فیلونی دروت ء خیال مانگیشٹ ۔ بلکس گنگا کہ سے (۳) ہراں ہر بونگ ات کہ
ہرے ڈگار ء سر ء چنگ ء بونگ دوی ہر ء سر پہ آزمان ء کش ات سی ء تہترین
دوست کت ۔ یات آہک کہ سے ہرانی سے نام ہم است انت ڈگار ء سر ء بھاگیرتی
(بختاور) آزمان ء منداکنی (برکت) تہترین ء گنگا ء بھوگ وتی (اندوہ آماج) گونگ
بیت دل یک نامے ء سرکن پھرکن ء کپت کہ تہترین ء گنگا ء اندوہ آماج ء نام پرے
انت ۔

چہ شوپران ء ، فرانڈ ء جنگ من گیش دستگ انتت ۔ وہدے کہ جنگ
فیلونی ء روشانی ء چارنت تہ زانت کہ سے ہر سس گنگا ہمک مردم ء جبیں ء چول
جنگ ء انت ۔ خیالانی تل ء گنگا الم ء آزمانی انت ، آگیس جاور ء کہ مانگہ ء خیال ء
کپس بھاگیرتی انت واب ء ساعت ء ہما گنگا ء کہ اوژناگ کنس سے تہترین ء بھوگ وتی
گنگا انت ۔

شیو ء آزمانی گنگا منداکنی ء احوال گیشتر ء خداوندانی قصہاں اشکگ کہ چہ
لس ء ہمک مردم ء دست وس ء دن انت ہمیشا آئی خیال چہ دل ء درکت ۔ گلزمین ء
سر ء چوکس گنگا ء سروگ گوں ثواب ء جوڑینگ بلکن راستے بے ذی گوں پاندے ء
مات ء ہڈان ء سے گنگا ء لاپ ء سرکنگ ء پچار ء چہ ثواب ء زیاست دلگیرکت ۔ چوش
سے گنگا ء خیال ہم ردکت بے چہ ذیکس روج ء تہترین گنگا منی چپ ء چاگرد ء چول

جنگ ۽ انت من ہمیشی باروا جھیزگ ۽ اوں ۔ بھوگ وتی ۽ اندوبانی آماج اوں ۔

بھاگیر تھی بزاں گلزمین گنگا ۽ جانشود بلکن بدن ۽ تاہیرے دنت دل ۽ مازگاں
آسودگ کنت من نزانیں البتہ تہترین گنگا ۽ آپ ۽ ایر دنیگ جان ۽ پٹ پٹ ۽ درد
کولنج دنت ہمیشی ۽ زانیں ۔

ناگمان ۽ چو کر ماتے ۔ ۔ رکھی منی دیما آتک اوشتات بگوٹھے چہ تہترین گنگا
۽ درکتگ ات ۔

من اشکتگ کہ تہترین گنگا ۽ کندہ ۽ ناگ پوری انت ۔ شک ۽ وہمانی درستیں
مار ہمودا گاز کنت ۔ خیر انت ماسی رکھی آتگ گوں آنی مارانی گیاں کنیں ۔

ماسی رکھی چہ درکسانی ۽ منا دوست داریت ہنچو کہ مات ۽ دوست داشتگ
ات ۔ ہنچو کہ مات ۽ داتگیں لاڑکی من قدرتی ۽ ۽ زانگ ۔ پرچے ۽ ڈولیں ہبر
چمبر دل ۽ نیاورنگ ات بلے چہ ذی ۽ گوں پلانی لہکو کپں بالاد ۽ پرچے ۽ کنگ و تسراں
رُتگ ات ۔ مات سرنیا تگ ات کہ پرچے ۽ چہ آنی جستوں بکتیں بلے ماسی رکھی است
گوں آنی گپ جنگ ۽ وہد است انت ۔

آنی گوں وتی سریگ ۽ لمب ۽ گپتگیں چاہ ۽ گرمیں لوٹا منی دیم ۽ ایر کت پدا
چہ نکان جاہ ۽ شت ۔ پیالے آورت ماسی گوشگ ۽ ات ، تئی مات ۽ را بازیں چاہ وش
نیاتک ات بلے ہر کدیں تو چھٹی گپت چہ شر ۽ کاتکے آنی گور بام ۽ پتو چاہ برکنگ ۽ جہ
جت ۔ ترا سب ۽ مہلا چیر گیجانی تل ۽ چاہ ورگ پسند انت ناں ۔ من ہم مہلا جہ جنگ
پتو چاہ جوڑ کتگ ۔ دوئیں بان ہمکش انت من چہ بان ۽ لمب ۽ ایر داتگ آتگوں ۔

جنگ ۽ انت من ہمیشی باروا جھیزگ ۽ اوں ۔ بھوگ وتی ۽ اندوبانی آماج اوں ۔

کوں ماسی رکھی ۽ بازیں سپہ مارانی بہر کنگی انت بلے چوں گپ بہجناں ہی ۽

جبت۔ ناگت ۽ آئی سر ۽ بھوریں میداں چم کپت روشنائی ۽ گردوشک دات۔ من
گوشت "ماسی تو میداں حنی لوجے نا؟"

آئی کندت۔
"منی ہیج! جنس آدی دستاں حنی یک گھٹانے رجینگ بیت۔ من ہم حنی
رجینگ بلے دستانی حنی ۽ رنگ گار بوت۔ بس نوں ہی سرپشت کپتگ پیراں سری ۽
ہم دل بکشیت ہرودج حنی لے بلوجیں۔"

من پرست "بلے مات ۽ ہجروتی میداں حنی نلو جنگ؟"
گوشتے "پہ عمرہ حساب ۽ مادوئیں ہمسر بوتگیں۔ یا من چار سال کستر۔ آئی
زرد ۽ لپے مان آئی مرگ زند کیے بوت۔ زند ۽ واہگ چک پرورش بو عننت۔"

من پرست "ناگت کچھنی پت ۽ سر نیانگ ۽؟"
ماسی رکھی ۽ آہ سردے کش ات ۽ در آئینت "آہم اندوہانی کوہے ات کہ
آئی سر ۽ کپت بلے چہ ہی روچاں چارماہ پیسے آ جگر ترک بوتگ ات۔ آئی یکس دانگ
جنس چک شکرورنائی ۽ چہ اے جہان ۽ لذت۔"

من گوشت "آئی نام گیتا ات نا؟"

"ہو ہنکو آئی نام گیتا ات۔"

ہنکو ۽ نیم نام ۽ تنامات ۽ منا گواں جت۔ ماسی رکھی ۽ ہم ہی نام گپت ات
بلے آدہدی من خیال نکتگ ات نوں کہ چہ ماسی رکھی ۽ وپ ۽ ہی نام مشکات
۽ توار ۽ ترانگ ۽ کپتوں۔ یک جہل بنس نیمسے زرد ۽ گشت ۽ پدا زرد ۽ من تل ۽ ایراد
بوت۔ من البت جزم کرگ ات کہ شک ۽ سپہ مارانی سر ۽ دستے دور دین۔

"ذی پانڈے گوشتگ ۽ ات کہ تئی پت ۽ تئی مہر ۽ وش دیست نکت۔ زانکہ
منی پت ۽ منانگدگ ۽ پیش اے کوڑو اشگ ات؟"

ماسی رکھی منا بیوانک ۽ چاہ ورگ ۽ چاران ات پدا گوشتے "دیم دیدارے"

کرنگ ات . بے چے کٹ ، مرہ وشی رودینگ ، رند رسیت ۔

گندے ، بہر سر نینگ بے جاگے زنگ ۔ مات ، ہما گوناپ گیر آتک کہ
وہداں منی شکے گوں مرنگیں گیتا ، ہمدروشم کت وتی یاتے نازگ کتنت ۔

من جُست کت " ماسی مات ، گور ، گیتا ، عکس نبوگ ۔ منی چمے ہیر نکپنگ

۔ تو وا آرا دینگ ات ؟ "

ماسی رکھی ، نہ بست نہ بہت ۔ " چے جُست کنے ؟ من گوں اے دستاں آرا

لیب داشنگ ، رودینگ ات چونس دُکتے ات ۔ عکس چے لوٹیت ۔ پیش ، کئے جنکانی
عکس کشائینگ ۔

من ماسی رکھی ، ارس کیلیں چپانی چارگ ، درگت ، جُست گپت ۔

" تو ، مات دزگمار بویگ ات ؟ "

ماسی رکھی ، گوں سرگ ، لب ، ارس پیک کتنت گوشتے " دزگمار ہم

چونس ۔ یک ماتے ، لاپ ، لینگیں جنکانی وڑ ، چہ درکسانی ، دزگمار کی ۔ من وتی

جنوزای ہمائی انباز ، گوازنت منی بیچ ہما روچاں لاپ ، ات کہ پتے سرنیاتک ۔ پ

گزران ، گھپڑے زرے اسنگ ات بے دل ، دلگوش کنوک کسے نیست ات ۔ تنی مات

، گنگا ، آپ ، سوگند زرت منی گمار بوت ۔ آروچ ، اے روچ کجام غم آئی بڈجہ کجام

من انباز کت دگرے ایشی حال ، سئی نہ ات ۔

من دل ، زانت کہ چہ ماسی رکھی ، بیچے چیر نہ انت ۔

منی دل ، آتک کہ دینی بیچ ، بہر ہر چوں کہ پانڈے ، کتگ ات ہمیشی

دروگ راست ، چہ ماسی رکھی ، بکنیں بے خیال ، نہ من ات چوشیں جُستے ، پو

پانڈے ڈولیں خدا دوستیں شہہ زانتے کہ ہنچو داگ ات پ ماسی رکھی ، اے جاور

ارزان نہ ات ۔ مات اگہ زندگ بہوئیں چہ آئی ہم پرُسگ گران ات ۔ منی نز ، لستیں

بیسہ چوشیں بنت کہ بیوانکی ، لوٹ ، کتنت ۔ ماسی رکھی مات ، جاگہ ، انت پدا ہم مات

وانہ انت پمیشا من بہر تاب ، بیچ دیان ، گوشت ۔ " مات ، چُنت رنداں گوشتگ ات کہ

منی شکل نشک ، نشاں پمینی گمار گیتا ، شتنگ ۔ چون ماسی گیتا ، شکل منی ہما ات ؟ "

ماسی رکھی ۽ جھلس گئیں سارے کس ات ۱ دمانے ۽ ۲ زگے نکرت پدا در
 آئینے "ایشی تما حیرانی ۽ ۳ ہج ہبرے نیست با۔ گہار ۽ براتانی دروشم گوں یکدومی ۽ جنت
 ۴ وارت۔

منی خیال راست گشت۔ مات ۽ او ماسی رکھی ۽ گنگانی آپ ۽ سیادی بونگ۔
 ایشی رُو ۽ کجام دورگ مات ۽ سگت انت کجام ماسی رکھی ۽ ہمیشی حال دگرے ۽ گوشاں
 کپت نکنت۔

من ایشی ۽ جزم اوں کہ ہمے ہابت ۽ "دگرے" اوں۔

ہاندات مات ۽ ہڈانی چنگ نزارگ ۽ روح انت ۰ پے کنگی انت ۰ پے
جست ۽ پانڈے ۽ گور شنگن ۰ آ مندر ۽ نیت ات ۰ گوشت اشک یک بھگت
(صوفی نے) آتنگ پوجا ۽ نیت ۽ گوں ہمائی ۽ گوں کپتاشتہ ۰ واٹر کتنگ ات کہ
مندر ۽ نشنگیں ناچجا آریں مردے ۽ گوانک جت منداشت ۰ گوشتے "بیچ تھی بخت ۽
استال سک برز انت ۰ تو گچین ۽ شریں علم در برے ۰ بلے بان انیشگ ۽ یک
ساگے ہم است ۰ مرد چاں چیز کے غمبادے ۰"

من چارنت ۰ جان ۽ پرمین بدن ۰ رنگ ۽ گراں سبزہ رنگ ۰ انیشگ ۽
چندن ۽ تک ۰ دیمائے لستیں کاگد انت کہ چہ منی آتکن ۽ پیش آیاں ہیروت
چارگ ۽ ات ۰

من گوشت "منی نام پنکج انت ۰ پانڈے ۽ منی سلماں بدے ۰ چاشت ۽
دم ۽ من پدا کائین ۰"

دقی گچین علم ۽ در برگ جوانیں طالع ۽ غمبادی ۽ بہر من اشکت بلے بیچ
نلوشت ۰ ہما در آدیں مرد ۽ گوشت "من چہ زرباری ہندوستان ۽ کائین ۰ کرناٹک ۽

جہ مندے اول ۰ نام شاستری پانڈے ۽ جوانیں نام ۽ توار اشکتگ ہمائی دیدن ۰
آتکن ۰ سہی ما جوانیں مجھے کتنگ شہر زانتیں عالی ۰"

نوں کہ من چیزے مگوشتیں بے دہی نے ات ۰ "ایش شے دیما کجام علم
۽ کاگد انت ۰"

کرشنن شاستری ۽ بچکندت گوشتے "نجوم استالانی علم ۰"

نجوم ۽ بابت ۽ باز اشکتگ ات بلے چہ پانڈے ۽ علم ۽ بابت ۽ بہر
نپرستگ ات ۰ کرشنن شاستری ۽ بہر ۽ اشکتگ ۽ دل ۽ بے باہیریں موچے چست

بوت ۔ من پرست ۔ باری من پیشانی ء چارگ ء شما منی پیدا بویگ ء بابت ء
چیزے حال دات کن ات ؟ ۔

واجہ شاستری ء بچکندست ۔ پیدائشت ء دپتر (جنم پتری) زانکہ نیست ؟

من بس مے یکیں پود دات " انا " ۔

" چے پرنگی انت ؟ " ۔

" جست کنیں کہ من کجا پیدا بوتگن ؟ " ۔

کرشن شاستری منی نیمگ ء ہیرت نگاہی ء چارست گوشتے " بہر تچک

انت منی بیچ آگ لگن کرک میش دہچک انت ۔ ملا یا کبھ انت تہ چوشیں پیدائشت

رو آسان ء الکہاں بوتگ ۔ آگ کنیا دھن متھن یا مین ء بیت تہ ہر جاگے ء کہ تو

پیدا بوتگے چہ تئی لوگ ء ہما جاگہ گوریچانی پہنات ء بیت " ۔

منی دل وتی جتے سر ء کندست ۔ ہما جست کہ منا کنگی ات ہما

جست دا ، من نکتگ ات نہیں کہ جست ء جوازت بوتگ من سئی اتن کہ کسے ہم

ایشی پو ء دات نکت ۔ کسے منا گوشت کنت کہ ہما جاگہ کجام انت ۔ لوگ ء رو

آسانی کنڈ بوتگ کہ زرباری ۔ قطب (گوریچان) ات کہ دگہ نیگے ء اینکس جکن

سری کسے کت کنت پمن ارزشے نیست ات ۔

بلے کرشنن شاستری ء اشارت ء من آئی دیم ء ڈگار ء سر ء نشتن ۔ من

نجوم ء علم یا کہ شاستری ء کمال ء چکاگ نہ لومت وتی جند ء دل ء دست پرکت

پرست ۔ " منی جست ء مول ایش انت کہ منی پت ہما درگت ء کجائت ؟ منی

مات ء گس ء یاچہ آئی دور ؟ " ۔

وا۔ جہیں شاستری ہپارے ء کپت " منی چکنا ! پیدائشت ء دپتر دیمہ بیت

تہ گوشت کنیں ۔ چوش کجا زانگہ بیت کہ تو کجام برج ء ساہگ ء پیدا بوتگے بلے پر

تئی نہمت کشی ء اینکس گوشت کنیں کہ ماہ آگ وتی برج ء دیم پدیم بوتگ تہ روج

اشم ء پتر راشی ء دس ء دنت کہ تئی پت دگہ میٹگے ء بوتگہ بیت ۔ تئی مات ء

گور ء بوتگ ۔ چوش ہم گوشتگہ بیت کہ روج آگ دومی راشی کھیے ء گشتگ ء تہ

بلکن تنی پت راہ ء بوئگ - نہ وقتی میٹگ ء نہ دگ میٹگ ء ۔
 من آہر دے کشت بیوانک نشتن - دیمتر اچے پُستیں کہ کجام راہ کجام
 میٹگ ء روت - منی پیدائشت ء ڈس دپتر ہمیداں گار ات ۔
 واجہ شاستری ء گوشت " اگہ پیدائشت ء دپتر نیست چہ وقتی مات ء وقتی
 پیدا بوئگ ء وہد ء پاس ء دوار ء جست ء بگر بیا من مروچی ء جند ء تنی جستانی
 پسو ء دیاں ۔ "

وہد پاس ء جاگہ ؟ عے نہ دو چوشیں جست اُنت کہ منی پیشانی ء
 کر نچکاں نوشتہ انت - ہون ء گوژد ء عے کشک منی پیشانی ء کئے نبشت انت ؟
 کجام پت ء - عے حال وا زانگ نہ بیت - من گوشتگ نہ لومت بلے چہ دپ ء در
 کپت - " واجہ شاستری بازیں ہبرے تماری ء اندیم کرتگ - من وت نزانان زند ء
 تھارکی ء یا مرگ ء تماری ء ۔ "

وا جھیں شاستری ء جوانیں دمانے منا روک روک ء چارمت پدا جیستے
 گپت " واجہ پانڈے ترا چہ باز وہداں زانمت یا کمیں روچے ء ؟ "
 من در آئینت " بلکن چہ پیدائشت ء ۔ "

گڈاں چے ء غم کنے منی چک ؟ من چہ آئی سر ء سوج کنیں تنی سر جھیں
 پیدائشت دپتر ء در کیجیں ۔ "

من سلام کُت چہ اوداں برگشتوں ۔
 ماسی رکھی ء عے دان ء منا ننگن وارینت ء شت - من وُس کُت کہ آ
 ہمردچ منی ورد ء گرتی ء مکت بلے آئی تب مات ء بلاہوشی ء شوندار انت - باز
 گوشتن ء ہم من بہ منن - ہر چنکسیاس کہ من گوشت کرتگ چہ ہمیشی ہم آئی چم
 ارس ء پُربوتت گوشتے " ہر یک زال ء گوداں نشک ء میچ ء خدائے چیر انت آرا
 من چے بکنیں - زانکہ منی دستان ء بدعائے ء گپتگ ات کہ منی جود ء رکابی چہ منی
 نکان جاہ ء پہ دائمی در کپت - من دل ء گوشتگ بچ ہم درنا بنت مردانی جاگہ ء گر
 اُنت کہ مات اش ہماہانی ساہگ ء تندنت - گوں ہزار ناز ء لارکی ء بچوں رودینت

وہدے منی دیم ء نشت ورگے وارت من ^{۲۳} سہپ ء ہم دل سیر بوٹگن ۔ پہ قول ؛
 پیرانی سوالی بونیک ء آرا سالونک کت بلے آیوکیں زال ء لوگ ء درگہ دیوال
 کت چوشیں گے ء آتگ ات کہ دتی جودے زرت لوگے جتا کت ۔ منی یک
 جودے مرگ ء پلنگ ات دومی نشار ء بیچ گپت ء نون دونیں بیلا پروتا پٹنے
 روک کنیں ۔ تو پے زانے کہ تنی دپ ء دولنگہ دنیگ ء منا پے رسیت ۔

من ہنچو مارت کہ بیچ مردینے بلکن زابلوی تلوسگ ء زانت نکنت ۔ چوش
 مارت کہ سے روچانی شرتگ ء سیہ گوات آماپیں زرد ء تاہیرے رستگ ۔ دل ء
 گوشت ہما زالے ء کہ دتی جبین ء چیریں مات درگیجگ ء سوب کتگ من چہ سے
 درجہ ء کئے اول کہ آرا پد نشتیں تیلانکے بدیاں ؟

پیری زانت ء کار نکرنگ ات لے پانڈے ء چونیں راستی سے درشاں
 کتگ ات کہ " من چہ مات ء ارواہ ء پیدا بوٹگن "۔

ایش منی ناسریدی بوٹگ کہ من چہ ہما لاپ ء کہ پیدا بوٹگن ہمانی شہباز
 ء سے راستی شموشت کہ آتی منا وسیل کرت یلہ دات ۔ وسیل کنوک ء یلہ دیوک
 ء شہاز ء نگ ء تلچ بیشک دتی زانوک ء انباز کنوک ء کمشرفی انت ۔ من ہنچو
 زانیں کہ سے روچ انت من مات ء کمشرفی ہم کتگ آتی زند ء کمشرفی ہم آتی
 مرگ ء کمشرفی ۔

بوت کنت کہ آتی یک دانگیں جنکے ء مرگ ء آرا ہنچو گنوک کتگ کہ
 آتی چورہیں جکے ء شکل ء دتی جنک ء گوناپ دیستگ ۔ سے فکری مارشت ء توان
 ء آزمانی گگا سازنگ ۔

مات ، عالینی آزمانی گگا ء آپ ء گنبے ستنگ ء دتی مادری مہر ء تن
 پروشتگ ات ۔ دومی نیمگ ء من اول کہ تہترین گگا ء آپ ء سنگ ء مات ء
 آزمانی گگا ء کمشرفی ء کنگ ء اول ۔

ناگت ء منا گریوگ ء گپت ۔ بلکن جنت دواہیں مات ء جتانی ۔ رند
 سے روچانی گٹ بوٹگیں گریوک انت ۔

پر ہے۔ جمپ ۽ مات ۽ نکش گندگ نہ بنت۔ البت دست ۽ گوں ہڈے ۽
گور لگک ۽ کھیں جان ۽ پٹ سیم سیم بوہنت ہنپوش مارت کہ دست گوں اروا ہے ۽
گور لگت۔ پرانی مثال ہم چو بوکھ ۽ آت سر بر سارت تہ ۽ بلے گرم۔
ماسی رکھی ۽ حلوانیں گدے ۽ ہڈانی گر نچھے بست منی دست ۽ دات۔ من
آئی ۽ پانڈے ۽ خیال لگک ۽ جم دو جم کت گر نچھ گوں وتی پیشانی ۽ مشت چپانی سر
۽ داشت۔

اے چارمی روج یا کہ پُرس ۽ دود ہونگ بلے خیال آتک کہ ایش پما
بیگواہیں روج ۽ اچ منی نیگ ۽ دروتے ہونگ۔ پما روج ۽ کہ مات ۽ چہ مہلوک ۽
جم دو جم کت منا وتی سریگ ۽ تل ۽ دانگ آت۔

زنانیں ہما روج کجاہ شنبے ۽ کجام تاریخ آت؟

پہ تاریخ نبیو کاں تاریخ ۽ یات گر نیگ الی انت بلے چوشیں نصیب ہم
آست آنت کہ تاریخ ۽ منہ وار نہ بنت۔

من ہنپوش خیال کت مات ۽ وہدے کہ بچے دست کپت بیست ۽ چار
سال پیشی ہبرے آت بلے بچ ۽ کہ ماتے رست آروچی نیں ہبرے انت۔ زانگ
نہ بیت کہ ایش وہد ۽ مہر انت یا قبر لہ مرگ ۽ رند کے کے ۽ دُچار کپت بلے شپ
جوئیں دل ۽ بچیں تکانسرے ہونگ۔

سب ۽ مہلا ماسی رکھی ۽ مدامی پما چاہ جوش دات۔ پدا داد ۽ از بوتک ۽
نگن سبارگ کنائنت مات ۽ جند ہدا مرزی بوت بلے ماسی رکھی ہمانی نیک دعانی
داد انت۔

بلے دل سے دمان ۽ گڑنت کہ ہوگ آت۔ کالج ۽ راتار دات دگہ پانزدہ

روچانی چھٹی گپت پداوبد ۽ گوازینگ ۽ دیم پہ پاندے ۽ مندر ۽ روان بوتن ۔
 انگت مندر ۽ درگہ ۽ دپ رشتن کہ گوں درگہ ۽ جھوکھیں یک کاڑے
 ۽ کاگدے منی پبگ ۽ دات درشت من چوش ہم جست کت نکت کہ منے چونس
 کاگدے ؟

من ہنوشنگ اتن کہ کاگد ۽ دست ۽ دیوک ۽ را پچو آورت ہم نکت ۔
 پدا من مندر ۽ تہا نہ شتن ۔ ہما گاماں واٹرکت لوگ ۽ آنگن کاگد ۽
 مہلوک ۽ مچی ۽ دیم وانگ منا دوست نہ بوت ۔
 لوگ ۽ رست کاگد پاچ کت ۔

کاگد ۽ نبتہ انت کہ منے جنک منی دور سیادیں ناکو جنک ۽ دحتگ
 انت ۔ گیر نہ ایت کجام جنک ؟ دیریں وہدے ۽ ناکو جنک ۽ دوکسانکیں ددحتگ
 انت ۔ یکے ۽ نام ات مزن ۔ دومی ۽ کسان ۔ حقیں نام منایات نہ انت ۔
 کاگد ۽ دیم ۽ نبتگیں نام جانکی انت ۔ بے چوش زانگ نہ بیت کترین
 ات کہ سترین ۔ کاگد مہر بار انت کہ آپہنی مہراں زریت ۔ بید چہ من گوں دگہ ۽
 کسے ۽ عاروس نکنت ۔ نبتہ انت وہدے کہ من کلج ۽ چھٹیاں لوگ ۽ واٹرکتگ نیا
 آئی چیر کافی منا چارتگ ۔ چوش ہم نبتہ انت کہ آئی مات ۽ پت منے سیر ۽ رضانا
 بنت بے آچہ وتی مات ۽ پت ۽ چیراندیری گوں من عاروس کنت ۔

باز سادگیں بے مہر باریں منے کاگد ۽ من حیرانی ۽ سے چار براں ونت ۔ پرو
 پدا چریشی منی حیرانی بترگیش بوٹاں بوت کہ ناکو جنک الہ راچی ربیدگ ۽ دیم پار
 منامات ۽ رود یتنگیں دینی بچ ۽ نام پرکت پہ مات ۽ مردگ ۽ آس پردارگ ۽ دل شر
 مانگ ات گڑاں آئی وتی لوگ ۽ کھول ۽ مردمان یا کہ وتی دحتگان ۽ منے بہر چہ
 سبب ۽ گنو شنگ ات ۔

بوت کنت کہ چوشیں لہز پہ ربیدگ ۽ بہ بنت نہ ۔ مہر ۽ محبت ۽ ۔
 ہنوش ہم بوت کنت کہ مہر ۽ محبت چہ ربیدگ ۽ یاغنی گیری ۽ پیدا بوتگ ۔
 ماسی رکھی ۔ ۔ ۔ ایت کہ من لوگ ۽ واٹرکتگ پہ چاہ ۽ سوج کنگ ۽ سبب

آنگے ۔ کاگد ۽ حال من آرا دنگ نہ لوئنگ ات بلے بیخیالی ۽ چہ منی دپ ۽
درکپت ۔ " ماسی ناکو جنک ۽ وہدے ۽ دو جنک بوئنگ انت درکسانی ۽ من دیستگ
انت ۔ نامش چہ منی دل ۽ شت ؟ "

ماسی ۽ مورکھ مجینت منی نیگ ۽ چارست ۔ پسو دنگ ۽ بدل ۽ جیتے کت ۔
" تنی گوں آہاں چے کارے گٹ انت ؟ آسہ شوئیں جوئیں لوگ پتو
دستاں درشیت ۔ "

من کندت ۽ گوشت " سئی اوں ، ہنپوش مانا بہر ۽ من پُست ۔ دمانے
پیش مندر ۽ پہ یک جنکے ۽ منی چم کپت ۔ جوانیہ پوجہ نیادرت بلے دل گوشتیت ناکو
جنک ۽ دُحک بیت ۔ "

ماسی رکھی ۽ مورکھ ہما رنگ ۽ مجتگ ات دمانے بیتوار بوت پدا جتے
کت " باریں گوں تو بہر ۽ حالی بوت ؟ "

کاگد ۽ حال منا دنگی نہ ات بلے گوں ماسی رکھی ۽ دروگ برگ منی نز
۽ گناہے ات ۔ نا علاجی ۽ گوشت ۔ بہر چوش انت کہ چہ دوئیناں من کیے ۽ ہم پچہ
نیارین ہنچائیں گمانے ۽ گپنگ ات ۔ "

ماسی رکھی لوگ ۽ تہا کھٹ ۽ سر ۽ ہنپوش نشت بگوشے بازیں اوئنگ ۽
دے برنگ ات ۔ نیس بالا آورت گوشتے " بچار پنکو تنی مات زندگی بوتیں من
پروا نہداشت البت نون منی پنت ۽ گوشے دز بکن ۔ جنکو ۽ عیہ کمول تنی بالاد ۽
چارگ ۽ پیر زدکننت ۔ راستے آہرچی کش انت ۔ ہمانی رُنت ۔ من کسے ۽ شر ۽
شر نہ گوشتیں بلے ترا تنی مرتگیں مات ۽ سوگند کہ ایسانی کھی ۽ دام ۽ نیکے ۔ "

ماسی رکھی ۽ یکیں نشت ۽ باریں دگ چے چے گوشت من بہر نیام ۽
پروشت ۔ ماسی چیا منی مرتگیں مات ۽ سوگند ۽ دے پرچے زندگیں مات ۽ سوگند ۽
نہ دے ۔ "

اصل ۽ ماسی رکھی ۽ دپ ۔ ناکو جنک ۔ کمول ۽ جنکو ۽ نام پرکنگ من
عجب مارست ۔ ماسی ۽ کندت ۽ گوشت ۔ :

" او ڈے با۔ تئی ہنہیں بہراں منی دل بزنگ۔ خداوت زانت آرا۔
 وتی لاپ ۽ چک ۽ دل چوشی بود نیاریت چوک تئی گندگ ۽ تب چارگہ بیتہ پا
 گوش ۽ گوں من بکن۔ پرائی تل ۽ آس ۽ حال ۽ بشکن۔ تو کسان بوگے کہ عے ۽
 ۽ تئی سر ۽ سحر ۽ جادو کنائنگ ۽ ہچیں کھی نکرت۔ باری عے سحر ۽ نام چے انزلا
 ہو مان مستر ہنہیں مستر ۽ سحر ۽ جادو کنان ۽ درنگیں لینگرانی تھا سچن شولت :
 سروں ۽ چیر دات انت۔ ابو ڈے بابی پے گوانزگی تب ۽ ہم آئی کینگ دیست۔ مد
 مات ۽ عے حال ہچہر ندانگ اتت۔ " ہو عے بہر منایات انت کہ مار
 ۽ مناسکی ۽ سر ۽ سوج دانگ ات کہ چے ناکو جنگ ۽ دست ۽ درگی یا کبھی چ چیز آئی
 زورگی نہ انت مروچی کہ ماسی رکھی ۽ مستر ۽ جادو ۽ حال دات انت من ہبکہ بوتن
 ۔ " گزراں ۔۔۔۔؟ ہما سچن زانہ منی سر ۽ لگت انت ؟ "۔

" تئی دژمنانی چہاں چوشی سچن بہ لگت ترا حقیں واہندنگہ بداریت آت
 حد ۽ دیر بیت زیر نہ بیت۔ تو وت گندے آئی کرنگیں کار پد روچے ہمانی چند
 دیما کائنت آئی بے لہیں جنگ وت روچے ۽ آئی پائی تہن بنت !!!!

ماسی ۽ ملکورانی رنگ ۽ آئی دیم ۽ سر ۽ ہم گروشک وارت۔ من پرست
 " گزراں چتور زانگ بوت کہ سحر ۽ جادو ناکو ۽ کنائنگ ات ؟ "۔

" ماسی رکھی ۽ گوں پدردیں دلے در آئنت۔ بس تو ہنچوش بزاں کہ
 روچاں است ات۔ تئی مات ۽ پے تئی پتن بند ۽ اندلانی ششت شود ۽ یک پیر زار
 نوکر کنگ ات۔ تئی عے ناکو جنگو ۽ ہما مردار پے وہ بیت کھدار ۽ او میت وار کن
 ۽ عے سحر ۽ جادو تئی گوانزگ ۽ سرحد ۽ توک ۽ چیر دیانت انت۔ ندروں ات۔
 جان ۽ کہ سیمی روچ ۽ آئی پیر زال ۽ بیچ تیگ کت "۔

توازی بہرے نہ انت۔ بلے پیر زال ۽ بیچ ۽ سکیں تپ ۽ ہم ماسی زانت
 خدا ۽ ندر ۽ حیرات بویگ ۽ ات منا کندگے ۽ گپت۔ من گوشت " بلے شاہ
 خدا جان تپ رواں دنیگ ۽ نیکیں کاراں ہم کنت "۔

او۔ با تو نہ اشکنگ ہر کس ہرچی دژشیت ہمانی ۽ پچیت۔ خدا عے ڈ

حق کنت چه سنے بهر ء پیر زال ہنپوش ترست کہ گریوان ء آتک تنی مات .
پادانی سر ء کپت ۔

گراں ہمائی جند ء زانکہ حال دات کہ ناکو جنک ء آزاده بیت کدار ء
ملام داتگ سجن ء دم جنگیں دتک منی گوانزگ ء ایر کناسینتگ اتنت ؟ ۔

" ہاں ، درستیں بہر آئی وقتی دپ ء پہ گلوگی من اتنت ہم ناکو جنکو ء بد
ردے ہم کنگ ات کہ آئی بد پہلی گناہاں منی بچ ء راگر میں تپے دات ۔

من چه وقتی جاگد ء پاد آتک ماسی رکھی ء کوپک پنت ۔ پدا کھٹ ء سر ء
آئی کش ء نشت پُرس پول کت ۔

" بلے ایر جیگ کنوکس سحر ء جادو منی بدل ء آئی بچ ء سر ء چون کپت
انت ۔ بگندے راہش گار کنگ ات ؟ " ۔ ماسی رکھی ء منی توان ۔ سر ء کندگے
انت پدا گوشے " ۔

" تو بیشک چه ہر ملا ء شدہ زانے ء کہ پُرسے پُرس چوشیں سحر جادو ء مستر
یرہ کنت پدا ہماہانی سر ء کنت کہ آہنچیں کار کنت " ۔

" راستے ، بلے باند ایش ات کہ جادو ء بیرہ بکتیں ناکو جنک ء لوگ
چار بیتیں ، نہ کہ پہ وہ بیت کدار ء خواریں پیر زال ء لوگ آماج بکتیں ۔

ماسی رکھی گڑنی ء ایر شت گوشے " گراں آئی لوگ ء کجام گینی رچگ ء
انت ۔ گدہ ء باپار ہنپوش کہ تنی پت ء بوتگ ہنپو جنکو ء ۔ بلے تنی پت ء روزگار

برکت مان ات آئی مرگ ء رند ہمائی زرانی سر ء تنی مات ء وقتی گزران کبت
کنائی نہ تنی والینگ ء کمی کت نیں وانینگ ء ۔ جنکو ء لوگ ء مدام جاک ء جلاد

انت ۔ نون حال تالان انت کہ آئی جند ء بچ وقتی پت ء سر ء مقدمہ کنگلی انت " ۔
جانکی ء مہر باریں کاگد انگت مزہ سر ء بچ ء کپوک ات ۔ ماسی وانگے

زانت پریشم کاگد من مزہ خانہ ء چیرندات ۔
بلے منی جند ء ہم چه سنے کاگد ء شیران شیران ڈگار ء سک بوتت بگوشیک
گد ء مطلب جہل ء ڈگار ء تل ء چیرانت ۔

سب بونگی ات ۔ ماسی رکھی پین چیل ۽ سر ۽ چاه برکنگ ۽ ات ۽
 باکس گار ات ۔ رکھی ماسی چہ کش ۽ لوگ ۽ بان ۽ سر کپت ایدیم بوت ۔ من
 لومت کہ آرا چوشیں زحمت برسیت لوگ ۽ درگہ ۽ یک کلیتے من آرا دانگ از
 ۔ ماسی ۽ کہ منا چہ واب ۽ ٹوپنت من ہروچ ۽ ہیل ۽ پہ چاہ ۽ دست تچک کر
 بلے چاہ دیگ ۽ بدل ۽ آئی منی باسک گپت ژپت ۽ گوشتے " مروچی ترا اناوار
 دپے پادوں کنگ ۔ پیچ گیر نہ ایت کہ دوشی باکس ۽ ڈبی من کجا ایر کنگ سرجم
 پاد جنیں دست نکپیت " ۔

دک ۽ دپ ۽ حلوانی ۽ دکان ۽ روگ باکے آرگی ات کہ انگت دا
 درستیں دکان بند اتت حلوانی ۽ دکان ۽ کرشنن شاستری دچار کپت ۔ واکم
 شاستری مندر ۽ حیرات ۽ سبارگ کنگ ۽ عادت کنگ ات بلے گوشتے کا
Coffee ۽ اومان ۽ صباہ ۽ بیگاہ ۽ حلوانی ۽ دکان ۽ کائین ۔

نکوشا حلوانی ۽ ۽ دمان ۽ کونلا ۽ انگلیٹھی روک کنگ ات من چہ آ
 باکے بہا زرت پدا گوں شاستری ۽ گوشت " اسے انگلیٹھی تانکہ اشکر بہ بیت
 کلاکے مان کتیت گوں من بیا منی لوگ ۽ ماسی رکھی دم ۔ دم چاہ یا کافی جو
 دنت " ۔

آنی گلے کت ۔ کافی ۽ ڈبگ آرا گون ات گوشتے چریشی شرترین ہبر
 انت مروچی پہ وتی دستاں جوش دین ۔ گوریچانی ہندوستان ۽ مردم کافی جوڑ ک
 نزاننت " ۔

مروچی من ہم وتی چاہ وتی لوگ ۽ چیر گیجانی سر ۽ نہ وارت بلکن ا
 رکھی ۽ نکان جاہ ۽ نشت ۽ وارت ہمودا کرشنن شاستری ۽ ہم پروت کافی جو

ماسی رکھی ء نلک پیشانی نیں وا۔ جہیں شاستری ء را ڈروت دات ؛ گوشتے
 "اگ آدمانے سے جاگ ء بداریت تہ آگور بچانی ہندوستان ء محشریں واد از بوتک
 تل ء دانگیں بہت تلیں روگنی سے پچیت آرا وارینیت ۔
 شاستری ء ماسی رکھی ء صلح جنگیں دعوت قبول کت مادو میں لوگ ء
 تھا آتک نشتیں ۔

ناگت ء آئی در آئینت " ماگوں پانڈے ء تہی ہبر کنگ ات آئی
 گوشتگ انت کہ پنکج ء پیدائش دپتر جوڑ انت ۔ دگ پیدائش دپترے ء گزرن
 انت ۔"

من حیران بوت گوشت " سئی نہ اول مات ء ہم چہریات نکرنگ ات
 بلکن پانڈے ء گورا بہ بیت " انا "۔ من سر ء سوج کنگ ات کہ گڑاں کجا انت ۔
 گوشتے آئی مات ء لوگ ء ایر بیت ۔ من چوش ہم جست کنگ ات کہ پنکج کجا پیدا
 بوتگ ۔ تو سے ہبر پُرتنگ نل ؟ آئی گوشت ۔ آگنو کے "۔
 منی حیرانی ہتر زیاست بوت ۔ من جست کت " وا۔ جہیں پانڈے ء بس سے
 بکیں پودات کہ گنو کے دگ ہچے نگوشت ؟ "۔

وا۔ جہیں شاستری ہم چو منی ء حیران ات ۔ گوشتے " من چوش ہم پُرتنگ
 ات کہ اگ پیدائش دپترے است گڑاں تو پرچے نہ وانے ء پنکج ء حال نہ دے ؟ "
 "پداچے گوشتے ؟ "
 "بس سے یلین دانک کہ ایشی گزر نہ انت "۔

مات چہ سے سر ء الم ء سئی بوتگ ۔ پانڈے ء ماسی رکھی ہم سئی انت ۔
 ہمیشا ہتوار انتت ۔ من سمہ پد بوتن کہ ہما روچی مات ء وفات ء روچ ء ناکو جنگ
 ء اگ دینی پنچ ء ہبر پادمہ کتین تہ پانڈے ء بیوانکی کے ء پھیر ہم پُروشت نکت ۔
 من ہنچوش مارست ۔ ہما روچی وا۔ جہیں پانڈے ء بس ہمیںکس گپے جنگ
 ات ۔ اینکس کہ الہی بوتگ ۔ واجہ شاستری ء پُرت " چو نیں فکرے ء کہینگے ؟

وگ ، پٹ بچوٹ دست کھیت ۔

ہر خیلے کہ تھوڑی ، دل ، نیٹنگ ت ، آنت ، ہم خیل ، سر
چست آنت ۔

مات ، دوقی گھڑی ، عت ، نیس جن گم ، وہ ، گم ، نیچے ، نیس چوب ، ہار
دین ، گوشنگ آنت ۔ حق ، مت ، آنت ۔ سے ، درگت ، منی ، کو ، جو ، پٹسے ، سر
زیست ، نگ ۔ ، بن ، وصیت ، بے ، دگ ، کاگہ ، ہم ، رزش ، در ، آنت ، سوش
بسن ۔ بے ، من ، چک ، نچر ، مت ، آنت ، ہم ، ڈوں ، کبٹ ، ، بن ، شپت ، آنت ۔ منی
خیل ، ات ، کیے ، وصیت ، نہ ، بیت ، دوقی ، دوئیں ، دکانی ، کو ، ایہ ، نہ ، آنت ، پریش ، کہ ، من
سٹی ، تن ، کہ ، مات ، دیکن ، بڑو ، ہر ، سر ، دنگ ، آنت ، دگ ، کاگہ ، ہما ، پروکی ، تیں ، زرنانی
ہنت ، کہ ، مات ، چہ ، بہت ، سلس ، باپار ، شہ ، ہو ، کوران ، و ، وام ، دانگ ، آنت ۔ چہ ، سے ، پروکی
تیں ، زرنانی ، ہیں ۔ مات ، ہر ، گزراں ، بوئیک ، بوئیک ۔ بلکن ، سے ، کاگہ ، انی ، تل ، منی
پیدا ، آنت ، دپتر ، بہ ، بیت ۔

خیل ، دیکو ، دوئیں ، کباٹ ، سک ، بوست ۔

دمانے ، چو ، پدو ، بوئن ، کہ ، چہ ، دوقی ، دل ، ہر ، ہیل ، آڈر ، پے ، گہ ، ارے ، آجونی
رنگ ، آگ ، دل ، ہنچیں ، شرنگے ، سر ، چست ، کنت ، گار ، کتیں ، راہ ، نہ ، کھیت ۔ بے ، انگت
ہم ، دل ، ہا ، ہیر ، نیاتک ، دل ، ہر ، بہرے ، چہ ، زرد ، دن ، چنگل ، گپت ۔ منی ، دستاں ، چہ ، من
دست ، چڈات ، آنت ، کباٹ ، کاگہ ، انی ، بوگک ، سر ، سر ، بوست ۔

زانگ ، نہ ، آیت ۔ بنی ، آدم ، زرد ، چہ ، چیزے ، چہ ، ہما ، اسرار ، زانگ ، کہ ، ہم
زوریت ، ہمانی ، زانگ ، بہتر ، بیت ۔ من ، ہنچوش ، مار ، کہ ، کاگہ ، انی ، چٹ ، ہر ، پھر ، پگ
منی ، دست ، لرزگ ، آنت ۔ دست ، سے ، پتا ، گیں ، کاگہ ، انی ، بوگک ، گدانش ، آنت ، ہر
چہ ، دل ، در ، گیں ، کر ، اتے ، دیا ، دعائے ، در ، نزان ، ات ، کہ ، منی ، پیدا ، آنت ، دپتر ، سے
کاگہ ، انی ، تل ، مبات ۔

بے ، منی ، دعا ، بلکن ، ڈروگے ، آنت ۔ من ، دیست ، کہ ، منی ، چانی ، دیا ، یک
کاگہ ، سے ، ہر ، نوشتہ ، منا ، جم ، سر ، دیک ، آنت ، گوں ، سہریں ، مس ، جوڑ ، کتیں ، چیزے ، خانہ

۽ ایشانی تما نبشکلیں آنگ ۽ آب و دی انت۔

من ۽ کاگد دوتل کت اندگ کاگدانی نیام ۽ چیر دیگ ۽ جمدے کت
بلے منی لرزوکیں دستاں ہنپوش کہ کاگد ۽ راگور جت چہ منی کوپگ سراں واچہ
شاستری ۽ توار گوشاں کپت "ألے ہمیشانی جند انت۔ بگند دو پیداشت دپتر انت
یکے ایشانی تما تنی بیت۔ بیارش بگنداں باریں۔"

قسمت ۽ دیما تگ ۽ تاج کنان بیت کہ کے یک جاگے ہیک ۽ ہنپان
بیت اوشتیت۔ من ہم ہبکائی ۽ وتی جاگد ۽ بہہ منٹن۔ واچہ شاستری وت دیما
بوت ۽ ۽ منے دپتران ۽ چہ منی پجگ ۽ زرت۔ ایشان ۽ کھٹ ۽ سر ۽ پچ شانت
وت ہم پہ دلچی کھٹ ۽ سر ۽ نشت۔

"اے پیداشت دپتر گیتانائیں کاڑیک انت۔"

چہ منی دپ ۽ در کپت کہ "آ منی گہار بو تگ کہ نوں زندگ نہ انت۔"

"اوالیش انت دومی دپتر۔ تنی جند ۽۔"

من کھٹ ۽ نزیک ۽ کرسی ۽ سر ۽ ہنپوشاں بوت نشتن۔ بگوٹھے ۽

دماں ۽ وتی طالع ۽ گڈی نیں پرمان اشلنگ۔"

بان ۽ تما یک بے وانکی ۽ ایر دات۔ چہ سگ ۽ سر دستیں بیوانکی

۽۔ دل ہنپوش زور زور ۽ در ہلگ ۽ ات کہ گوشیکہ چہ ۽ بیوانکی در کپگ ۽ ڈور ۽

پروشیت در کنیت۔

بلے دل ۽ وس ۽ پچ نیست ات۔

۽ بیوانکی وا۔ جمیں شاستری ۽ توار ۽ پروشت۔

"باز گچین ۽ گھیں تعلیم ۽ واہند بے منی چگ۔ دولت ہم باز۔ تعلیم ۽

دولت ۽ واہندسیت مندیں خانہ ۽ انت۔ تنی طالع ۽ نشک باز دلبود انت۔"

یونیورسٹی ۽ ایش انجینئرنگ ۽ زپت کنگ ۽ منی گڈی سال انت۔ تننا

سوب زورگ ۽ ہبر باز نہ انت بلکن یونیورسٹی ۽ اول آکن ۽ اوست ۽ اومیت

انت۔ ہما ہبراں کہ من چہ پیش ۽ زانیں آہانی پو پمن ارزشیک نہ انت بیوانک

بلے ناگت ء عے بیوانلی ء بد چنڈے آتک ۔ وہدیلا ء انہیں شاستری ء
پُست ۔

"یک جیسے ء پیو ء بدے منی چل ۔ زانک تئی مات ایچ تئی پیدا بوٹیک
ء رند زوت زوال بوٹیک ات ؟" من کبیر بستگیں لثنانی سر ء لک پے دات پہ
گوں واج شاستری ء تران کت ۔

"شما جواں سی ات ۔ ذی وا جہیں پانڈے گوں من ہمراہ بیتگ مادو من
سان ء شنگیں منی مات ء سو تگیں ہڈانی نر آرگ ء ۔ مروچی چنچی روچ انت کہ
منی مات ء وفات کتگ ۔"

شاستری پہ دمانے ء حامش بوت دپتر ء ہیترت بیچار ء رند پہ ترس ء
لرز پہ حیرانی ء بہ مانگی گوشتے "بلے ایشی تنہا ء مات ء لکٹیں عمرے ء حساب پیدا
ورنت ۔ مات ء چاری خانہ ء آنی سر بہ داہند کارک چندر ء حال ہر یکے اندوبانی
آماج انت ۔"

من ہمیشی پیو دینگ ء ڈول ء بوٹنگن ۔ واہگ داری ء رند ہم بچے گوشت
نکرنگ ۔ البتہ من پُست "او پت ؟" ۔ پت ہم دوزہ ء کھپار ء کپوک انت ۔
منی سر پر نہ بوت ۔ من جست کت ۔ "دوزہ ء کھپار پتے ء گوشت ؟" ۔
واج شاستری بہ توار ایر نشنگ ات ۔ آئی در آینت "ششمی ء ہشتمی ء
دوازدمی خانہ عے ہر سے تہترین ء شون دینت ۔ مرگ یا کہ دشمن ء خانہ ء نجوم بہ
زبان ء ترک استمان یا کہ ترک بھون ء نام پد انت ۔"

منی دل ء آتک کہ ہر سین ۔ منی پت دشمن ء خانہ ء انت کہ مرگ بہ ؟
بے من جست نکت ۔ ہمائی جنہ ء بہرے سرینت ۔ منی نر ء عے پیداشت دپتر
راستی ء نشوندار نہ انت ۔ تئی مات تئی پیدا بوٹیک ۔ بیت ء چار سال زندگ
انت بلے ایشی رو ء عمر ء حساب باز کم در کتیت ۔

من گوشت "گڑاں بے بھن رد انت ۔"

ماسی ء شاستری ء نیمگ ء پداکھی میمگ ء مورکھ مجینت چارست ۔
گوشتے " سے پیدائشت دپتر تراکے دامت ؟ من بخومپانی گوشتن ء گوش ندرین ۔
واجہ شاستری ماسی ء ہبر ء سر پد نہ بوت جتے کت " ایشی جے گوشنگ ۔
من ماسی رکھی ء مجکیس ک مورکھ چارست پداگون واجہ شاستری ء گوشت
" سے دپتر شر جوڑ نہ انت بل ایشاں بیاکہ چاہ نوشاں " ۔

شاستری ء پہ نادکشی دوئیں دپتر پتات منی نیمگ ء ٹچک کت انت
گوشتے " بے عقلیں ملئے ء جوڑ کرنگ انت ۔ من گندیں کہ تئی مات انوں زوال
بوتگ بلے ایشی رو ء تئی مات گوں تئی پیدا بونیک ء سر نیا بتلگ " ۔
واجہ شاستری ء بلکن خیال نکت بلے من چارست ماسی رکھی وتی جہلی
لٹ ء گٹ چنگ ء پہ ہبکائی ء تکانسری شاستری ء چارگ ء انت ۔

وادء از بو تک تل ء دائگلیں ہپت تلین روگنی نگن واجہ شاستری ء باز
رنداں ساڑات انت نوں کہ واجہ کرشنن شاستری ء پشت پدی کت من ژند ء ڈول
بوت کھٹ ء سر ء ہنچو نشتن بگوشے کہ مے دمان ء پیدائشت دپترانی خانہ ء اندوہ
آماچیں دوار جاہاں نندوک بو نگن ۔

من ہنچو مارت کہ مے دپتران ء شاستری ء دیما دنیگ ء من وت وتی
دشمن ء یا کہ مرگ ء خانہ ء گام جنگ ۔ جان ء ہر رگ ء ہر بند ء سارنگلیں ہر مے
مان شانگ ء ات ۔ حالینی باریں منی مات دگرے بو تک کہ گوں منی پیدا بو نیگ ء
مرگ ء چاننگ ات ؟

او گیتا ؟ ..... باریں راستی ء آ آپ ء تہا بڈنگ مرنگ ۔ و تگوشی مے

کنگ ؟

اگر مے درستیں ہبر راست نیت انت گڑاں ماسی رکھی ء پرچے نگوشت
کہ دروگ انت ۔ زانکہ مات ء مرگ ء راگوں گیتا ء مرگ ء سیادی مے است ؟
زانکہ تہترین گنگا ء خیال ہما آپ ء بشارت ء دنت کہ منی دل ء آتلگ
ات ۔ ہما آپ کہ گیتا ء آتی تہا دور کت وتارا کشت ؟

منی جان ء ہر بند تہترین گنگا ء آپ ء بڈورگ ء ات ۔

زندیں کھیے من وتارا مانپوشت بلے مے سردیں آپ انگت منا

نغزہرینگ ء انت ۔

او من جہلیں گدارے ء ایر دیان روان اوں ۔

باریں ترک بھون زانکہ ہمیشی نام انت ؟

پنکو ..... پنکو .....

چہ گرد آپ ء در کپتکلیں توارے ساعت ء دمان منی گوشاں کپان اُر
بلکن مات ء توار انت ۔

انا ۔ باز بارگیں توارے ۔ بلکن گیتا ء ۔۔۔۔۔
گرد آپ ء ایر نشکلیں ۔

چہ گرد آپ ء دستے دُن ء در کپت ۔

زانگ نہ بیت کہ منی دست ء گرمیگ منا گرد آپ ء بڈینک ء با
گرد آپ ء در کنگ ء چاں پل پیننگ لوئیں ۔ یک صورتے آپ ء تما اوڑ
کنان انت ۔

کے ؟ ماسی رکھی ؟

تئی ہمبہراہ کے انت ؟ واج پانڈے ؟

شما ایذاں گنگا ء تہترین ء چہ راز ء ؟

من نزانیں مات کجاشت ۔ آپ ء چوللاں ماسی رکھی ودی بیت ۔

پانڈے ہم ناگت ء پادانی دل ء برانزے مارست ۔

دُرستیں بدن گرم گپت ۔

من کجا اولں ؟

” پنکو ۔۔۔۔۔ پنکو ۔۔۔۔۔ چاں سچ بکن ۔ منا بچار ۔“

چاریں ۔ ماسی رکھی منی پادانی دلاں مشگ منا ٹوپینگ ء انت ۔ من

پورائیں ہائی کار گپت و ترا سار کنگ لومت ۔ گندیں کہ واج پانڈے منی کھٹ

ء اوشٹوک انت ۔ دگ کے ہم است نزانیں کے انت ۔ آ درمانے آپ کنگ

انت

پانڈے ء دست ء ہیرانے گوں چوشننگ ء چیزے منی دپ ء پیننگ

انت ۔

تامے چو پینگ ء انت بلے انچک تہل چک انت ۔

ناگت ء بدن ء گرمی ء برانزے پاد آیان بیت ۔

پاندے . منی پیشانی . دست . نشت . لمبی سے ات . تپ زور ات پتلیج
بے ہوں ڈر ہے .

ماہی رکھی ہوں سرگیک . لب . ارساں پت . ات . من آتی غٹ
من نہ گرمیگ ات . سار بوسیک ، من دست کنیں . منا تپے کتک ؟ .
" زانگ نہ بیت " ماسی رکھی پو دست . یکیں دم ، تپوش بوت . من
نگان ، زرت پاندے ہوں جت .

آنی طبیب ہوں وت ہمراہ کنگ آتنگ . منی پنکونوں زوت ذراہ بیت .
ماسی رکھی ہوں من نہ گوں وت جھیرگ ات . من صباہ ، مملہ پ
پاکس ، آرگ ، رواں دات بلکن گوات ، جت گرم ، سارت بوت . من وت
حیرات نبوت نہ شتن .

سب . دستیں ہیریات آتک ات . واجہ شاستری ، ترک بھون ہم .
من دل ، زانت . من شک ، گمانے الم ، منی دل ، جھلانکیاں جاگ کنگ ات .
ہمیشی منی بدن . من آشوبے داتنگ . ہمیشی ہواری ، چوش ہم خیال ، گور جت
کہ سہی میں حال لازم ماسی رکھی ، پاندے ، را داتنگ .

نزا نہیں پرچے بلے پاندے ، دیما دپ زباں کت نکت .
آں گوں طبیب ، گوٹک ات . درمان ، پڑمی ، مزہ ، سرا ایر بکن .
پنگ ، شیشنگ ، ہم . سے سے کلاک ، رند وارینگلی ات . شر بیگا ، حال ،
رواں دیاں .

من چارست . طبیب نہ منی نبض ، سر ، دست پرکت پہ ، لمبی سرے
سرینت منی ہاسکے کھیں بدوات ، پتتے مان دت .
من پاندے ، نینگ ، چارست ہم پھردات ات .
آلی بچندت ، کت ، گور ہاسک ، نشت .
من وت حال دات " سہی لرشن شاستری آتنگ ات " .
آنی ہس عے یکیں پو ترینت . من سی اوں .

۴۰
پداگوں ماسی رکھی ۽ دیے ترینت " بینگ ۽ یک چوشناکے ۽ درمان
پڑی ۽ جوانیہ ہو رکن سے سے کلاک ۽ رند بدے ۔

پہ نوشگ ۽ کہیں گرمیں آپ یا شیر ۔ مروچی دگہ وچ ورد دیگی نہ انت
بیگاہ ۽ حال بدے ۽ " پداچہ کھٹ ۽ سر ۽ لندان ۽ پاد آتک " چاہ ۽ پہرین
بلے چیرگیجاں پاد آہگی نہ انت ۔ شاستری ۽ ہر بہرے کہ کتنگ آئی سر ۽ بیچار
ہم نہ انت " ۔

مروجی من' حالینی گوں تہہ جبینی دوست ء دچار کپنگن -
 ایش ء گوں دوست ء دچار کپنگ ہم گوشت کنیں گوں وتی جند ء ہم - و ترا
 گوں محشریں ازم کار لیوناردو ء ڈیک دیگ بلکن بے ادبی ءے بہ بیت بلے من آئی
 کسانی ء نوبت ء و ترا ہمائی کیلہ ء چارست کہ آہم چہ مسافر خانہ ء کیل مولدے ء لاپ
 ء پونگ ء نشان بیتگ اے دنیا ئی ء آتنگ ات -

ذی روج سجوئیں تال شپی پاسے ء من لیوناردو ء زندہ داستان و سنگ ات
 گوں ہمائی اندوہ ء انباز بوتگ و اب شنگن - ہے سبب انت کہ و اب ء گوں آئی دچار
 کپنگن -

کتاب ء لیوناردو ء جوڑ کنگیں بازیں تصویر انت - تصویر کشگ ء آئی ازم
 وتی کمال ء رستگ ات ہما کردار کہ آئی پیدا کرنگ انت آں تاریخ ء شکر دانت -
 چان ء آئی ازم ء پر وت برت -

بلے ہما ساعت ء ..... کہ من آگاہ بوتگن -

و اب کپنگ منی دیم ء شیر مچیں لیوناردو ات کہ آئی مات ء را آئی پت
 ء و سئل کت اشت پدا وتی ہستو مندیں جہان ء و ترے کت -
 بے آسراء و نیلیں مات ء را یک شرابی ءے ء بڈ ء بست - بلے آئی تخت
 ء گرگ ء ہبہ سالگیں کاڑ ء را غم ء پوشیں تپے ء مان پتات کہ نارو پے ترے شیر ء
 مستجا بوت -

کیترینا نا عللج بوت وتی بچے گوں پسی شیراں رودینت -
 کتاب ء تہا ہما پس ء پچار مان انت ہرچنت ء کہ آئی تصویر گوں نہ انت -

من و اب ء ہما پس ہم دیست او گوں یگار یں بار گیں مورد انگال پس ء
 شیرانی دوشگ ء کیترینا ہم قانون پہ زوریناں بیت ۔ پہ ہستو منداں وا ۔ لیہو کے انت
 راجی رہیدگ ہم تننا غریب ء ترسینیت ۔ شانزدہ سالگیں کیترینا و ہدے کہ گوں بیست
 ء چار سالگیں رئیس ء پگ ء دُچار کتگ ات ۔ ب آئی وقتی دا بانی تننا چہ ۔ نگیں
 بادگیر چست کتگ اتت بلے ہستو رئیس ء پگ ء پت ء گوں یک دانکے ء ہستو
 بادگیر بانڈماں بدل کت ات ۔

آہستو مندیں ورناراج ء دپتر ء گچین ۔ بے ہوت ء کیترینا راج ء ترک
 بھون ء ہرجان ء ۔۔۔۔ ہستو مندیں پت ء وقتی بیچ ء رانچین دات کہ آ کیترینا ء کڈک
 ء چراگ بوئیگ ء بدل ء آئی بادگیر ء لال بہ بیت ء بہ رخصیت ۔ راجی رہیدگ ء
 ہمیشی اختیار دات قانون ء ہم اجازہ بختنت کہ ہستو ہر دو مہمان ہستو مندانی لیہو ک انت
 ہستو مندیں پت ۔ بادگیر چہ کیترینا ء کڈک ء باز دور نبوتگ ۔ ایسانی نیام
 راہ ء البت یک دیر نیں پ بوتگ ۔ و ہدے کہ شپ ء درستان سر پہ و اب ء دات
 گوئدویں نارو چہ بادگیر ء دریگے ء لونجاں بہت ۔ انجیر ء درج ء لبان گران جلمان پاد
 شپاد ہستو ویرانیں راہ ء سر گپت ۔

انجیر ء ہما درج ہم من و اب ء دیست گوں آئی لبان لونجانیں شکیو ورائیں
 نارو ہم ۔ من و اب ء ہم چہ ترس ء پیسگ نکت کہ انجیر ء لب چو بہت کہ
 پر شیت ۔

نارو پاد شپاد ء شت کہ آئی کوش توامرہ کننت ۔

ویرانیں راہ ء سنگ ہم بنت کننگ ہم ۔ پادانی کننگاں کشان ء و ہدیکہ آئی
 کیترینا ء دریگ نکت ۔ کیترینا پہ نگ ۔ ہسک ء ہنپان درادر کپت آرا گلانٹے کت
 ہڑو سلگے جت منی نارو ۔۔۔۔ منی نارو ۔۔۔۔

ہستو گوئدویں نارو چو منی دوست ء گوں من دُچار کپگ ۔ ات چو کہ بگوئے
 من و تارا دیست ۔ داب پر شت تہ منی چم آپ ء پر اتت ۔

من ہنچوش مارست کہ منا نارو ء نصیب ہم بہر نبوتگ ۔ آئی وقتی مات

دیتگ ات ۔ منیں کہ تمہاریں شپ ء چہ کا نچیر اندری کڈنگاں زیمینگیں پاداں واتی
 مات انباز کنگ ات بلے من ۔۔۔۔۔۔

شپ ء واب ء پاس ء منامے مارشت نیست ات ۔ بلکن چہ ناردد ء مات
 ء من واتی مات لوٹنگ ات ہنچو کہ ناردد ء واتی مات انباز کنگ آئی دیم دیتگ ات ۔
 مات ء توار آئی گوشاں کپنگ ات من ہم ۔۔۔۔۔۔ خیال کنیت کہ من ناردد ء را
 تیلانک دات وت آئی مات ء گور ء لچینگ اوں ۔

انا انشی آنااردو ء مات نہ انت منی مات انت ۔
 مردچی باز دلگیر اوں ۔

پمن انخیر ء چہ درہچے نیست کہ گوں آئی لچک بوآن ء چہ اسے دریگ ء در

بروین ۔

دیم ء ویراندانی انت ۔ سنگ ء کڈنگاں پریں بلے آدیمائے چہ یک لوگے
 نیست کہ آئی دریگ ء بہ ٹنگین ء منی کیترینا تچان ء منی ء بہ ایت ۔

لیوناردو ۽ زند ۽ باروا ہر چیزے کے نبشتہ کنگ بوٲ آئی جند ۽ نبشنگ ننگ
 بلکن دگرے ۽ قلم ۽ نبشنگ ہمیشا چوش زانگ نہ بیت کہ لیوناردو ۰ تاں چہ حد ۽ کتاب
 ۽ تاکد میاں آنگ ۽ چنکیاس ۽ دن ۽ پشت کچنگ من البت ہنچوش مارست کہ جاگہ
 جاگے لستیں ریگ انت کہ من آہانی تل ۽ جبگیراوں۔

اگ من عے کتاب مہ و نسیں کہ تاں ذی ۽ بمن در آمدے بوٲنگ۔
 چنت وہد ۽ بلکن سال ۽ جہاراں تیوگیں زند ۽ من چہ وقتی جند ۽ در آمدے

بوٲن۔

من ۽ عے کتاب ۽ یکدگر انہاز کرنگ دلگیر ۽ دلگران تندوک بوٲن پرے
 خاطر ۽ در ۽ در کپگ ۽ خیال ہم دل ۽ نیاتک روگ ۽ ہچیں کارے ہم بوٲنگ۔
 بروٲ نہ کجا بروٲ مللا ۽ درک مسیت ۽ منی تگ ۽ منزل مندر ات مندر ۽ پانڈے
 ۽ سلام ۽ بس۔ بلے منی دل ۽ او مان نکت۔

ماسی ۽ چاہ ۽ دگہ چیز کے ورد ہمیداں سر کرنگ اتت آہم یک پیہیں نیام
 کپنگے بارست انت۔ پدا دلگوش گوں کتاب ۽ وانگ ۽ گور کت۔ ناگت ۽ ماسی ۽ دور
 ماتر کت۔ اے رندی جوان پتا تگیں بنڈلے آئی دست ۽ ات کسانیں بلے ڈولداریں۔
 من در کے دات چہ کرسی ۽ چست بوٲن۔ دوگانا کت بنڈل چہ ماسی ۽ دست ۽ گپت۔
 ماسی حشک ۽ حیران من ۽ چارگ ۽ ات بلے من آئی ہجکہ بوٲنگ ۽ خیال
 نکت چہ آئی لوپک سراں آ دست دور درگہ ۽ نیمگ ۽ من ہنچوش چارگ ۽ بوٲن
 بگوٲے آئی پشت ۽ کے آہگ ۽ انت بلے کے ہم آئی۔ ند ۽ بوٲنگ۔

من ماسی ۽ کوپگ شیشلنت ۽ پرست " بنڈل ترا کیا دات ؟ آئی جند کجا

پدا من درگہ ۽ نیمگ ۽ ہنپوش روان بوتن کہ ہر کسے ۽ کہ منے بنڈل آورنگ
آرا من درگہ ۽ آدست ۽ ر سینین ۽ برگردگ روگ ۽ نیلین۔ لازم آئے گئی ۽
انگت دور نہ شینگ۔

بوت کت کہ من گئی ۽ ماں بداتیں بلے ماسی ۽ منی باسک گپت پرہت باز
پہ حیرانی گوشتے۔

”پنکو ترا چے بوتگ ۹“

بنڈل منی دستانی دل ۽ لرزگ ۽ آت۔

ماسی ۽ توار ۽ مناتیلنکے دات آگوشگ ۽ آت۔ ”دکان ۽ واہند آت آئی
نوکر ۽ تنی ششنگیں پوشاک ۽ دوجری دات انت شت۔ تودت آرا سوگہ کنگ
آت کہ زوت بیارش۔“

یا خدا۔

من بنڈل مزے ۽ سر ۽ ایرکت۔ نون مناگیر آتک کہ ذی من وقی دوجری
کہ اچکے لیگار بوتگ اتت پہ شودگ ۽ ڈرانی کلینز ۽ دانگ اتت۔ من چوش ہم
گوشگ ات کہ شودگ ۽ رند لوگ ۽ سرا بکت اش۔ من ماسی ۽ دیم ۽ چم چست کت
نکت آت۔ بلکن وقی نز ۽ ہم شہرتی بوینگ ۽ اتن۔

ماسی کمیں غمباد آت۔ آئی روگ ۽ رند من کتاب بند کت مزے ۽ سر ۽
کت۔ من خیال کت کہ منے کتاب منا گنوگ کنت۔

لیوناردو وہدیکہ رست مزن بوت دوریں شہرے ۽ جہ مند بوت۔

کیترینا دور پشت کپت۔ میلانی میل دور۔ سالانی پنہ ۽۔ کیترینا ۽ وہدیکہ

مارنت آئی زندہ روج کمیں سر آتگ انت آئی درا جیں راہے ۽ پنہہ برات یک
برے پدا وقی نارو ۽ گندگ ۽ شت۔ آئی نہ نارو ۽ زندی لدراز ۽ دوپشک گول وقی
دستاں دہنگت آت۔ بیش ۽ پشم ۽ سے جوڑی جراب ہم گوینگ ات آت۔ منے پشک
۽ جرابانی کسانکیں بنڈل کیترینا ۽ جوڑ کنگ آت ۽ پردوقی نارو ۽ آورنگ اتت۔

منے دمان ۽ ماسی ۽ دستاں من کہ بنڈل ویست ۽ ہنپوش مارنت کہ منی کیترینا

آتلگ۔ جسے کتابِ حالینی منا گنوک کہتے۔

نہ۔ بس انت۔ دگ نہ وانیں۔ ہیج نہ وانیں۔ باند انت من چہ لوگ ء درا

بروین۔ ہر نیمگے کہ بہ بیت ستم بروین۔ لوگ ء مہ نندین۔

من بندل بہت۔ مانو شنگیں گریں چادر چہ کوپگاں ایر گت یک جرسی ءے

پوشت من کوشاں پوشگ ء بوگن کہ یکے ء درگمہ نکنت۔ درگمہ وا پانچ ات زانکہ

آیوک ء وقی آتکن ء حال دات۔ من درگمہ ء نیمگ ء چمشانک داتت بے آیوک ء

را پوجہ نیادرت منی عمر ء ورنائے ات بلکن چمن سالے کپے کستر۔ پرستے " پینج

توے ؟"۔ من پو دات " ہاں " ء کرسی ء نیمگ ء دست شہارت۔ " بیا بہ تند "۔

بے آہمود ء چوکاٹ ء سر ء اوشنوک ات۔ گوشے " منی نام کشور انت۔

شما منا پوجہ نیارست۔ من شمارا زحمے دیگ ء آتلگن "۔

آئی توار ء عرض ء دسندی ء رنگ پیداور ات۔ بے صورت ء در آمدی ء

گردشکے پیداور ات۔ گوشے پہ دو منٹ ء منی ہمراہ ہو بیا۔ دور نہ منی لوگ نزکیں گئی

ء انت "۔

من وقی یات ء سر ء زور پردات۔ ہر بہ کہ بیت کسانی ء من جسے میتگاں

لیب کنگ۔ برے برے نزکیں گئی ء ہم بے چوش گیر نیاتک کہ آرا پوجہ بیارین۔

آئی دت ہم کمیں پیش ء گوشنگ ات کہ " من آرا پوجہ نیارین "۔

من کوشانی بند بست انت۔ سر گپت ء سوج کت " مہرچے ایت ؟ "۔

ہمود ء رواں گڑاں ترا حال دئیں۔ ایداں نہ "۔

آئی جسے پو منا و ش نیاتک بے من چارست کہ آئی چم ہنچوش انت بگوشے

گریگ اش۔ من ایشی تھا بھیں شکے دل ء نیادرت گوشن " جوان "۔

گئی تہہ دیم ء تال دور شنگ ات وہدیکہ منی جند ء لوگ چہ گئی ء درمی نیمگ

۔ چنت گام جنگ ء رند گئی ء تہا مانتر اتاں۔ آئی لوگ شالہ دومی گئی ء کچ ء

ات مادو میں بے تواری ء رواں بوتن۔ یک بانے ء دیم ء رستن آئی کلیت درکت

درگمہ بہت۔ ہنچوش زانگ بوت کہ بان ء دگ کہے نیست۔

۴۷
منی پاد دیمانہ شنتنت . باریں اسے چلب . منا ایہاں پر پے آورنگ ؟ ایش
کے ؟ دل ۽ خیال ، سرچست آت . آتلن ۽ پیش من آگہ ماسی رکھی ، را حال بداتیں
شر تر ات .

آنی لوگ ۽ تہا مان دیگ ۽ رند توار پرکت . " شما ہم بیات " . نول پمن
ڈن ۽ دارگ گران ات من ہم آنی پجیگ ۽ لوگ ۽ تہا پاد ایرکت .
تہا بان ۽ دریگ بند اتنت روچ ۽ روشنائی ہم کتر ات . زانکہ پے سبب ۽
بان ۽ بجلی روک ات من حیران بوتن دیم پدیم ۽ یک نیم سوئیں صوفہ ۽ سر ۽ جنکے
نشنگ گریوگ ۽ ات .

منی پاداں منا دیمانہ برت .

کشتور ۽ منا پہ نندگ ۽ گوشت . من مارمت کہ آنی خیال منا کر مئی ۽ سر ۽
نادینگ ۽ گیش اچ من چیمے پر سگ ۽ نیمگ ۽ ات . گوشتے " ایشرا چہ کدی ۽ زانے " .

" کے ۽ ۹ "

آنی صوفہ ۽ سر ۽ نشنگیں ہیکا روکیں جنک ۽ نیمگ ۽ دست ٹال کت .
جنک ۽ مود عجیبیں ڈولے ۽ آنی دپ دیماں شنگ اتنت . زانکہ دیر انت
کہ گریوگ ۽ بوتگ . چیمے ٹرنتگ اتنت . اُصل پچو آرگ ۽ گیگ ۽ نہ ات . پرے
خاطر ۽ من پودات . " من ایشرا پچو نیارین " .

ورنادت ہما پیم اوشتوک ات پمیشانے ہم دور پہ نندگ ۽ نگوشت آ منی
نیمگ ۽ ہنپوش روک روک ۽ چارگ ۽ ات کہ چہ منی صورت ۽ راست ۽ دروگ ۽
نپشتہاں دانگ . و بک دار انت .

من پدا جنک ۽ نیمگ ۽ پر نظری چارمت بلے پچو آورت نکت " ایش کے

۹۰

ورنا ۽ توار ۽ زہرینی ۽ براز سہرا ات . " شمسے جانکی " .

" شمسے " ۽ لوز ۽ من اچک حیران بوتن جنک ۽ نیمگ ۽ دیم گردینت ۽

پُرست " تو نا کو ۽ جنکے ؟ "

جنک ۽ بان ۽ درشان ۽ سر سرینت وتی دیے با۔ کانی اندیم ۽ چیر دات ۔
ورنا ۽ دست وتی کیتو ۽ شپت یک کاگدے درے کت ۔ منی نیگ ۽ چپک
کنان ۽ جسته کت ۔

جانکی ۽ تنے وہد ۽ ترا چنکیاس کاگد نشتہ کرتگ ؟ اے ہم جانکی ۽ نمدی

انت ۔

راستی من چیر نdat ۽ در آئینت " تننا یک کاگدے ۔ ایش مندر ۽ دیوال ۽ پار
کش ۽ اوشوک ات ۔ یک کاگدے منی مٹائے دات ۽ شت ۔ من آوہد ۽ ایشرا پیچ
نیاورت البت کاگد ۽ تنہا آئی نام مننگ ات ۔

دیتراجست پُرس ۽ ہچیں جوازتے ہوگ بلے انگت ہم آئی پُرس ۔

" ایش شپ ۽ ہم تنی لوگ ۽ شنگ آنگگ ؟ "

بچک ۽ عے جست ۽ تل ۽ آئی دل ۽ وہم پنیا م ات ۔ منا کندگ ۽ گپت ۔

من در آئینت ۔

" ڈے اگر ایش منی لوگ ۽ بیاتکیں گڑاں من چہ ایشی صورت ۽ چون ایشرا
پچو نیاورت ۔ من گول تو ہر گیشینگ گونشگ کہ من ایشرا تننا ایشی نام ۽ سر ۽ زانیں
نہ چہ صورت ۽ ۔ "

چونائی ۽ من ۽ اندازہ بوت کہ ورنامپے جنک ۽ مریت ۔ ورناء دگ جسته

کت ۔

" گڑاں ترا چون ۽ چیا کاگد نشتہ کنت ؟ "

نوں من ہم پہ آسودگی کرسی ۽ سر ۽ نشتن من چوش پو ترینت ۔

کاگد زانے من نبیتگ کہ تواچ منا پُرس ۔ ہر کے ۽ کہ نبیتگ پرے

چہائی جست نکنے ؟ ۔

" آراستین ۽ نگوشیت ۔ "

جانکی ۽ سر چست کت کثور ۽ نیگ ۽ گونگی چارست ۽ گوشتے ۔ من ترا

راستیں حال وادات "۔

"راستیں حال داتگ" ورناء لنت نر آتک انت۔ پ زہر شانی گوشتے۔
 "تو دا ۱۰ اے کاگدے رسیدنگ ۶ ہم مروچی مندر ۶ شنگ آتے۔ آگ من تنی
 پشت ۶ میا نکلیں ترا پ زور گرمہ کتیں میاور تین تو پمپہر منا راستیں حال نداشت "۔
 جانکی ۶ پدا وتی سر وتی سر زانانی تل ۶ چیر دات۔ ورناء منی نیگ ۶
 چارست ۶ گوشتے۔

"من راستیں حال ۶ لومیں۔ واجہ پنکج۔ تو باریں گوں جانکی ۶ سیر ۶ دلمانگ

۶۔"

من سے ورناء ہبر چکانی انگے زانت۔ من آنی باسک گپت وتی گور ۶ کرسی
 ۶ سر ۶ نادینت ۶ گوشتے۔

"من تنی ۶ جانکی ۶ سیر ۶ الم ۶ ہور ہاں۔ اگر شما منا لومت "۔

ورنای زہر ایر ماد بوت نون زہری ۶ بدل ۶ آنی دلیانی دگ گپت۔ گوشتے۔
 منی دا ۱۰ سر پر نہ بیت کہ اے نوبت ۶ جنک چونین انت۔ سیر ۶ قول ۶ منادینت۔
 کاگد ۶ کراچ دگرے ۶ نبینت "۔

پ جانکی ۶ حالینی منی دل دور بوت۔ من چہ کرسی ۶ پاد آتکوں صوفہ ۶ سر ۶
 وداں کہ جانکی تندوک ات نشتن۔ جانکی ۶ کوپگ ۶ دست پرکت چندینت ۶ پدا
 رست۔ تو کشور ۶ دوست کنے "۔

جانکی ۶ ہان دنیگ ۶ سر سرینت۔

من گوشت "کشور حالینی جوانیں بچکے انت "۔

من ہبر من ہنپوش کرنگ ات کہ چکان ۶ کے سہڈینت۔ جانکی راستی چکانی
 ڈر ۶ ات۔ گوشتے۔

"بلے مروچی آنی منا باز جنگ "۔

من چارست جانکی ۶ ۱۰ یم ۶ سر ۶ بازیں نشان پیدا اور اتت۔ دوئیں انارک
 محک نیل گشتنگ الماسنگ اتت۔ منے چک سہڈینگ رپک ۶ کارگران من گوشت " آ

ترا دوست داریت ہمیشہ ترا جنگے۔ بے اے حال، بے کہ تو پمن کاگہ چیا نبشتہ
کرنگ ات۔ ۹۔

یک برے حالوں دانگ؟ آئی تو ارانچکہ ترس ء ترہنگ ات۔ دگہ ہے
نگوشت۔

کشور ء کرسی کہیں نزدیک کت صوفہ ء گورا بوت گوشتے "اے درستی کرم
دروگانی بندر انت چ زانگ نہ بیت کجام بہر راست ایت کجام دروگ۔"
چہ جانکی ء پُرسگ ء بدل ء من چہ کشور ء جند ء پول گپت۔ ایش آفر پے
گوشتیت؟۔

کشور کہیں گر کہیں بوت گوشتے "بہر ایش انت کہ من یک نیز مندی مردے
اول۔ اے بان ہم بازہ ء سر ء زرتنگ۔ ہما کہ مات مزنیں برات ء لوگ ء جانند ہر ء
شنگ من وتی نغن ء ہم وت بچین۔ بازار ء یا ہوٹے ء ورگ ء گشاد نیست۔ گھڑی
سازے ء دکان ء کار کنیں پے کلے یک ء نیم صد کھدار ماہے رسیت۔ واجہ پنکج تھی
لوگ ہم دتیک انت دکان ء میراث ہم دارے پدا جوان داننگ ہم استے باندا ت
شریں نوکری تے ہم رسیت۔"

جانکی ء یک برے پدا سرچہ زاناں چست کت گوشتے "گڑاں من کدی چو شہر
بہرے کنگ؟۔"

کشور ء جانکی ء بہر دپ ء پروشت "بلے تھی دل ء وا بہر ہمیش انت نا۔ تو
نگوشتہ تھی پت ء وا گوشتہ۔"

بزاں بہر ہما انت کہ واجہ پانڈے ء گوشتگ ات۔

کشور گوشتگ ء ات "ایشی پت جہاں ء مردم ء میم نکنت پیسہ ء دُمب ء
انت۔ ایش گوشت کاگہ آئی پت ء پے زور انسری نبشتہ کنانتنگ۔"

من کندت ء گوشت "اے ڈول ء کشور لالہ ناشری گوں تو بوٹگ بلکن
گوں من بوٹگ۔ جنکے آگہ ترا مہر ء نمدی نبشتہ بکنت تو چوشیں مہر ء باور بکنے پدا ترا
حال بگیپت کہ تھے درستی بہر دروگے ات تو چون پردد نہ بے۔"

کشور ۽ سری زند، کندست منی نیگ ۽ چارست۔
 جانکی ۽ ہم نون دل ڈڈکت چہ سرزاناں سرے چست کت کشور ۽ نیگ،
 چاران ۽ گوشتے۔

”من وا، پنکج ۽ را پچہ ہم نیا درنگ۔ مات ۽ پچہ آورنگ ات آدور
 اوشوک بوتگ کہ ہر کہیں آمندر ۽ کیت من ترا اشارت کنیں۔“
 من مارست کہ جانکی حالینی ورنانت ۽ ناولد۔ منی دل سک پرد بوت کہ
 آرا پرچے چوشیں پتے رست بلے یک ڈولے ۽ دل جم بوت کہ کشور ۽ ہمراہی ۽ آرا
 تیاب رستگ۔

من دیست کہ کشور پاد آتک جانکی ۽ گیوارے گیشینت، سریگ کہ آئی گت
 ۽ لوپ بوتگ چچ کت سر ۽ دات۔ نون من ہم پہ دلیمی کشور ۽ گوشت
 کت ”تو حالینی جانکی ۽ را رکھینتگ۔ ہو بلے تو چون زانتگ کہ جانکی مروچی کاگد ۽
 رینگ ۽ مندر ۽ کنیت پاکہ پیش ۽ ہم آئی کاگدے سر کرنگ؟“
 ”من کجا سنی اتن“ کشور ۽ پہ دل ایمنی در آینت۔ ایشی مستریں گہار ۽ منا
 ڈاہ دات کہ مروچاں ایش پنکج ۽ پدا انت۔“

جانکی ۽ کشور ۽ بہر نیام، پروشت ”من ترا حال ندات کہ مات، پیش ۽
 ہمانی خاطر ۽ بچارے کنگ ات کہ آ مستریں انت۔ نون من چے بکناں۔ آزیبانہ
 انت۔ مات ۽ گوٹگ ات آئی صورت ۽ گندگ م پنکج دام ۽ نہ کپیت۔ سنے بہراں
 مستریں ۽ را سونگ۔“

”بزاں من اے وہد ۽ چہ دام ۽ دن نشگن۔“ پہ کندگ من جانکی ۽ نیگ ۽
 چاربت پدا کشور ۽ بہرکون پدا کروندت۔ ”بلے آئی گوشتن انت کہ جانکی شپاں پنکج ۽
 لوگ ۽ ہم روٹ۔“ جانکی برانز گپت۔ زہر درشاں کنان ۽ گوشتے۔ دروگ بریت
 کوٹگ۔“

من کشور ۽ سر پد کت کہ ”بہر پنکج انت آرا گوں جانکی ۽ کتے چیر انت
 پہ تھی دل ۽ پروٹگ ۽ آئی چوشیں دروگ سازنگ۔“

کشور ۽ جانگي وٽ ماڻ وٽ وٽاں بوٽت نون پاڊ آنگن ۽ واٽر کنگ ۽ وڊ
 ۽ گڙٽي کنڀس کي ٽرڪ بھون ۽ چون چونڀس ھبر بنت ۔

۵۴
شپ ۽ واب ۽ قج ۽ وابے ۽ پادمان کنتک ات ۔

سب ۽ بست کت جان سب سب ات ۔ دست ۽ دیم شست انت ۽
نوش ات وتی کتاب جم کت انت ۽ روح ۽ دلگوش بویگ ۽ یک کتابے کچھ
کت ۔ لیو ناروہ فکلی ۽ زند ۽ احوال ۔

باشل ۽ وہدے کہ مات ۽ نادراہی ۽ حال ۽ گپنگ ات موکل گپت ۽
پہ لوگ ۽ سر گپتن ۔ راہ ۽ چہ ریلوانی ۽ کتاب جاہ ۽ عتے کتاب زرنگ ات ۔ بے
مات ۽ نادراہی ۽ چوشیں رنگ راہے ۽ برت کہ ۽ چہ چیزے ۽ ہوش ۽ دلگوش
سرنیاتک ۔

منا کندگے ۽ سپت ۔ وا جمیں پانڈے ایش تہی رمانشت ۽ شرف دارگ
انت کہ من وتی زند ۽ بندی کباٹ ۽ بست نکنیں ایش لیو ناروہ ۽ زند ۽
بچیں کباٹ انت ۔

من لیو ناروہ ۽ زند ۽ حال پھر نراتگ بس چہ آتی تصویر کشی ۽ سہی
بو تگن ۔ خاصیں عتی ۽ مونا لیزا ۽ تصویر کہ کالج ۽ یک سنگتے ۽ منا دانگ ات ۔
کتاب ۽ تاک ۽ لیٹنگ ۽ گڈمی تاکدیم ۽ یک سطرے ۽ منا بست ۽
نیاست ۔

This Book Reveals the Dreams and the Glory of
a Genius and the Despair and Defeat of a Man.

باریں گوری ۽ ڈفیٹ یکیں مردم ۽ یکیں نیس ۽ بندیگ بنت ۔
ہمیشی پبیک ، خیال آتک کہ گوری بلکن پیدائشت دپتر ۽ یک جوانیں
بشارتے ۽ ڈفیٹ ہمیشی ترک بھون دیت ات ۔ من چہ ترک بھون ۽ دام ۽ در
کپت نکرنگ ۔ منے ترک بھون دم پہ ساعت منا وتی نیمگ ۽ گوانک جنان انت ۔
ہنوک یک لوگے مردم ۽ گوانک جنت وتی نیمگ ۽ لویت ۔ چہ ذی ۽ گوشاں
کپتگنیں واج کرشن شاستری ۽ ہما دانک ٹیلینگ ۽ انت ۔ " تہی پت ۽ آریفس جون
ترک استھان ، کپول انت " ۔

زانے منی پت منی زند ء دشمنے بوت آتک !

من پنچو مارنت کہ منی دلمان انت کہ دتی پت ء پچہ بیارین ۔

نہ ۰ پوشیں خیالے ہم گوں پانڈے ء کر تکیں قول ء بگ انت آنی
رمانت لازم کریگی بیت ۔

من چہ مے بہراں خیال ء دیم چہر دات لوں کتاب ء دگوش بوتن ۔
انگت من دانگ بنا نکرنگ ات کہ بستگیں درگ ء بوجان ء وا جمیں پانڈے تما
آتک ۔

من انچکہ ہبکا بوتن پریش ء کہ بے سبب ء بے لوگ ء آپچہر نیاتنگ ۔
آسی ات کہ من نوں درا ہوں من پیش سلام بوتن پہ تندگ ء کرسی دیما کزینت
من گوشت " تنی طبیب ء دانگیں پڑی عیسائی تلیتے بوت ۔ من پھک ء دراہ
بوگن " ۔

آشت گوشتے " ہنچیں دگ عیسائی تلیتے انگت است " ۔

پچ پوہ بوتن من روک روک ء آنی نیگ ء چارنگ ۔ یک خیالے ء
البت دل ء ما ترکت کہ مروچی آ بلکن وا جمیں شاستری ء بہراں منی دیم ء پچ
شانیت کہ منی شک ء گماں دائمی گار بہ بنت ۔

جان ء یک زوری سے سرکشگ ء ات ۔ من کتاب مزہ سر ء ایرکت
ء کھٹ ء گور باسک ء نشتن ۔

آنی پول گپت " سبارگ ء چیزے وارنگے ؟ "

من در آینت ۔ کوپے چاہ ء کوپے شیر ہم ، دگ پچ نہ ۔ وا جمیں طبیب ء
چاشت ء گوں سیاہیں چنا ء آپشک ء نگن ورگ ء سوج دانگ ات ۔ ماسی ء دوشی
چنا آپ ء کرنگ انت " ۔

بلے من خیال کت کہ آنی دگوش گوں چاہ ، شیر ء چنا ء نہ انت ۔ پڑے
" دو روپج بیت کس جنکے ء تر نمدی سے رستگ ؟ " ۔

جانکی ء نمدی من ء رستگ ات ۔ ہما جنک کہ پیری مندر ء دیوال ء گور

۱۰ گوں من ڈیک وارنگ ات بلے چہ ذی ، ۱۱ منے نمدی من پہل ، شمشک
من حال دات " بلے رستگ ات البت منی سر پر نہ بوت "۔

گوشتے " تنی پیم ، ۱۲ عیسائی تاسیت دیک ، ۱۳ من ایہاں آنگن "۔

من گوشتگ " آناکو جنک ۱۴ جنک انت من آرا پچہ نیاریں "۔

کہ ناگت ۱۵ آئی منا منے کاگد چیا نوشتہ کت ؟

واجہ پانڈے ۱۶ دست کتو ۱۷ شپت - یب کاگدے درکت منی زید

مال کنان ۱۸ گوشت " ایش آئی دومی کاگد انت -

" کاگد ؟ شمارا دانگے پن سر کنگ ۱۹ ؟ "

" بہ پیم پنکج - ناکو ۲۰ منے رپک ۲۱ - شری ۲۲ بہ پیم "

" بزاں چون ؟ "

واجہیں پانڈے ۲۳ کندت - ایش تنی ناکو جنک ۲۴ ہما رپک انت کہ

رازے پاشک بوتیں باریں چونیں قمرے پیدا بوت کت "۔

نون آئی منا حال دات " دو جنک انت - ایسانی پت ۲۵ جم ہر وہ ۲۶

مال ۲۷ ملک ۲۸ سک انت - دلہ چہ گیکے کہ ندیت وتی جنکاں ۲۹ کار بندگ ۳۰ انت

پہ تنی لوپ کنگ ۳۱ - بزاں تو کہ آئی زامات بہ بے آئی قابو ۳۲ کائے - مول ایش

انت کہ تنی گس ۳۳ تنی ڈگار آرا دست بکپنت "۔

من چہ مزہ ۳۴ سر ۳۵ کالداں جانکی ۳۶ سری نمدی درکت - نمدی ہندی

نہشتہ ات واجہ پانڈے آرا شری ۳۷ دنت ۳۸ سر پد بوت کنت من کاگد ہمانی نینگ

۳۹ ٹچک کت ۴۰ گوشت " ایش تہا چوش ہم نہشتگ کہ آئی مات ۴۱ پت پھیر رضا

بنت ۴۲ چوش ہم نہشتہ انت کہ اے نمدی ۴۳ چہ مات ۴۴ پت ۴۵ چیراندری نہشتگ

کنگ ۴۶ انت "۔

واجہیں پانڈے ۴۷ دو بر نہشت " باز سادگ ۴۸ پنکج - اے دہر ۴۹ پچہ

نیارے - منے ۵۰ آئی پت ۵۱ رپک انت "۔ من حشک ۵۲ حیران - نزانیں دہر

چارگ ۵۳ اتن کہ ورا - واجہ پانڈے ۵۴ سر پد کت -

ت " ات "

منا کندگ ء گپت " یک جنکے پہ کاگد ء کراچ ء دگرے پہ دم ء دوت

منا وتی قابو ء کنگ لویت "۔

" ترانہ پنکج مے گس ء "۔

" من سرپد اول "۔

" واجہ شاستری واندگ ء شیہ زانتیں مردے ۔ آئی جہاں گوٹنگ ۔ شرہ نرا

پد انت کہ چوشیں دم دوت پہ کچ بالگیں جنکاں نہ انت ۔ وہدیکہ آئی گوں من پچا

کت ۔ جنک ء نام سپت منا شک بوت بلے پہ ٹک ء نشان کنگ ء من آرا یک

سو بے دات آئی منی مے سوج زرت "۔

ل

" کدی ؟ ذی ؟ "

ل

" ہاں ۔ ذی چاشت ء ۔ آئی جنک ء راشونداری دات کہ چوشیں دم ء

دوت ء چلہ کشگ سک گران انت ۔ کمیں سبک بوت کنت اگہ بچک ء نام ء

بگوشت ۔ ہمارا کہ آوقی قابو ء آرگ ء واگ دار انت ۔ آئی نام ذکر ء الہ

کنگی بیت "۔

ن

مے ساعت ء حالینی ء درانگاز بوت کہ گوں بزرگیں پنکج ء چے بوئیگ ء

انت ۔

" واہمیں شاستری ء پہ دم دوت ء مزنیں زرے شکرانہ لویت ۔ آسر

پدات کہ جنک اینکس دات نکنت ۔ ہنچوش بوت ہم جنک لگت گریوک ء ۔ آئی

شاستری ء راہما درستیں گھر ؛ منغ ۔ حال دات کہ آئی لوگ ء بوئیگ ء ات ۔

جانکی ء نمدیانی حالے ہم پاشک است ۔

" او اے نمدی ؟ "۔

" ہمانی مے دمان ء آورنگ ۔ ذی بیہ ؛ ۔ شاستری ء گوشتنگ ات کہ

نمدیانی زور ۔ پروشک ء آئی دیم ء یک کاگد باند کہ بہ بیت "۔

" منی نہیں ات ل مے کاگد ء سرکنگ ء مروچی جانکی مندر ء آگی

”من ذی ہم آرا مندر ۽ رو آء دیٹنگ ات ۔ بے ذی تو تپی بیتکے تو
مندر ۽ نیانکے ۔ لازم ہے کاگد آرا گوں بوتنگ ۔“

”او مردچی آ بیچارگ ہے کاگد ۽ پٹ ۽ ہنڈ ۽ بیت ۔“

بیچارگ ۽ لوز من وا۔ جمیں پانڈے ۽ دیم ۽ گوشتنگ بے دل یک یم ۽
بقرار بو ان ات ۔ من گوشت ۔

بزاں وا۔ جمیں جنک چہ وقی لاڑکیں جنک جانکی ۽ چوشیں کار گیت ۔ اے
کے دھرم انت ؟ ۔“

وا۔ جمیں پانڈے پہ تابیر چہ وقی جاگہ ۽ پاد آتک ۔ من دل ۽ یک خیالے
کہ سر چست کنگ ات ۔ ہما رنگ ۽ زبان ۽ درانگاز کت ۔ ”باریں ہنچوشیں
بال انت کہ مے راجی زند ۽ ترک بھون بنت ؟ ماوت وقی دوست وت وقی
نمن ہاں ۔“

واجہ پانڈے ۽ منا پر نظری ۽ چارست ۔

من چوش مارست کہ مردچی پانڈے ۽ چماں پمن مہرے شروخ دیان

لوگ ، یک دیوالے ، بگر دانکہ دومی ، پادوگام باریں چے کچ کنگ .
 انت ۔ ماسی رکھی پہ گوانک جنگ ، آتک آئی آتکن ، پاد برمش وتی سے دور
 ، حساب اتاب ، گار بوت ۔ منی گوشاں نکپت ۔ من اچکھ سچ لرزت ۔ پدا آئی تواری
 آتک ۔ من نوشیں پنکو توگوں دلیلاں جھیرگ ، یلہ دے ۔
 من ماسی ، نیگ ، چارست کندمت ، گوشت ۔ دلیانی ، دگوشی نہ انت
 من ایشی درگیجک ، سراں سراں کہ مرگ ، دم ، دوت ، مہر ، حال سحر جادو
 نیام ، چنلیاس دوری انت ۔

ماسی حشف ، حیران منا چارگ ، ات ۔
 جنگ ، جنک ، سحر ، جادو ، ماسی ، حال دیگی ات ۔ ہمیشا من گوشت بت
 تو زانے مرگ ، دم ، دوت کسے ، چ کسے ، پ سندگ ، بیت ، مہر ، سحر ، جادو
 کسے ، کسی نریک ، آرگ ، حیلہ انت ۔ دوینانی بہر چ یک دگر ، چپی انت و
 ناں ؟ ۔

مرگ ، دم ، دوت ، حال ماسی ، جند ، دانگ ات ۔ لازم آئی خیالات
 جنک ، کنم ، نیگ ، بوت بے مہر ، سحر ، جادو ، بہ گواں آیان نہ جومت ۔ جست آئی
 کنگ ، ات کہ ۔ تو آشوم روچ ، بہر ، یلہ دے ۔ بے کسے پہ مہر ، دم ، دوت مند
 کنگ ، انت ؟ ۔

من در آمنت ۔ نالو جنک شوم روچے نہ انت آرا سچ ، جنک انت

انت ۔

ماسی ، بہلی جہل شنتت ۔ بالائی بالا کھٹ ، سرا پادون ، نشت ۔ من
 جانکی ، ندیانی ؛ ہاشیا ، سحر ، جادو ، قصہ کت ، گوشت ۔ مرگ ، دم ، دوت

بچ شانگ ء ات .

منی خیال ء ترک بھون ء بوہم ہنچیں بوئے بیت .

من گوں ماسی ء دگ بچ نگوشت . آو تسر ء ریٹائی رپنگ ء ات " نون
کسترین ء بانزلی کشنگ ء جب جنگ " پدا زہریشانی کنان ء گوشتے " چریشی شر ترأت
- ب ہان . کسی کوٹھوے ء بہ نیاستین " .

چریشی رند چہ دریک ء ڈن چمشانکے دیان ء ماسی ء گوشت " آ دو طبقیں
بادگیر ء گندے . مامریں سنگ ء پد یانکی نیں گس . آہم چہ ہرگیں رانڈ ء زراں جوڑ
بوٹگ . چار سال نہ بیت کہ پیر مرد پہ نگن ء مستجات جننگ ء را پہ شات ء گے
سیر دات . شوئے نیز مند ات . نیز مندیں لوگ کجا آئی مزد ء ہریدگ کت کنت
پیر مرد ء گوں وقی دستاں آرا ایر جیگ کت ء جننگ ء را سوداگرے ء دست ء بہا
کت " .

من ہنچوش مارست کہ نون دگ پدے ترک بھون ء قصہ ہچبر ء بچ جاگہ ء

یا تلیر نہ بیت .

تہترین گگا الم ء چہ ترک بھون ء در بگک بچگ ء انت پریش ء کہ چہ
منی پادانی دیم ء سارتیں کھیں نون منی پیشانی ء رگانی حد ء رسگ ء آہان ء
مانوشگ ء ات .

من ماسی رکھی ء راگوشت توکی بان ء ایریں پیتی ء بو جیت مات ء یک
نہ یک گرمیں چادرے پینی کوپگ سرانی بر دنیگ ء بیاریت .
ماسی رکھی ء پشم ء گرمیں چادرے درکت آورت گوں مانوشینگ ء منا
سوگہ سکت کہ من چہ جنکو ء رپکاں مدام شیوار پہ بنیں . جندے ہم کمیں مونجا بوت
گوشتے .

" تنی مات ء تنی سیر ء گندگ ء بخت نبوت کہ ترا سالونک بکنت .
آئی قسمت . بے منی نہیں تل ہما ہنچت ء زرد ء لوپ بیت تاکہ تنی لوگ ء
آباد بوئیگ ء نکلندین " .

۲۳
 ماسی ء منی دل ء چوان ہوا کت۔ لستیں مردم چہ یم ء لوشنگیں مرادوں
 ند ء دامن ء پر کننت ء زرد ء چہ ہورک بونگ ء پھر زنت۔ یک خیالے ء منی
 سر ء شہم وارت بلکن جواترے و بد ہمیش انت کہ من ماسی ء بگوشن کہ منی پیدا
 بونگ ء حقس حال ء بدنت۔ پریش ء کہ دل ء عے کچ ہورک انت من ہمیش پر
 کنگ ء ہیل بکنیں۔

پمیشا منی دپ ء ہبر نہ اوشات " ماسی جنک ء دستکنڈانی راز پاشک
 بوت نکت گے کہ شنن شاستری ء مندر ء دوار مد گیتن "۔
 راستے۔ آئی خیر بگندات "۔

ماسی کہ دتی من ء ہبر ہمیداں کوئنت بلے من گپ ء دیم کترینگ ء یک
 برے پدا گوشت۔
 " واج پانڈے ء گوٹنگ انت کہ سکیں کواے "۔
 " بیت "

ماسی ء تنناھے یکیں پودات۔ من دل ء زانت کہ آچہ ہما روچگیں ہبر
 ء ہزار بوتنگ کہ شاستری ء دیم ء گوٹنگ آتے۔ من پال ء نجو میانی ہبراں سدگ
 نہ اول۔

زنانیں عے چونیں علمے ایشی تہا چکیاس راستی ء چے قدر ء اشکل مان۔
 بلے ہبر ء سرٹنگ ء من پدا ماگ ء پال ء بڈ ء دست سک کت۔ من ہمیشی
 گوشت

" بلے مات ایشی بابت ء الم ء سدک بوتنگ پمانکہ آتی منی پیداشت و پتر
 جوڑا سینگ ء گتیا ء ہم "۔

ماسی رکھی یک دمانے ہوانک بوت پدا کمیں گند ء چارے ء رند در
 آئینتے۔

" من پانڈے ء شر زانتانی ہبراں دروگ بند کنگ ء گناہ ء نہ زورین
 بلے مانا ہبر ء منی خیال انت کہ ہر یک کارے کہ مردم چہ آہاں صلح بگیپت بکنت

..... : من ء آماج بیت . ء تنی تر ڈگ ء لیب کنگ ء روج انت
چو شیں بہراں دل ء بندے . دلگوش ء گوں دتی وانگ ء بکن .

من ماسی ء گوشتن ء دروگ برکنوک نہ اول . البت ہما حال
مملوک چیر دنیگ لومیت آنی . راز ء مے پیداشت دپترانی پٹ پول ء درگت
من گر بست ء جھیرست .

من بس مے یکیں دسواس ء کپنگوں کہ واجہ شاستری آگہ شہ زانت
کو اسیں م دے گڑاں مے پیداشت دپترانی وانگ . پرپے زانت . تو دت
منی مات ء مگ . پگدارے یک ہنگے گوننگ آنی گوشگ انت کہ تنی مات
ترا پیدا کرتگ ء مرتگ .

ماسی دتی جہلی لٹ . ت چنگ ء ات .

من مے آسر ء رستن ل مے راز ء گوں ماسی ء لٹ ء گٹ چنگ
سیادی مے است . ہما روچی ہم شاستری . بہرانی اشنگ ء ماسی ء دتی لٹ
چنگ است . ناگت ء حستے چہ اول . درشت .

" مات ء مے پیداشت دپترانی چہ یاجور کناستنگ است ؟ "

" چہ پانڈے ء . دگ چہ کئے . "

من دل ء زانت کہ پہ ماسی ء آگہ راست نوشتن گران انت تہ دروگ
برک ہم ارزان نہ انت .

" من کندست " ماسی گڑاں ہما روج مزن اوبال ء بیگ . "

" چو شیں : "

" مے نہ کہ واجہ شاستری . : ہمیں حالانی اشنگ ء رند من گوشگ
آت بل ایساں رد جوڑ بوہ بنت ء واجہ شاستری ء گوشگ ات بے عقلیں پانڈے
جوڑ کتگیں انت . بزاں مادویناں ہما روج ء واجہ پانڈے ء رابے عقل گوشگ
۔ "

ہمیش پیگ ء من کندست ء چہ ماسی ء پُست " تو دت بگو ماسی نہ

گناہے بونگ ۹ کہ واج پانڈے ۽ را بے عقل گوشگ۔ گرانیں گناہے نہ ات۔
 من زانتگ کہ ماسی ۽ گناہ ۽ ثواب ۽ سر ۽ ہیزہ لازم گیر کفیت۔ آئی در
 آئینت۔

” واج پانڈے اولیائے ۽ (دیوتا) پیمانہ انت مروچی باندات چوشیں خدا
 دوست پہ گزارے گندگ ۽ کائینت۔ گناہ و اتی دست ۽ بونگ۔“
 بلکن چود دیترا ماسی ۽ پہ گوشگ ۽ بچے نہ بخت سے نیام ۽ من گوشت۔
 ” نوں گناہ ۽ کفارہ ۽ باند انت کہ روچے گوں واج پانڈے ۽ دسبندی
 بکنیں کہ آئے پیدائشت دپتراں بوانیت۔“

ماسی ۽ دیم ۽ سر ۽ تکانسری ۽ مج ہما پیم بز ات۔ بلکن مروچی ۽ نہ
 بانداتیں حوالہ ۽۔ من ہنچوش مارست کہ سے دونیناں مناراستی ۽ دیمپاں بونگ ۽
 توان داتگ ہرچنت ۽ کہ سے توان حال دیوکافی جان ۽ انگت نیاتگ ات۔

راہ ۽ نیام ۽ گئی ۽ دپ ۽ مندر انت - پاد پہ دمانے ۽ میہ بوتت - ساخ
 گوں واج پانڈے ۽ گند گدارے ۽ خیال ۽ بلے پدا ترانگ ۽ کپتن کہ سے وہ انت
 صبا می عبادت ۽ رند آکھیں ساساریت - پمیشا پاداں گئی ۽ تہا دور دیم گردینت
 ناگت ۽ چ منی پشت ۽ یکے تیزی ۽ گام جناں ۽ مینی جپت ۽ ہنچوش آتک کہ گوں مزی
 باسک ۽ گور لگت -

گئی باز پراہ نہ ات بلے چو تنک ہم نیت ات کہ یک دو مردم ۽ گوزگ
 سی ۽ راہ رہ ریت - پشت ۽ آیوک ۽ راہ دیگ ۽ نیت ۽ من یک کر بوتن - بلے
 منی پشت ۽ آیوک ہم ہما دست بوت نون من ہم دیما روگ ۽ بدل ۽ جم ہمانی نیمگ
 چرینت انت -

گندیں، یک بل زیریں جنکے - من آرا پچو نیادرت - بلے پدا ہم ہنچوش دل
 ۽ آتک کہ من جاگے دیگ آئی گوں دست ۽ اوشنگ ۽ اشارت کت من اڈکت
 بلے چ منی صورت ۽ چوشیں ہج بہرے پیدا اور ہوت کہ من آرا پچو آورنگ - آئی
 منی ہجکہ بونیک مارست گوشے " منی تنی نشار اول کشم پنکے " -

نون من گیر آدورت، بلے ایش چہ رازے - کشم مے نشار باز زیبائیں جنکے
 ات - چندر ۽ روچاں کہ سیر بیتگ ات بلک ۽ جنیں آئی مبارلی دیب - شنگ
 اتنت و اتری ۽ ڈپنگ ۽ سر ۽ جم کت کریشیا کنگ ۽ نشت انت چتکیاس وہد ۽ آل
 حسن ۽ ساڑا ہش کت کہ چندر ۽ گوشگیں زند ۽ الم ۽ چوشیں نیکیں کارے کنگ کہ آ
 چوشیں ہیریں جنے نصیب بوت -

من پرنظری ۽ چارنت - انا ایش نتر کشم - انت - رنگ ۽ دروشم ۽ ہما
 انت بلے گوشیکہ آئی مستریں گہار انت - بالگیں جینے ۽

.. نشار کشم " منی دپ ء در آنگ .

.. چند منی عمر ء نہ آت . اچ من بیخ یا شش سال مسترات . وہدے کہ
من ء منی سن ء بچک آل گئی ء تھا کشک لیب کت آ پہ زور انسری مے نیام ء کاتک
ء مدام لیب ء تھا جھیڑھے چست کت .

مات ء منا پہ وانگ ء زوت باشل ء سر کت . چھٹیانی روچ بوتنت راستے
کہ من لوگ ء کاتکوں . نون چہ گئی ء بچکاں دیر ء یک کرنوں نہ ہما لیب منت انت نہ
کتا بانی ہبر . نہ ایسانی چوشیں یاتے خیالانی تھا سر آنگک ات . چندر ء ہم مے دوئیں
ہبر یات انتت . یکے آئی کیل ء اڑی ء دومی سیر ء اسے وہد ء نشار کشم ء ارزاں
گزاریں سوئی لانکے پوشتگ ات کہ زابلول گیشتر ء لوگانی کار ء وہد ء پوشت بزاں آنہ
چہ در ء پیدا ک ات نیں کہ درارؤگ ء ات . پہ نرمی سوچے کت .

" من اٹنگک کہ مروچاں مندر ء یک مدراسی پانڈے مے ہڈاٹنگک باز مزنیں
رمل زانتے . یک صباہے مہلا من آرا چہ تنی لوگ ء در کپگ ء دیٹنگ . تو منا ہمانی
صد ء ہبر . تننا رؤگ ء مناج کنت " .
نشار کشم واجہ شاستری ء پچار کونگ ء ات . من سنی اتن کہ مے نیمگ ء
مھلوک چہ زربار آنگلیں ہر مردے ء مدراسی لکھیت . کرناٹک ء شاستری ء ہم آدراسی
پانڈے گوشگ ء ات .

نشار کشم گوشگ ء ات " چہ لوگ ء وا ۰ من آتکوں بلے مندر ء نیمگ ء پاد
نہ بر انت کہ پہ جست کنگ ء بروین . ایداں ترا دیستوں " .
من نشار کشم ہمراہ کت مندر ء نیمگ ء مانتر اتن .
واجہ شاستری ء کڈک ء من پیش ء بلد بوتگن . چہ درگہ ء تھا گرہہ کش
ات کہ باریں اسے دمان ء ایوک انت اگہ ناں .

آ تننا تندوک ات بلے وتی دیم ء لیشیں کاگد پاچ کنگ آہانی چارگ .
ہنچوش دگوش ات کہ مہنی درگہ ء دپ ء اوٹنگک ء ہم آئی چم پن چست نکت انت
من گوشت " واجہ شاستری مے سلام بہ بات " .

آنی چم چست کت انت زانک پچو آر ، کھیں وہد مان آنگ۔ پدا پ وشل

کوشتے :-

۔ اوہو۔ توے پنچ ۔ ہمیشی پچگیک ء سو جے ہم کت ۔ زانے گوں مانہر

۔ انگر دیم نکنے ۔

من ہم کندست گوشت ۔ شتا ہم پہ کافی نوشگ ء دومی بر ء پادے چک نم

۔ زانک کافی شے تب ء بوتگ ۔

۔ من وا ، ہسروچ کائین ۔ آنی وتی گور ء نگر دہ سر ء جاگد جوڑ لنان ء

گوشت ۔ بلے تھی وا جہیں پانڈے ء بلکن مے خیال دل ، آورنگ کہ من آنی پنچ ،

آنی پلین ۔ بیا پہ تند ۔

منی اندیم ء درگد ء دپ ء نشار کشم اوشوک ات بکن واجد شاستری

ندیت آوتی خیالانی لڑاں درشانگ ء ات ۔

۔ وا جہیں پانڈے وت مزنیں کواس ء ٹوہیں شہ زانے ۔ دپترانی زانے ء

آنی مک میت بلے وہد ء کہ بہر پتو سر بیت گوشت پنچ ء پال ء مازگانی چہر ء دور

بدار ۔

من کندست ء بہر ء من ء سر بوتن کہ پال ء مازگ یا نجوم خاصیں جتے

پمن پرچ نساچیت ۔ دگراں چیا ساچیت ۔ من چنگ گوشت وتی پشت ء چارست ء نشار

کشم ء راتہمان دینگ ء گوشت ؛ گوں وا جہیں شاستری ء درستی راستی کنائنت ۔

ایش مے نشار انت ، شتم ، مردچی منی بدل ء ایشرا پال ء مازگانی چہر ء

پریں ۔ ایشرا پتوتہ دل سخت است انت ۔

بیا منی چک ۔ واجد شاستری ء بیا پخیر کت ۔ نشار کشم ء ہم سلام دات ء

سیرگیں ڈگار ء دیمانشت ۔ من اجازہ لومت ء گوشت ۔ جوان نوں من روئیں پدا دگ

روچے ء سرے جنیں ۔

واجد شاستری ء چنگ گوشت بلے نشار کشم ء منا داشت ۔ بوشت پنچ تو نم

براتانی پیمانے چو بیت کہ لوگ ء مردم چو دتا پر بکننت کہ من آبانی سر ء سحر ء

کناہنگ ء ایہاں آنگلوں - من ء وقی جنہ - بہ نصیبی ء زنگ جنگ ، آنگلوں ۔
 شاستری ء کشم ء بہر پیم ء نہ نشت بلے چہ آئی توار ء صورت ء انچو زانگے
 رست کہ اندوہ آماج انت آئی تلوہ - نیمک ء دست شمارت گوشے " ایش کہ گوشت
 بیابہ مند "۔

من نشترن -

"نشار کشم ء وقی چرک ء لب ء چم پیک کنتت چہ پلو ء سر دگ ء گرہنے
 بوتک دہ ء نوئے درکت شاستری ء دیما ایر کنان ء گوشے " منی شکرانہ ء قبول بلکن "۔
 واجہ شاستری ء کاگد وقی دیما کترینت انت گھڑیال چارست ۔ پین دست ء
 کت گوشے " بلو پاریں چے گوشے "۔

نشار کشم ء وقی چرک ء لب ء چم پیک کنتت چہ پلو ء سر دگ ء چیرہ
 جیک ء قل ء یک پیداشت دپترے درکت ء واجہ شاستری ء دیما ایر کت ۔

"تئی جودہ پیداشت دپتر انت ؟" واجہ شاستری ء کاگد ء تل لپنت ء
 پُست ۔ نشار کشم ء نہ نہ سر سرینت گوشے " منی انت ۔ من بخت سوتلکینے ۔ ذی چہ
 مات ء لوگ ء اورنگ "۔

واجہ شاستری ء تال شرین دہانے پیداشت دپتر ء انگ ء آبانی نیمگ ء
 ہیرت چارست پدار آئینتے ۔ باز شرین شینگے ۔ تلالگن انت ۔ شکر بلوان ء بدھ ہر
 سمپت ء چہرہ چیرا ۔ پیشاتئی میل دھر ء نیمگ ء انت ۔ راست گشوگ راست ء
 دوست کنوک "۔

نشار ۔ چم پُرتوتت ۔

من نزانیں نشار ۔ نم چے انت ۔ بلے وہدیکہ واجہ شاستری ء راست گشوگ

گوشنگ آئی چم ارسیک بوتت بلکن اسے بہر آئی دل ء بان آنگل ات ۔

نشار کشم ء چم پیک کت انت واجہ شاستری ء نیمگ ء سیل کت گوشے " منے
 یکیں جست ء کنیں کہ منی مرگ زانند آس ء بچگ ء تہا نشینگ انت ؟ مہلوک من
 ء سوچنت گرواں ایمن بنت "۔

۷۰۔ واجہ شاستری ء یک رندے پد' اپتر ء چم سک دانتت ۔ نشار کشم ء مہر

سرینت ۔

"یک نجومی ءے ء منی مات ء راگوٹنگ ۔ منی سانگند من ء سوچنت ۔
وا۔ جمیں شاستری ء پے گراں گپتاری در ایننت ۔ " بگند منی چک ۔ آنی پے
سبب ءے پیٹلوئی کنگ کہ شتر (جمعہ) ء سر ء منگل (سنے شنبہ) ساحیل از
من سر پد اول ۔ بلے تو بزان کہ آس دو تہر ء بوت کنت ۔ وتی جند ء جمیں ء آس
سجگ ہم آسے ۔ آہم چو آس ء سوچیت ۔"

نشار کشم بے وانک ات چوک بگوشے تہہ جمیں آس ء لبہ ء گوں وتی ہوا
ء ڈھلگ ء انت واجہ شاستری ء دیمتر اتران کت ۔ " شمشی دوار جاہ ء راہو ء نظر از
جود ء وشلی بند ہمیشی ساہگ ء انت ۔ جود ء مہر ء ہمدلی دگ زالے ء دامن ء آنت
ے آس انت کہ دل ء بریان کنگ ء انت ۔"

نشار کشم ء گریست ۔

من حیران بوتن روک روک ء نشار کشم ء چارنگ ء آتن ۔ ناگت ء چ
دپ ء دانکے سہرت " زانکہ چندر گنوک ء چسا گشتنگ ؟ "
نشار کشم ء وتی چرک ء لب دپ ء پچت وتی گریوگ داران ء گوشتے
" پینج ۔ رندوشی تو چ مے لوگ ء چست ۔ یوکیں جاگ ء توار نہ اشکنگ انت ؟ جو ہم
بتگ جپتنگ ات ۔"

من یا کہ دریگ بتگ ات چنیرے وانگ ء دگوش بوتنن یا گڑاں واب
بوتنن مناسمانہ کپتگ ات ۔ نشار حال دنیگ ء ات ۔ " تنی چندر آنی نشار ء چیر
چگ ۔ مات ء پتے دو میں سنی آنتت ۔ بلے پداہم بچ ء سالونک کنگ ء سر گپت
انت ۔"

من بس ہمیشی ء سنی اتن کہ چندر ء یک جنوزا میں نشارے بوتگ بلے ۔
من پوش مارست کہ کساں کسانکیں لبیاں کیل ء اڑی گیجوکیں چندر ء زندہ ٹوہیں بل
ء ہم رونڈی گتنگ ۔

منی سر چہ شہرتی ء تھک ات ۔
 منے چونیں دھرم ء نیلی انت ؟ " نثار کشم ء گوں کمیر بستگیں لٹھاں تران
 کت ۔ لوگ ء اگر نثارے جنوزام است ات گوں ہمائی پلو بہ بستیں دگرے سر بار
 کنگ ء گزر چے ات ۔ نون کہ آئی سر ء دردے بیت ، چشگ ء پشانکے گیپت منام
 بندیت کہ من سر ء جادوئے کنگ ۔"

واجہ شاستری ء سر پد کت " بگند منی جنک ! تھی برہسپتی چپ ء چوٹ
 روگ ء انت بلے چپ چوٹیں نٹک ہم ہمشاور بیت وہدیکہ راہو ء دوار ء منزل کت تو
 ہرچی کہ گار کنگ ترا دو بردست کپیت جود ء ہمدلی ہم رسیت ، لالیزا بیچ ء مراد ء ہم
 گندے ۔"

پہ دمانے ء نثار کشم بہ منت ۔ واجہ شاستری ء نیمگ ء چارست ء جسے کت
 " گڈاں ہما زال ؟ "

" آئی احوال چے بیت ؟ من نرانیں بلے آچہ تھی زند ء در رؤت ۔ " واجہ

شاستری ء حال دات ۔

" نثار کشم ء واجہ شاستری ء دروت دات ، پیدائشت دپتر چارتل کت وتی
 جیگ کیسگ ء چیر دات پہ روگ ء ہنپوش دلیمی ء پاد آتک بگوٹھے آہگ ء وہد ء سہے
 کاگد ء نبشگیں آب ء انگ آئی پنس گیر بوتگ انت ء نون دل ء بند بند ء سارت
 کنگ ء انت ۔ نثار کشم ء پشت پردات ء شت ۔ روگ ء وہد ء آئی دیم ء را من
 جوان چارست شادہ ء نور در پشت ۔ من واردمان ء سہے خیال ء کپتن کہ ۔۔۔۔۔
 نثار کشم ء سہے روچ ء دور کئے دات کنت ؟ وتی خیال چہ نثار کشم ء برگرد دیان ء
 من نہ لوٹت کہ چہ واجہ شاستری ء جسٹ ء پڑے بکنیں بلے بے خیالی ء چہ منی دپ
 ء در آتک ۔ " واجہ شاستری دین ء بیچ ء ہبر زانک پیدائشت دپتر ء نبشگ گندگ ء
 زانگ ء کیت ؟ "

" کئی پیدائشت دپتر انت ؟ کج انت ؟ " آئی پول گپت ۔

" کسے ء نہ انت ۔ مانا بہر ء من جسے کت ۔ "

"ہاں" آئی در آئینت۔ "دین" چک کنگ زیرک ۽ نکلے ہم بیت۔
 واجہ کتاب ۽ دپترانی حال ۽ من نرائیں بلے ہنچائیں جیسے کنیں، چون
 ست چہ ہم بیت، چتور زانگ بیت۔"

آئی کندت "دومی دوا رجاہ ۽ آئی واہند ۽ حال شونداریت۔ اگ ششٹی
 دوا ۽ واہند ۽ لیکا دیشش ۽ راہو سرجمی ۽ ڈیک بورنت ۽ چوشیں بچک دتک (دین ۽ بچ) بیت۔"

منی بچک ۽ بچ نہ نشت کہ واجہ شاستری چے گوشگ ۽ انت ۽ من تننا آئی
 دپ ۽ چارنگ اتن۔ آگوشگ ۽ ات "سوریہ۔ شمنی ۽ دو روش ۽ راہو مے ہر چاریں
 دوار ہنچتاں بازی ۽ بنت اچ ایشاں دو یاسے ہر نیگے ۽ کہ چنگرو بہ بنت آچہ اصلیں
 دوار ۽ جتا کننت۔ راجیہ ۽ جاگہ ۽ اثر مند بہ بنت چہ راجیہ ۽ چیلیننت، پت ۽ دوار ۽
 بنت چہ پت، زال ۽ دوار ۽ بنت چہ زال ۽۔"

"او خدا۔۔۔۔۔"

دل ۽ تابیر گار بیت۔ ہے ہے بنی آدم انچو زور انت ۽
 باریں استال مارا درستان ۽ ہنچوش سٹ کپ پر ماگ ۽ انت۔ ماگوں
 ہمیشانی ڈوراں بستگیں۔ اسے چونیں احوالے۔ اچ مالکھانی مپل ۽ دوری ۽ شمنی بیت۔
 راہو یا کہ سوریہ چہ ایش جہل ۽ سک انت ۽ من ترانگے ۽ کپتن۔ مے ہاسٹل ۽ یک
 سیاہیں بارگ بندیں چوروسے ۽ را "راہو" ۽ نام پر کنگ ات چہ بیچارگ ۽ رده
 بوٹگ ات کہ چہ جنکائی ہاسٹل ۽ یک کاڑے ۽ آئی دست ۽ پروتی دوست ۽ گاگد
 سر کنائینگ ات ہمائی دوست ۽ نام راکیش ات ۽ راکیش مے پروفیسر ۽ ہم نام
 ات راہو رد کپت بچک ۽ جاگہ ۽ گاگدے پروفیسر ۽ دست ۽ دات۔ ہبر ہلت چہ
 ماروچ ۽ راہو ۽ نام آئی سر ۽ بندگ بوت۔ نوں کہ ہاسٹل ۽ ڈال ۽ سبزی ۽ دیگ
 ۽ عن بگیپت نام ہمائی بیت کہ لازم آچہ ہاسٹل ۽ نکان جاہ ۽ گور پر گوشگ۔
 من باز حیرانی ۽ پُست "دوار جاہانی ہم وتی ذات بنت ۽"
 شاستری ۽ کندت "ہو، پنکج بابو ہر یکے ۽ ذات است۔"

من پہ اجست کنت۔ زانکہ ایسانی واج منو۔ ایشان نہ ہم برہمن کھشتری
 دیش ۽ شودر ۽ نیام ۽ بہر کنگ؟
 واج شاستری ۽ باز کندنت۔ گوشتے چونزانیں کہ ایسانی وازداریں منو۔ کئے
 بوٹگ بلے چوش سنی اولہ کہ برش ۽ منگل برہمن انت۔ میش راشی ۽ منگل کھشتری۔
 کرکاشنی دیش انت ۽ کبھ کاشنی شودر۔ "من آئی بہر نیام ۽ پروشت ۽ گوشت" منی دل
 دارگ نہ بیت گڈاں چہ درستاں جوانتریں راہو انت کہ ذات ۽ بے نکنت۔
 آئی در آئینت۔ "راہو ۽ کیتو دوینیاں ذات نیست آگوں ہر یک دوارے ۽
 کہ شریدار بنت ہمارا وتی ذات کننت۔"

آئی دیما من چچ نگوشت بلے دل ۽ آتک کہ سے دوین پد گیر انت۔
 پہ واج شاستری ۽ منی دل ۽ باز عزت است من آئی علم ۽ منگ ۽ منگر نہ
 اول انگت ہم دل ۽ یک وڑیں تکاسری نے مارست سلام دات ۽ دیم پہ لوگ ۽ راہ
 گپتن۔

من ہنچوش مارست کہ ذی من دردگیں گرتی نے کرنگ ات سے دوینیاں من
 ۽ کجام راستے ۽ دیماپان بوتیگ ۽ توان بختنگ بلے حال دیوکان ۽ انگت ہما توان بہر
 بوتگ۔ زانکہ آہانی نز ۽ منی جان ۽ انگت راستی ۽ اٹکنگ ۽ تاب ہما کاس ۽ پیدا
 بوتگ سے بہب انت کہ واج پانڈے ۽ گوں شاستری ۽ گوشتنگ ات۔ "پنج ۽
 چوشیں گردآپ ۽ مہ پرین۔"

سُبَّءٌ مَهْلًا رَامٍ پَالٍ مَنَشِي آتَمَكِ هِمَا دَكَانَانِي بَارُوهِ پَمِنِ نَهْدِ آوَرْتِ كِه مَاتِ ءِ
 بَارُوهِ سِرَّءِ دَاتَمَكِ اَتَمْتِ رَسِيدِ ءِ سِرَّءِ دَسْتَحْطِ كَنَمَكِ ءِ دِمَانِ ءِ مَعِي خِيَالِ الْمِ ءِ دَلِ ءِ
 آتَمَكِ كِه بِيدِ چِه مَاتِ ءِ دَسْتَحْطِ ءِ بَلَكِنِ رَسِيدِ ءِ هِمَا مَرْدَمِ سِرْجَمِ مَرِ زَانَتِ بَلِے مَنَشِي ءِ اِيْرَادِ
 نَكَمِيْتِ رَنَدِ ءِ مَنَاحَالِ ءِ گَمِيْتِ كِه مَاتِ ءِ چِه وَتِي لَدُوكِ ءِ پِيْشِ بَارِ سَالِ سَارِي خِيَالِ
 دَاشَمَكِ اَتِ كِه بَارُوهِ قَوْلِ ءِ عَمْدِ ءِ نَبَشْتِ كَنَاسِيْتَمَكِ اَتِ كِه آتِي دَسْتَحْطِ ءِ جَاگِ مَنِي
 دَسْتَحْطِ كَارِ مَرِ زَبُوْتِ كَنَمْتِ -

هِمَا مَاتِ كِه آتِي وَهْدِے ءِ پَرُوْتِي كَارَانِي كُرَّءِ دَسْتَحْطِ كَنَمَكِ اِجِ مَنِ زَبُوْتِ
 كَنَمَكِ اَتِ مَنَاحَالِ وَتِي كَمِيْتَمَكِ دُكْرِيَاں وَانَمَدِگِ تَرَكَمَدِگِ ءِ آتَمَكِ هِمَا كِه آرَا چِه وَتِي
 دَمَكِ ءِ كَمِيْتِ مِچِيں جِهَانِے ءِ زَانَمَكِ نَمِيْتِ اَتِ بَلِے آرَا آيُو كَمِيں وَهْدِے سَمَا بُوْتَمَكِ نَه تَمَنَا
 مَرُو چِي كَمِيں بَلَكِنِ آيُو كَمِيں بَانَدَاتِ ءِ هِمَ -

رُوچِ چَسْتِ بُوْتَمَكِ اَتِ - رُوچِ وَتِي پَنَدِءِ بَرْمَانِ ءِ نِيْمَرُوچِ ءِ پَاسِ كَمِيْتَمَكِ اَتِ
 بَلِے آتِي اَنَمَتِ هِمَ چُوْشِ كَمِيْتَمَكِ نَمَرَمَكِ اَتِ كِه مَرُوچِي آرَا وَتِي رُوْشَانِي ءِ شِيْنَمَكِ بَهْرِ
 كَمِيْتَمَكِ اَتِ يَا جَمْرَانِي تَمَا رُو كِي -

اِيْشِ رُوچِ ءِ جَمْرَانِي چِمَاں پَاسِ كَمِيْتَمَكِ اَتِ كِه دُفْنِي دَرَكَمِ كَمِيْتَمَكِ دُكَاكِ بَهْرِ كَمُو كِ ءِ
 مَنَانَمَدِي نِے سِرْ كَمْتِ رَكَمَا -

رَكَمَا ءِ نَمَدِي ..... آتِي يَاتِ بَهْخُوْشِ آتَمَكِ چُو كِه دَرِ كَسَانِي ءِ اَشَمَكَمِي كَمِيں قَهْصِ
 يَاتِ بَه اِيْتِ -

آمَنِي هِمَ دَرُوْتِ اَتِ جَمْرَانِي بَاسَمَلِ ءِ - اِجِ مَنَاشَالِ دُو سَالِ كَسْتَرِ - نَمَدِي
 آتِي مَنِي مَاتِ ءِ مَرَمَكِ ءِ حَالِ رَمَمَكِ ءِ رَنَدِ نَبَشْتِ كَرَمَمَكِ اَتِ - وَهْدِے مَنِ مِچِي گَمِيْتِ
 اَنَمَرِ نَمَرِ كَمِيْتَمَكِ مَاتِ ءِ نَادِرَاسِي ءِ حَالِ آتِي چِه آتِي چِه مَرَمَكِ مِچِي كَمِيْتَمَكِ اَتِ اِيْتِ ءِ مَرَمَكِ ءِ

حال آرا چہ کلج ء دقر ء رستگ ات کہ من نہی لیش کنگ ء خاطر ء نبشتہ کرنگ
ات۔

نمدی نلکینے۔ پمن چہ دلاسا ء پُر انت۔ ہمیشی پبجگ ء گونڈیس گلگے ہم کہ من
آرا پرچہ کاگہ نبشتہ نکرنگ ء حال ندادنگ۔ ہبے گلگے آزاری ء حق آئی چوشیں رگے ء
شوند اشنگ۔ نبشتہ کنت اگہ آرا چہ ہاسل ء چھٹی گرنگ آکن ء اڑ ء گے مدہ بیتیں
ہے نمجبتیں پاس آئی الم ء منی لوگ ء آتک ء منی پبجگ ء گوازینت ات۔
ہے "حق" لوز چون بنا بیت چون ناگت ء کثیت من نزانیں بلے آرا انگت
ہمیشی کنگ ء زانت نیست۔ ہمیشی زانت تننا مناست کہ ہے ہبچارگیں لوز ہنچوش
بزگ ودی بیت چوکہ در کسانی ء پریانی اشنگلگیں قصہ کہ مزن بوئیگ ء رند ہے راست
ہیرگیں دروگے ء گوناپ زوریت مردم حیراں ہم بیت کہ وہدے ء مارا ہے راست
گندگ ء آتنگ؟

زانگ نہ بیت کہ زندہ ہستیں راست چہ گونگیں بنت کہ مردم ء دیما ناگت ء
جستے ء نشان بنت اوشتنت۔

یکے اے دست ء پشت کپیت دومی آدست ء سر کنیت۔
بلکن ہے جست نشان انت کہ تہترین گنگا بنت کہ پو دیگ ء ہر توان
آئی جولان تھا بڈیت ہنچو کہ روچ ء چمان ء جمرانی تل ء چیر داگ من ہم چمان نزکنیں
ہمار پتگیں وہد ء یات کنگ لوٹیں کہ من رکتا ہے پری قصہ اشنگ ات۔
وہد ایوک ء گوں نوبتاں بدل نہ بیت گوں روچاں ہم بدل بیت۔ حسابی میں
دہ دوازده روچانی تھا دہ پانزده روچ پیش وہدیکہ من چہ ہاسل ء چھٹی گپت لوگ ء سر
گپتن۔ ۳ کنیں نوبت بوتگ۔ رکتا حالینی چو یک پری سے ء بوتگ۔

گوئیگ ات ء۔ منی تنی ذات گوں و تا ہور نہ بنت۔ صوبہ ہور نہ انت۔ زبان جتا
جتانیں انت۔ ء من گوئیگ ات پریانی نیں ذات بیت نیں کہ صوبہ نہ خاصیں
زبان۔ ہمیشی پو ء آئی گوئیگ ات پریانی وڑ ء دیوتا آئی ہم ذات نہ بنت۔ نہ آبان
زبانے نینکہ صوبے بیت۔

رکتا پھن پری لٹکتا ات من پر آئی دیوتا پری ، پچھ آد چ ہمیش بیت کہ
سباگ ندریت ۔ بزگیں رکتا ۔

زانت کہ منی عمر ۶ بیت پنج سال دراجیں سیاہیں ساگے ۶ بدل بوٹنگ
انت ۔ روچ کس زانت نکنت کجام دیم ۶ درپشگ ۶ انت بلکن منی دیمی تک ۶ انت
کہ منی پشت ۶ بیت پنج سالانی دراجیں سیاہیں ساگے ۔ بلے چوش ہم گوشت کنیں کہ
روچ منی پشتی نیمگ ۶ انت کہ منی دیم سالانی یک دراج ۶ سیاہیں ساگے گندگ ۶
کھیت ۔ زانگ نہ بیت کہ منی چوہیں روچے ، پشت ۶ سیل کنیں آتچان ۶ منی دیم ۶
کنیت اوشتیت تانکہ منی بد ۶ تاموریں سیاہگے لڈوک بہ بیت وہدیکہ دیم ۶ نظر ۶
کار بندیں آتچیت پشت ۶ سراپ کنت کہ منی دیم دراجیں ساگے کش بوارت ۔
رکتا ایسی ۶ سنی نہ انت کہ سیاگے وہدے کہ دیوتا ۶ دُمب ۶ کپیت تہ آئی
پری ۶ بازل پرشت ۔ ہنچیں وہد ۶ ہما دیوتا تنائیں پنکج بیت ۔ یک بے آسراہیں
معصومیں بچکے ۔ بلکن کسی پیدا کنگیں کوٹکے کہ وہدے ۶ مہر آوریں زالے ۶
نڈرنگ ۶ رودینگ ات ۔

ہدی ہما پری ہم چھڑوہیں رکتا بیت یک ہستو مندیں اشرفیں کھولے ۶
دُحک کہ آئی نر ۶ پنکج وڑیں ورنائے ۶ دوستی دتی زند ۶ بے عقلی گندگ ۶ کنیت ۔
گندگ ۶ کیت ۔ نہ ایت ۔

کدی ؟

وہدیکہ آروت ۔

اسے وہد ۶ کاگدے سیہ بکنیں تہ وہدیکہ ہما کاگد آرا ریت ۔

۶ کہ دیم نہ ہوتین تہ اچھے دمان ۶ ۔

مات ۔ یہ عاقبتی نوبتے ۶ را "نون" ۶ پھریگ ، تاں بیت پنج سالان
گت کت داشت بے مات کہ سر نیا تک تہ عاقبت چہ نون چم ۶ نہ لگت "نون" جوڑ
ہوت .... یہ ترسناکیں نون ۶ ۔

رکتا بزانت کہ پہ آئی ہم عاقبت "نون" ۶ دروشم گریگی انت ۔

۵۸
اسے قصہ دیما جزا ات نکنت ایش نول درگہ پانگ ، سری جست ء بے گوانگ بوتگ
آ کہ کلات ء اندر ء بندی نیں پری ء چڈانگ ء آتنگ بے توار انت ۔ آئے چاچ ،
مانا کت نکنت ۔ باز ارزانیں جست چتور زند ء چاچ جوڑ بنت ۔ کس نزانہ اش ۔

مروچی ہم آزمان ء دیما ساہگ ء پیتاپ جہلیں گڑتی ء آماج انت ۔
من قصہ ء یک رندے پداگوں درغیبی بڑکیشیں زورے ء دیما کترینین ۔
کلات ء دیہہ گرانیں والے ء گراں واپ انت پہ چاچ ء بوہگ ء درگہ پان
ء جست ء جواب دار پری ء جند انت ۔ آ ہمیشی پو دیگ ء بید چہ درگہ ء درکپیت
آئی گور ء کتیت کوشتیت ۔ چہ برہنگیں سگار ء سیاہیں سیاہگ لگشیت ۔ سگار ء ہالشت
ہما دست ء کہ مھکمی ء گتگ ات نون ہما دست پری ء ہتگ ء انت آدوئیں زوتاں
زوت چہ اوداں راہ گرنٹ ۔

راہ ء نیام ء پدا ہما تہارکی انت کہ یک تنناہیں مردم ء بزیں جنگل ء راہ ء
تل کرنگ ات آ پری چہ تہارکی ء ہڑم گیت گوں آئی سنگ ء انبازیت ۔ ارواہی
توان پادانی تہا جم بیت ء عے ڈول ء دوئیں وتی پیم ء قصہ ء دیما کتریننت ۔ وہدیکہ
سیاہگ چوشپ ء تہار گردیت ء آبانی میم ء کٹ کنت تہ دوئیں یکدگر ء دزموش
کنان ء وتی بیسہ ء شوہازنت ۔

اُزبہ یک یک ء تنناہم نزکانینت ء گوں یکدگر ء ہوربوئیگ ء ہم ۔ ء دوئینانی
ارواہ بجلی ء لائن ء وڑ نہ بیت ۔

یک معجزتے ۔

عجبیں یک معجزتے کہ آدم ذات ء ہیر ندیتگ ۔ چو اسپتیں شیر ء آس ء
لب کنوکیں معجزتے ۔ ہما معجزت کہ چہ آبانی جان ء بند بند ء پادکیت ۔ ء چہ عے
معجزت ء اثر ء دوئیں یک دگر ء اُزبہانی محر ء بیسار بنت ۔ نول آسر پد بنت کہ عے
اُزبہ وہدے کہ جتا جتا ات انت چہ آہاں ہچیں معجزتے ء سر نکشت ۔ نول آدم پہ
ساعت چہ یکدگر ء ازبہاں محرے ء دراگاز ء کنت ۔ قصہ وتی لس ء ہمکیں روان ء
روان بیت ، کجام دیم ء ۔ بلے روان ۔

بلے گوات ۽ روان راستے نہ انت۔ پریش۔ نہ آہانی نپس پہ آسودگی نہ

انت گوات کہ شیکیت آہانی نپس ہم شور نہ انت۔

چو دھتر ۽ ذرہاں مشکلات ۽ ذرہ ہم گوات ۽ ہور بنت۔ ہر دیں کہ کات ۽
 واہیں دیدہ ۽ بست کرنگ ۽ آہانی رند ۽ کپنگ۔ نون ارواہانی تل ۽ گردشک گرد کیں
 گروک ۽ شم ایر ماد بوآن انت۔ نون چہ آہانی جان ۽ بنداں پہ یکدومی ۽ شیر ۽ آس ۽
 لب کنوکیں معجزت پیدا بونیک ۽ نہ انت۔ آٹھے معجزت ۽ وقتی وقتی سنگ، پنپام
 دارنت۔ زانگ نہ بیت کہ قصہ ۽ دم برنگ یا پری ۽ پادانی زکت ۽ نون پری جست
 کنان بیت کہ منی دیوتا، آخر تنی جبہن ۽ دوری چنکس انت؟

۰۳ زانت ویدیکہ یک لس مردے دیوتا بیت نہ آئی جبہن ۽ گنبدہ۔ دو درگہ

بنت۔ یکے آئی پت ۽ نام ۽ دومی آئی مات ۽ نام ۽۔ عے دو میں درگہ آئی گار

کرنگ انت کہ آچہ عے گاریں راہاں وقتی جبہن ۽ گنبدہ ۽ مان دات نکت۔

۰۴ ہمیشی ۽ ہم سر پہ انت کہ مات ۽ پت ۽ بونیک کسے۔ بیگ ۽ جندی

گزرے کہ گوں درگہ کسے ۽ چکار ندرایت نہ گوں کجام پری ۽ نیں گوں کجام دیسے ۽۔ البت

عے نامانی گوں درستاں شریداری است۔ برے برے بگندے کجام یک پری نے عے

دودہ ۽ بھورینت کنت بلے چوش نہ انت۔ درگہ پانے بھورینت بکنت یا دیسے چہ آئی

بالا بہ بیت خاص ہمانی کہ بندات ۽ بہت شرتے ایر کنگ۔

مات کئے ات؟ ۰۳ زانت، پریش ۽ آ لیکھیت لہ یک چکے ۽ نشان؛

مات ۽ شیر ۽ نیام ۽ دوری سے پیدا بیت شیر، زانگ نہ بیت کہ کجام تھارولی ۽ چمٹ

گر انت ۽ کنت۔۔۔۔۔ زانت نہ ایت کہ کجام تھارولی وگ جنٹ۔ بلے ایش آئی جنہ ۽

اندوہ انت ایشرا نہ گوں پری ۽ شریداری نیں گوں درگہ پانگ ۽ دیدہ ۽ سر ۽ سیادی

پت کئے بونگ؟ ۰۳ زانت، آ ہنوش خیال کنت کہ پل، جسہ۔ چ

نہال ۽ روٹگاں سدیت نہ آ وقتی اوباد ۽ بو ۽ شوہاز ۽ کنان یک یک۔ تا پہ تاک

گھیریت۔ بلے ایش ہم آئی جنہ ۽ اندوہ انت کہ نہ گوں پری ۽ ہمکہ بیت نیں گوں

درگہ پان ۽ دیدہ ۽۔

۱۰۰۔ قصہ ۱۰۰۔ آدیما تر جزینک لومیت آرا ۱۰۰۔ آئی اندوہاں
کارے نیت تننا گوں ناماں سر ۱۰۰۔ سیادی انت۔ نام چہ چہ جاگے دست نکپنت ۱۰۰۔
اشکنگ ۱۰۰۔ نیانیت۔

قصہ اناگہ نیام ۱۰۰۔ گٹ بیت۔

۱۰۱۔ پچلر زیت ۱۰۰۔ زانت کہ آئی دُ مِب ۱۰۰۔ کپتگیں دیہہ آرا ر سینیت۔ آہجکہ
بیت پری ۱۰۰۔ وتی ازبہانی تل ۱۰۰۔ چیر دیگ ۱۰۰۔ جہد ۱۰۰۔ کنت آئی نپس ۱۰۰۔ ماں وتی نپس۔
ہور تور کنت بلے پیچ شانتگیں باسک ماں گوات ۱۰۰۔ لرزگ ۱۰۰۔ لگنت۔

نوں نہ پری انت نیں کہ ہما قصہ۔

قصہ بلکن ۱۰۰۔ پشت ۱۰۰۔ برگشنگ ۱۰۰۔ چہ ہمود ۱۰۰۔ کہ سر گپنگ ات پری ۱۰۰۔ ہم گور
قصہ واتر کنگ وتی کلات ۱۰۰۔ چوش ہم گمان بیت کہ پری ۱۰۰۔ بانزل ہونگ دیہہ ۱۰۰۔ آرا
گپنگ۔ دست پاد بستگ انت کلات ۱۰۰۔ بندی کنگ۔

آئی دیما مزید سر ۱۰۰۔ تننا رکتا ۱۰۰۔ نمدی کپوک ات قصہ ۱۰۰۔ ہما نشانی ۱۰۰۔ رنگ
۱۰۰۔ کہ ۱۰۰۔ ہمیدیاں منی گور منی بان ۱۰۰۔ عے دمان ۱۰۰۔ آتنگ ات۔

نوں روتا پ ۱۰۰۔ ساہگ دوین سر نیا تلگ انت۔ بیگاہ ۱۰۰۔ تہا روکی مان شانگ
۱۰۰۔ انت ہمیشا روچ ۱۰۰۔ گرتی ہوں توام بیتگ۔

او من عے راز در گتنگ کہ پری بس ہما بیت کہ گوں پادو گام ۱۰۰۔ نہ جزیت
گوں بانزلاں بال کنت۔ ۱۰۰۔ بنی آدم ہما وہد ۱۰۰۔ دیوتا بیت کہ رپتگیں وہد ۱۰۰۔ ساہگ آئی
ہمراہ بیت۔

ہپ ۽ تال و ابانی و ہد ۽ گوشیکہ اندر پوری لوز منی جان ۽ ماں شہنگ ات
 - داب ۽ ہم سے لوز ۽ منا بد رد کت - باریں یک تماریں بندیں بانے ۽ اندری
 پوری گوشت بیت ؟

داب چہ یک بانڈے ۽ بنا بوتگ ات تاکہ من بست کت منا جوان
 یات انت کہ سے بانڈم ۽ اوشوک ات نون بلکن اوشوک بیت چو منی ۽ دے
 برنگ ۽ تارے ۽ سنٹ ۽ ایر نشنگ - منی جند ہم داب ۽ تال جوانیں پاسے ۽
 تارے ۽ سر ۽ تندوک ات - سنگانی جوڑ بیتگیں یک کڈ کے ہم دیستگ ات - چہ
 دور ۽ ہم ، نزیک شتگ چارنگ ہم - دیوالان ۽ دز موش ہم کنگ ات ۔۔۔ یک
 جاگے ۔۔۔ دیوال ۽ آسن جنوک ات - سیاہیں ، زنگ کپتگیں آسن - باریں سے
 داب ۽ حالینی ات کہ دیوال ۽ ، بے منی تراس کپتگیں زردہ مارشت ۽ سے ڈول
 مارست کہ آسن ۽ سے جاگہ آئی درگہ انت -

گوژدہ دست سے آسن ۽ دیما بیوس بوتت -

ہمیشی پچگیگ ۽ دست لرزت انت کہ درگہ اگل پانچ بہ بیت تہہ ۽
 تہاروکی چہ راز ۽ منا چون سنی کنت - پچ درگہ ۽ دیوالے ۽ راہ ندانگ ات بے من
 خیال ۽ زور ۽ دیستگ کہ تہا بیت ۽ پنج سال کمنیں دو لاشہ انت -
 بلکن بے کپن -

گڈاں باریں کہ من گوں سے لاشماں انباز بنیں ؟

ہما و ہد ۽ نہ ، بے نون کہ من بست کتگ ہوش ۽ سار ۽ اون - سے فکر ۽
 کپتگیں کہ باریں حالینی یک لاشے ۽ گندگ ۽ منی لٹانی سر ۽ لرزوکیں دانک چہ
 لٹناں در بوت کت -

اے لٹ یک ناچو آریں صورتے ۽ گندک ۽ مات ۽ ۶ - منت ۽
 ۽ دومی لاشہ ۽ ہوش ۽ سار ۽ پت گوشت بیت ۽ بلکن منت ۰ -
 ۽ اثر ات کہ من گو سنگیں عمد ۽ خیال ۽ دو لاشہ دیتگ انت - مرگ : تہا
 بلکن یک دومی ۽ نشک ۽ نشان ۽ دینت - سارت ۽ در آمدیں -
 نوں کہ ..... روچ شری ۽ برز بوتگ من سے گزتی ۽ کنیں کہ ۰
 عمد ۽ تہا روکی کے ۽ دور گانی داستا نے ہم بوت کنت - روچ زند ۽ نشک ۽ نشہ
 زند ۽ سر ۽ پر ۽ براز ۽ دس ۽ دنت - پریش ۽ من چوش ہم خیال کنیں کہ ۰
 دوین زندگ انت آہانی اندوہ ۽ ہما دورگ ہم ہور انت کہ من نہ سنگگ انت
 من کٹ ۽ مراد ندیست - نہ لوگ ۽ .....

بلے آ ۹

آہانی کٹ کہ یکبرے ویران بوت پہ محبتی ہورک سر آتک - من
 روچاں گوژد ۽ یک چھے بوتگ اوں کہ آہانی کٹ ویران بوتگ ات ۽ مروچی
 منی " مروچی " بیت و چار سال ۽ دنگیں ورنائے -
 دل ۽ بل کت کہ آگ مروچی ہما ویرانیں کٹ ۽ جاگے جم پکپیت -
 " مروچی " ۽ آئی ۽ کٹ ۽ بلیجیں -

خیال چہ وقی سر ۽ تال پاداں شہار گران ۽ باسکانی تہا آتک چہ ہون ۽
 ۽ باسکانی تہا چہرے وارت کہ آگ ہما بد نصیبیں مرد جاگے گوں تو دچار بکپیت
 حیران ۽ بے چاڑیں پت ۰ - اے دوئیں باسکاں من ہمانی توان بگنن - دل
 زہرے بیچ واران انت کہ نیٹ چوشیں کجام نا علاجی بوتگ کہ آ دوئیناں منی زند
 تاریخ یک تہار ۽ بندیں بانے ۽ بدل کت - آگ حالینی نا علاجی سے بوتگ ہم
 کبل ۽ یک کھیتے پن سوگہد ایر بکتیں ات - پدا خیالے ۽ سرچست کت کہ وہ
 آہاں من ۽ دگرے ۽ کٹ دات - منی تاریخ ۽ بندیں بان ۽ کلیت ہم الم
 سوگھی ۽ نگہد اشنگ - ۽ اے مات ۽ سے کلیت باریں کجا ایر کتگ ۰ من
 نزانیں کہ حالینی دستے ۽ منا سے مات ۽ کٹ ۽ دانگ ات یا کہ مات ۽ منا چ

ءِ دیراں رازے ، دوت چت رزمت ، پان اہت کت ۔ دس کت
 ءِ منی تاریخ ءِ بندی بان ءِ کلیت ہونگ ۔
 کھیتے جاگے کسے ءِ نگہدائینگ کہ نہ ۔ چوش زنانیں البت اینکس ءِ سرپہ
 اول کہ رازے است کہ مات ءِ ہم زاتنگ ، ماسی رکھی ءِ ہم ءِ واجہ پانڈے ءِ ہم ۔ ہما
 تہاریں بان آہاں زانگ نہ بیت گوں اصلیں کلیت ءِ بہتگ ات یا گوں دساچیں
 کھیتے ءِ بلے الم ءِ بہتگ ۔

پہیشا مام ءِ بے وانک بوتت ۔

ہاریں پرچے مات چو سادگ ات کہ آئی خیال کت سجونیں زند ءِ منا ۔
 مے کلیت درکار نہ بیت مے خیال ءِ دیم ءِ داران ءِ آئی منا چوشیں کلیت ءِ حال نہ
 دانگ ات ۔ آئی نزاٹنگ کہ چوشیں بندیں بانانی مچگی ءِ دیوتا نہ کننت بلے بنی آدم
 کننت ۔

دیوی ءِ دیوتا پہ من نشت دارگ ءِ آئی رضا کنگ ات انت ۔ آئی منی
 زہریں طالع ہم وشاں کنگ ات ۔ کسے زانت من چونیں خوار ، بزرگ ءِ بے کسے
 بوگنن ۔ مات ءِ اسے پریں لوگ ، ذر ءِ مال دات مہنی طالع وشاں کت ۔

بلے راجی زند ؟

راجی زند ناکو جنک نہ انت ؟

نہ یکے دو ، بے لکھنیں ناکو جنک ۔

مے دمان ءِ اناگہ درگہ ءِ پانچ بونیک ءِ توار آنک ۔ گوں ہمیشی بان ءِ
 درگہ ءِ دپ ءِ واجہ پانڈے اوشٹوک ات ، آئی دوگام پشت ءِ ماسی رکھی
 اوشٹانگ ات ۔ گپ ءِ توار ماسی رکھی ءِ آنک ۔

" واجہ پانڈے کدی این انت درگہ ءِ ذیما اوشٹانگ ۔ درگہ کسنگ تو
 بلکن واب بیٹنگے پدا من چر کہ اُشکت گوں وتی کلیت ءِ درگہ بہت " ۔

من درگہ ءِ توار بہ نہ اُشکتگ ات ۔ زنانیں کہ چہ خیالے ءِ بے سما بوگنن
 البت ہما کلیت کہ من پٹ لوٹ ءِ بوگنن آرا گوں مے بجازی میں کلیت ءِ

جوڑینت ۽ گوشت ۔

” من ہم کلیت ۽ پٹ لوٹ ۽ بوگن ۔“

واج پانڈے نشت تہ ماسی رکھی ۽ گوشت ۔

” چنکج من پہ چاہ جوڑ کنگ ۽ روگ ۽ ان ۔ پتو ہم بیارین ؟“

واج پانڈے ۽ آرا پہ تندگ ۽ پرمان کت ” چاہ ماہ نہ لویت ۔ من پہ

صلاحے کنگ ۽ آنگلوں ۔“

” پونشی گمار ۽ سیزده انت ۔“ رکھی ماسی منی کھٹ ۽ باسک ۽ نشت ۽

گوشتے ۔

” پیشا من ۔۔۔۔۔“ واج پانڈے ۽ در آینت ، دیمے گوں من نکت بلکن

گوں ماسی رکھی ۽ ہبر ۽ ات ” رند ترے پلانی پرداچ (ہڈیانی آپ ۽ گیجک) ۽

ہری دوار ۽ ہم روگی انت ۔ چنکج ۽ وانگ ۽ ہم نکس مر بیت ۔ پریش ۽ آگ ہنچیں

وہدے ۽ اوداں روگ پتر ۽ دود ۽ ہواری ۽ پلانی پرداچ ہم پہ بیت ۔ شر تر

بیت ۔“

ماسی رکھی پہ دمانے چپ بوت پدا گوشتے ” ہر چوں کہ واج بگوشتیت ۔

بلے

بلے ۽ مانا ۽ من سر پد نبوتن بلے پانڈے پوہ بوت ” راستے مرگ ہر

جاگے ۽ کہ بوتگ ۔ پوس ۽ پتر باند انت ہمود ۽ بہ بیت ۔ ایداں ہم در ستیں دود

دارگ بنت ۔“

ماسی رکھی بتر حیران بوت ” ایداں چتور ؟ چنکج ۽ سے ساڑھی بوگیگ ۽ ۔ ۽

من آگ گوں آتی ہری دوار ۽ بروین ۔ پشت ۽ کئے ۔۔۔۔۔“ ماسی رکھی گلوگی بوت ۔

ایداں در ستیں دوداں آتی گمار برجاہ کنت ” واج پانڈے ۽ دس دس ۽

گوشت ” من گوں چنکج ۽ روین ۔“

” من برجاہ بکنیں ؟ ماسی رکھی ۽ چنکج در آینت ” من ہری دوار ۽ گوں

شما کائین گمار ۽ ہڈانی آپ ۽ دنیگ ۽ ۔“

پانڈے ء گوشت " ایدیاں بویگ ہم پہ کسے ء الی انت " یک برے منی
 نیمگ ء چارنتے دگر ہچے نگوشت ماسی رکھی مکے دانک ء مانا ء سرپد بوت کہ بہوت
 بلے من پوہ بوتن کہ پتر ء روچ ء ہلک ء بازیں مردین ء زابلول مچ بنت ۔ پنپوش
 گمان انت کہ ناکو جنک مردمانی دیما چپ ء پوٹیں بہرے بکنت ۔ لازم واج پانڈے
 ء گوشتاں حالے چنگ آ ء منا چہ مکے جاور ء در برگ لوٹیت ۔

چریشی جوان پیداوار ات کہ مرے صباہ ء ناگت ء آرا منی وانگ ء نکس
 ء خیال آتنگ ات ہر چنت ء کہ مکے دوداں دو سے روچ ء زیاست کریاب نکت ۔
 بلے منی اے درگت ء چیزے گوشتک جوان نیست ات ۔ من ہچ نگوشت ۔
 ماسی رکھی ء منی نیمگ ء چارنت گوشتے " چون پنکو ء توچے گوشے ء من
 گوشیں کہ پُرس ء پتر ء ہمیداں پاد بکن ۔ تننا دو روچ سر آتنگ " ۔
 واج پانڈے ء ہچ نگوشت ۔ بس یک برے منی نیمگ ء سیلے کت ۔
 من مارست کہ منی نہ کنگ در کار انت ۔ من ماسی رکھی ء نیمگ کترتن ۔
 من گوشت ۔

" ماسی تنی گوشتن وتی جاگہ ء پھک ء راست انت بلے نون منی دل
 ایدیاں نہ سہڈیت ۔ آگ مردچی پہ ہری دوار ء سر بگریں ۔ اچ ہمود ء ٹچک ء ہاسٹل ء
 شت کنیں اوداں منی غم ء وانگ سبک کنت " ۔

ماسی ء ہچ نگوشت البت چہ آئی چوش گوشتن ء ناہیتی پیداوار ات کہ
 " ایدیاں پُرس ء پتر کہ بچ ساڑی بہیت مملوک چے خیال دل ء کارنت " ۔

مکے ساعت ء واج پانڈے ء بہرے پہ یک شرین رپکے بندو بوج کت ۔

" پنکج کہ ایدیاں نہ بیت تننا میگ ء زابلول جم بنت مردیں نیائنت ۔

پیش ء چوشیں بہرے کس نیام ء نیاریت ۔ پُرس ء پتر اصل ء پہ روک ء ارداہ
 ء دعا لوگے انت ۔ گوں راج ء سروسیادی نکنت " ۔

ماسی رکھی ء بگوٹھے راز درگت آئی پُر نظری ء پانڈے ء نیمگ ء

چارست نون آئی ناوہیتی ء شکل پنپوش نہ ات ۔ آئی نریش پوسے دات " جوان

ریل ۽ سواری بیگ ۽ پنپوش انت چو کہ ہر درگتے ۽ پھٹیاں چہ یونیورسٹی
۽ اُمر لوگ ۽ روگ ۽ بونگ یا پھٹیاں گوازینگ ۽ رند چہ لوگ ۽ دیم چہ یونیورسٹی
۽ ۰ ہما اسٹیشن ۰ ہما پلیٹ فارم ۰ ہما جبک ۽ جبک ۰ ہما ۰ ہمیں ریل مروچی ہم ہما
رنگ ۽ ات ۔

منی نیاد جاہ ۽ سر برے چنگ ۽ سریں گدھے ۽ مات ۽ ہڈانی پبلک
درنجوک انت کہ ہمیشی ریل ۽ پچو آورنگیں سفر ہمین ناڈرست کناننگ ۔ راستیں
کش ۽ واجہ پانڈے تندوک انت کہ نا پچو آریں سفر ۽ پچو آروک کناہینت ۔ من
تران کنیں ۔

” شما بازیں رنداں ہری دوار ۽ شنگ آتنگ ات ؟ بلے من پھیر نہ
شنگن ۔ من عجب مارنگ ۽ اول “

آئی پچ نگوشت ۰ بس کہیں بچکندتے ۔

ریل ۽ ہتے گونڈکیں کوٹھی ۽ باز کس نیست پچھے شے مسافر انت ۔ برے
برے گون یکدگر ۽ گپ ہم جنت ۔ بلے منی جن ۽ واجہ پانڈے پنپوش خیال کنگ
۽ بیت کہ اے وہان ۽ گپے جنگ ریل ۽ مستیں ردم ۽ زیان رسینیت ہے سبب
نت کہ آئی منی جست ۽ پوندات بس کہیں بچکندتے ۔ من ہم وتی خیال چہ ہری
دوار ۽ ماتر دات گون وت ۽ کت ۔ بلے چنگ ۽ در حگیں مات ۽ ہڈانی پبلک
نگت ۽ دگا ۽ انامت نلرنگ آ ۰ منی سفر ۽ یک ہرے ۔ پریش ۽ منی دلگوشے پدا پر
تارت ۔

یا تانی نود چست بونیک ۽ ات انت ۔ مناگیر آتک من ہیر ۽ دحل
۽ شتک ات ۔ مات ۰ یلن کہی ۽ تہا مانچت مناگوشتے ۔ باں ۰ سر ۽ سر کپ ہے

ہر دیکس گر نچے ء روچ ء نیگ ء چگل دے بگو ۔ ۱۰ روچ کنکلیں دستان
نوکیں دنتا نے بیار ۔

دنتاں ہم یک ہڈے انت ۔ اگ روچ کنکلیں ہڈاں پہ نوکیں ء بل
گزاں مات ء سے ہڈاں روچ ء دات پرچے گوشت کنکلیں کہ " روچ روچ کنکلیں
ہڈاں ہر نوک اش بکن بیار ۔"

پہ یک شمس ء دل ء حیراں کنوکیں بیسے ء سرچست کت کہ مات
نوک پتاکیں بدنے ء دور اے جہان ء دچار کپیت ۔ ۱۲ چ روچ ء نوکیں ہر
نوکیں ہڈ گر نیگ ء شنگ ۔
سے مات کئے ء ات ۔

زانیں کہ مات نہ ات بلے سے گار کنگلیں ء پدا دست آرگ ء دلا گم
من چوش مارست ، ہون ء سیادی ء وڑ ء ہڈانی ہم سیادی سے بیت ۔
لستیں ہڈ انت ، زانگ نہ بیت کنی انت کہ سہریں گدھے ء بستگ
چمانی دیما پیلک ء تھا چند انت ۔ لستیں ہڈ انت منی جون ء گوڑد ء پتاکلیں ۔
چے انت تننا گدھ ء گوڑد ء ۔ ہڈانی تھا پرکھ نیست ۔ پرکھ انت نہ بس زانگ
سیادی ء نہ انت ۔ سے دو تر ء ہڈ الم ء گوں وت سر ء سیادی کنت ۔ ہر
مردمانی ہنچوشیں گوشتن دل ء کائنت کہ " تنی مات ء وتی ہڈ ہوشینگ ترا رود
۔ وہدیکہ کے کسی زہیں ہڈاں رودینگ ء وتی ڈڈیں ہڈان ہوشینیت نہ پوشیں ہڈ
نیام ء الم ء سر ء سیادی سے بیت ۔

دل ء پنت دات کہ ہون ء سیادی ء جاگہ ء کہ سے دمان ء من ہڈ
سر ء سیادی سے شوہاز کنگ سے ہبر ء گوں واجہ پانڈے ء درا بکنیں بلے چارنت
آتی جم نزانت بگوٹھے فکر ء جملانکی ء ابرے داتگ یا کہ سادھی سے جوڑ کرنگ
سادھی ۔ ہندو جوگی ء بزرگانی ہڈانی کل کنگلیں یلت گاری جاگہ)

من الم ء جاگے دستگ یا اشنگ ات کہ سادھی ء حالت (مراقبہ
مردم اگ بلوئیت وتی گوشتگیں زند ء ہم دیست انت ۔ بلے من زانیں کہ سے را

منی چنگل ۽ آتک نکت البت پیزے ل عقل ۽ سیم سر ۽ دن انت آنی سر ۽ بے
 بیسی درشاں کنگ ۽ حق ہم نیت پیشا پہ بے تواری بے پہ شرف من واج
 پانڈے ۽ دلہیں ۰ سادھی ۽ ایر نشنگیں صورت ۽ جم سک دانتت ۔

کسی نیگ ۽ روک روک ۽ چارگ بلکن دگوش ۽ نگینیت ۔ واج
 پانڈے ۽ اناگہ جم پانچ کت انت منی نیگ ۽ چارست ۽ کندگے جت " چے خیالے
 ۽ کپنگے پنچ ۰ "

قدرتی عیے ۽ ہما جست چہ دپ ۽ درشت کہ دل ۽ مانگیشگ ات ۔ من
 پرست ۔

چہ عادت ۽ حیل زیرگ ۽ سادھی سازگ ۽ گوستگیں زند ۽ احوال زانست
 بیت ۰ "

آں یک دمانے ۽ دری دنیا ۽ ایر نشت پیدا در آنتے ۔ " گوستگیں یا آ یو کیں
 زند ۽ ہبر وقی جاگہ ۽ مردم ۽ تہا انگت چوشیں قدرت پیدا ہوگک کہ وقی استیں زند
 ۽ پورائیں گوناپ ۽ دیت بکنت " ۔

ہبر پہ آ شائنگیں ڈولے ۽ ہما نگر ماترات کہ آ ۰ تک ۽ برگ ۽ وس منی
 تہا نیت ات من گوشت " من وقی استیں زند ۽ سر ہمیں زیارتے کنگ ۽ دلمانگ
 اوں ۔ نا کو جنک ہمیشی زیارت ۽ منا کنا نینگ ۽ واگ دار انت " ۔

بلے دین ۽ چک کنگ رودینگ ۽ ہبر ہمائی کنگ ات ۔ لازم آ ۰ زانت " ۔
 " آ ناسر ہمیں راستے پیشا رد انت " ۔

" مات سنی ات ۰ "

" بان "

" ماسی رکھی سنی انت ۰ "

" بان "

" ہما راز ۽ کہ مات سنی ات ۔ ماسی رکھی زانتے ۔ منے پرچہ زانت

نکنیں ۰ " واج پانڈے ۽ منہر ۽ نظرے پمن شانت پہ اگوشے ۔

۹۵
تھی مات ۽ کمال باز گمش آت۔ رکھی ہم دیوی سے۔

منی چموت منی جنہ ۽ دیما۔ جمل بوت انت واجہ پانڈے ۽ ایک برہ
گول چنگ ۽ در حگیں مات ۽ ہڈانی پیلک ۽ نیمک۔ چارنت پدا منی صورت
ہجے سک داتنت ۽ گوشتے۔

راست ۽ زیارت گول تہہ جبین ۽ کمال ۽ بیت۔ تو خیال کارے کر
مات ۽ ترا پرچے حال نہات۔ تھی ماسی رکھی ترا پرچے حال نہ دنت ۹۔
من گوشت۔ زانکہ ہمیشا کہ منی۔۔۔۔۔ دیمترا ہچوں گوشت نکت۔ من دل
ہنچوش مارست۔ اینلیسیاس سال زمانگ گوازینگ ۽ ہم منی تہہ۔ جبین ۽ کمال
ڈروگ انت۔ یک شریں دمانے ۽ رند بس ہمنکیاس گوشن۔ کد ایشی ۽ زانت
نہیں ۹۔

”بلئے ہر کدی کہ بلوئے“ واجہ پانڈے ۽ مے پوترنت بگوشتے و ترا ۹
غبادی ۽ چوینت البت منی جنہ و ترا نوکیں نمبادی ۽ گورگندانی دیما گندگ ۽
آت۔ چہ ریل ۽ شول گردنیں رواج ۽ ہنچو درا بویگ ۽ آت کہ ریل دراجیں
پندے ۽ زوت زوت برگ ۽ راہ ۽ پشت ۽ تیلانک دیان انت بلکن گول وہد ۽
رواج ۽ آئی پیراندبری درانی نئے کنگ کہ زوت زوت منا ذیما برگ چگل دیگ
لومیت۔ دیما کجا ۹ نزائیں۔

ناگت ۽ انجن ۽ کوند ۽ بھورے منی چمانی تہا کپت۔ من ہنچوش مارست
کہ ریل ۽ گول وہد ۽ رواج ۽ ہمشوری مے زوتاں منا ترک استھانے ۽ بارت چگل
دنت۔ منا کرشن شاستری ۽ بہر دل ۽ آتک کہ گوشتگتے۔ تھی عاریفیں پت ترک
بھون ۽ کپوک انت۔ منی جست ۽ پسو ۽ آئی گول من گوشتگت آت کہ شششی
ہشتی ۽ دوازدمی دوار جاہ ہر سیں تہترین ۽ تہا برنت۔ دشمن ۽ مرگ ۽ دروار
جاہ انت۔

ہما روچی من ہنچوش مارنگ آت کہ مے علم ۽ کواس ۽ شہہ زاتاں ہما
دوار جاہ کہ تہترین گدار ۽ نام پر کنگ انت۔ بھون (بادگیر) گوشتگ ۽ آہاں منی

میں بزرگانی سرا چونیں تو از ہے کنگ۔ مردچی زانگ نہ بیت کہ من مرگ ء
 دن (بادگیر) ء دیم کرتگ یادشمن ء ؟۔

واجہ پانڈے درستی احوال دنت بلے ہما درگت ء کہ منی تھا اشکنگ ء
 ل بہ بیت۔ ء کہ من چوش بشکنان کہ منی پیدا کنوکیں مات ء پت حیات
 انت نہ من پہ عمری زندگی مرگ ء بھون ء کپین بیگواہ بنین۔ آگ بشکنان کہ
 گ انت یک عجب تھریں دشمنی بادگیرے ء وڑالی بنین دوئیں تھر ء بدیں
 ل۔ جاہاں کپگ ء ترس ء۔

ل دوئیں تھر ء بدیں دوار جاہاں ہنز کنگ ء من پچلز تن واجہ پانڈے ء
 ت ء چارست۔ آئی پرست۔ چے فکرے ء کپنگے پنکج۔

منی دل ء آتک کہ بگوشین وقتی زند ء زیارت کنگ ء منا دشمن ء دوار
 چہ روگی بیت یا مرگ ء۔ بلے دوئیں پادانی چیرا ہمت ء ڈگار نز آیان ات۔
 ء بیہار ء دلاپیں لرزوکیں ڈگار ء یک پادے چست کت پدا ہموداں ایر کنان ء
 بات گپت۔

ء "باریں ہر یک نوکیں زندے ء (جنے ء) پیدائشت دپتر ء ترک بھون
 ء ؟۔"

واجہ پانڈے ء نہ تننا بچکندست بلکن پہ تو از ہی کندگے در آینت۔ "مے
 بھون تو چہ کئے ء اشکنگ ؟ چہ واجہ شاستری ء ؟۔"

من سر چندینت، ہان کت۔ من سنی اتن کہ انی گوں شاستری ء گوشنگ
 "پنکج ء مے چہر ء تھا مہ پرین" بوت کنت کہ آئی مے راز درگتگ کہ من
 شاستری ء چیزے سر ء سوج کنگ، چیزے معلوم داری کنگ لوئنگ ات۔
 نتے۔

"گڈاں دا جمیں شاستری ء مے ڈس نڈات کہ مے چے انت ؟۔"
 من گوشت "آئی حال دانگ ات کہ مے دوار جاہ مرگ ء دشمن ء دوار
 انت۔ بلے من چوش جست کنگ کہ مے ہر یکے ء پیدائشت دپتر ء بنت کہ

باہر آئی ردوم ۽ سر ۽ سیادی انت ۔ شیر ۔ تدرح یا نلن ۽ نکرے ۔ ہما وہد ۽ چک
 ی میں پکار ہمیش انت ۔ پدا آ میر بیت ۔ لیب کنت ۔ سیمی دوار جاہ برات ۽
 آنی ۔ گونڈ کیں سنگتانی انت ۔ چاری دوار جاہ مات ۽ بیت ۔ گند ۽ چار ۔ سلامتی ۽
 ایشی ۽ ۔ ایشرا آسودگی ۽ دوار جاہ گوشت ۔ پنچی علم ۽ مہر ۽ بندر انت ۔ سے دو چیز
 مزین لیب ۽ نشک انت ۔ ششی ترک استھان گوشگ بیت ۔ ایشی بنگلیج
 تجربت ۽ انت ایش چک ۽ مزین بویگ ۽ شوندار انت ۔ چ پیدا بویگ ۽ تال
 کول ۔ والینگ وانینگ ۽ آنی چہ دگراں گمک زرتگ بلے نون آنی گوں دگراں
 کہ سیالی بنا بیت ۔ گوں در آمدان دیم پدیمی بیت ۔ تنے حد ۽ آجان ۽ تننا بویگ
 جنس جندے بویگ نون دگر آنی چاگرد ۽ جم بوآن بنت ایسانی تہا ہر وڑیں مردم
 بر چکے ۽ رسیدگ ۽ توانائیں مردے جوڑ کنت ۔ چہ نازانت ۽ ناولدیں تیلے ۽
 ۽ پھندگیں مردے بیت چہ سے تجربت ۽ آرا ستم گوزگی انت آرا پروت
 گجگی انت ۔ جہانی رپکال در برگ ۽ درگت ۽ باز رنداں آرا زیان ۽ تاوان
 بیت ۔ دامدار ہم بیت ۔ چوش سے ششی دوار جاہ ۽ نہ تننا دشمن ۽ بلکن دام ۽
 راہ ہم نام پرکنگ بیت ۔ سے بنی آدمی جہد ۔ لاتی ۽ چکاس ۽ شونداریت تاکہ
 چکاس ۽ مہ گوزیت توانائیں مردے جوڑ بوت نکنت ۔ آکے کہ جہد ۽ پٹ
 بھزیت سوب مندیں زندے ۽ واہند بوت نکنت ۔ ہمیشا من گوشت آگ
 ت دپتر ۽ سے لوگ بیت ۔ آ بے مانا انت منی نر ۽ سے دوار جاہ کار پدانی
 ت ۔

جوان سرپد بوتن ۔ نون من گوشت ۔ اے حساب ۽ ہشتاد سالگیں مردے

پاؤ : ہوس ۔ نازانت ۽ کم لاتی ۽ بند ۽ کپیت ۔

آنی دتی بہر دیمترانی کت " چوش جہد ۽ جو کم ۽ عمر ۽ رند ہفتمی در بند
 ۔ یک پورائیں ۔ باپوریں مردے ۽ را یک جوان رسیدگیں ۔ ورنائیں زالے ۽
 نا کہ آوقی لوگ ۔ آبد بکننت ۔ ہوو ۽ شہ بہ ۽ ۽ بجازی زند ۽
 رنت بزاں ہفتمی در بند ۽ سیر ۽ عاروس ۽ دوار جاہ انت ۔

واجب پائیدے ۽ سندس ۽ رات ۽ پیرس ۽ شہدائے
۽ آسودگیاں دامن پر کنگ ۽ رند بنی آدمی زند ۽ حقیق مول ۽ براد ۽ شوہر
جنت - ہشتمی ہوار جاہ شوہازگ انت - ڈگار ۽ تل ۽ چیریں مڈی یا ہما دولت
ظاہر ۽ گندگ نہ بیت - مرگ ہم چوشیں چیزے کہ کے دیتے نکت آہم
تل ۽ چیر ۽ اندیمیں چیزانی رد ۽ انت - اے واپس دماغی توان ۽ در بند
ایشرا معرفت ۽ بندرے ۽ نام پد کنین -

من چہبر ۽ سحر ۽ توان ندیتگ ات - تننا ۽ نام اشکتگ ات
دمان ۽ چہ واجہ پانڈے ۽ دپ ۽ در آیوکیں ہر لوز منی سر ۽ جو سحر ۽ اثر
ات - تہل اے حد ۽ کہ کمیں ساری من چہ ترک استخان ۽ نام ۽ ہشرم گچ
نوں پہ بے تابیری آئی ددار ۽ بوگن -

زند ۽ تھا اولی گشتان ۽ چہ ہر وڑیں ترس ۽ آ جو بوئیگ ۽ مارشت
ات -

دیمتر چیزے پرگ ۽ حاجت بوگ البت من گوشدارگ ۽
پانڈے گوشگ ۽ ات " چریشی دیمتر انہمی در بند ۽ عمر ۽ لڈ پر گوذیت ایدال
تھا دین ۽ حکمت چہاں پاچ کنت پریش ۽ ایشی نام دین ۽ در بند انت
اعمال ۽ دوار جاہ انت یا زدہمی سیت ۽ نپ ۽ - ۽ دواز دہمی نجات ۽
رسگ ۽ نہ جون مانیت نیں جان - آپ ۽ یک تننائیں ترمپ بے پانڈ
آپ ۽ ہور بیت - (اسلام ایشی ۽ چوش بیان کنت کل نفس راجع الی
ایش حالینی نجات ۽ بندر انت -

ہنچو زانگ ۽ کاتک کہ ریل ۽ اسٹیشنے نزدیک کرتگ ریل ۽
بوآن ات اچ منے کوٹھی ۽ ہم دو کس ایر کپگ ۽ چن ۽ لانچ ۽ وقی در حٹگیں
قباہاں پوشگ ۽ ات انت دمانے ۽ کنہیں جاک ۽ جگائے ۽ ہمے کوٹھی ۽
پہ سر زوریت بے من چوش مارین کہ ہمے جاک ۽ کوکار ۽ من بے نہ کنہیں
گوں گوہریں گپتاراں بیت - بلکن زند ۽ ہر ہشت ۽ مشت ہم منی دگوش ۽

نعت -
نوں منی زانت ۽ چم پانچ بوان انت منی خیال انت ہما دزگنداں ر یکیں
گورنگ ۽ یک استھانے ۽ یادوار جاہے (ناختاور یا بختاور گورنگ آں ہم رد نیست
انت - جُدانی مزن شہاریں شاہگ چہ نحسین بانڈم ۽ شوکیں بادگیرانی دیما پر
گوزیت - سکہ نیام راہ ۽ جُدانی ، حکمت ۽ نجات ۽ دوار جاہ قائم انت -

گنگا ۽ کنده ۽ اوشتوک من تال دیرے ۽ گنگا ۽ آپ ۽ گوں بدریں چہار
ندارہ کت۔

نگد کد بدو بنوتگ۔ زانگ نہ بیت۔

تتنا ہما درگت ۽ سساء سماکت کہ چہاں پچھ آروکے دیست ۽ گت
گرت اُنت۔ خیال ۽ تھا یک فکرے ۽ سر چست کت کہ دوشی شپ ۽ تہاری ۽ کہ
چہ ریل ۽ ایر آکن ہری دوار ۽ گلزمین ۽ پاد ایر کت تہ واجہ پانڈے چہ اشیش ۽
رشی کیش ۽ روکیں راہ ۽ نیام ۽ جست کتگ ات۔
"چیزے ۽ پچھ آر بوت پنچ ۽"

من پسو دانگ ات۔ "پن درستیں راہ نا پچھ آور تگیں اُنت بلکن اے
زند ۽ پیداشت ہم در آمدن چیزے ۽ پچھ آر نیست۔"

آنی کندست۔ منی صبر ۽ سگ ۽ کہ چکا سگ ۽ ات۔ آچہ منی پیداشت
۽ راز ۽ سی ات، منا حال دنیگ ۽ ہم زبانے دانگ ات بلے بیواڑ ات۔ ایش
منی توان ۽ آزمودگ کنگ ات۔ منے آزمودگی ۽ برانز ۽ منی جان ۽ گور گندے
جت وہدیکہ بگھی ۽ سر ۽ نندگ ۽ آنی وقی لڈگ ۽ ہواری ۽ ہما سریں پیلکے
نیمگ ۽ چارست کہ مات ۽ ہڈاں گر نچہ کنان گوں بگھی ۽ گور باسک ۽ بستگ ات۔
ایداں واجہ پانڈے ۽ منی نیمگ ۽ چارگ ۽ رند در آئنت "پنچ تو اے گلزمین ۽ سر
۽ پیدابونگے۔"

جست بن گپت بلے ہنپوش مارست کہ منے آس ۽ برانز انگت منا سنگلی
انت پمیشا چم مچ کنت منے آس ۽ برانز تال نہ نہ۔ سگت تانکہ چہ سگ ۽ ڈن نہ
بوت۔ منی دل ۽ رماشت دات کہ لٹنان ۽ چیزے گوشگ گوشان ۽ چیزے اشنگ

۱۰ انگت دہد ۽ ودار کنگی بیت۔

دہد ۽ غار عجیبیں غار سے انت۔ مردم و ہدیکہ دل ۽ ماریت غار ۽ دراجی باز
 انت نہ سے دراجی منصوبہانی گونا پے در کاریت نہ مردم ہر گام ۽ سر ۽ زوری
 ٹیکے دمت۔ بلے نون کہ زانت غار ۽ دپ نریک انت منگیں راہ مردم ۽ ہر گام ۽
 پچکرزان بیت۔ اے دمان ۽ واجہ پانڈے ۽ ہما گوشن گوشاں ٹیلینگ ۽ ات۔ تو
 اے گلزمین ۽ سر ۽ پیدا بوتگے " سے گوشن ۽ جہتے چست کت کہ بدریں چمان ۽
 اگر گنگا ۽ آپ ۽ پچہ آرے دانگ پریشی جم چیا حیران انت؟ چانی دیما تچوکیں
 گنگا ۽ سیادی من گوں جبین ۽ تہترین گنگا ۽ بند دات۔ ہما تہترین گنگا کہ مات ۽
 مرگ ۽ روچ ۽ منی پادانی دیما ٹچک ۽ بوتگ۔ من ہنپوش مارست کہ منی عمر ۽ جملہ
 نیں بیت و چار سال منی چانی کل ۽ یک یک کنناں آپ ۽ گون انت۔ ہما روچ
 ۽ ہم ترانگ ۽ کپتوں کہ واجہ کرشنن شاستری ۽ گوشنگ ات گیتا ۽ پیداشت دپتر
 شونداریت کہ آئی کورے ۽ دور، کنگ و تارا کنگ۔ ۽ سے شپ ۽ تپ ۽ ہلا ہوش
 ۽ من تہترین گنگا ۽ چہ یک گورے ۽ توارے اشنگ ات کہ منی نامے گپت ۽ منا
 گواں جتے۔

من چہ گنگا ۽ وتی خیال ماتر دات۔ کندہ ۽ پاد کلانی سر ۽ ایمن ۽
 آسودگ نشگیں وا جہیں پانڈے ۽ نیمگ ۽ چارست۔ پدا نریک ۽ شستن آئی کش ۽
 جہل ترین پادکے ۽ نشتن۔ آئی ہچ نگوشت۔ بس پہ مہرے منی نیمگ ۽ چارست۔
 آئی روک روک ۽ منی نیمگ ۽ چارست بلے حال دیگ۔

"چتور؟"

من گوشت " مات ۽ مرگ ۽ روچ ۽ من گنگا ۽ زیارت کنگ ات۔"

"گنگا ۽ سے صورت دیگ ات؟"

"انا۔ اے گنگا نہ، من تہترین گنگا دیگ ات۔ من ہنپوش مارنگ

ات کہ منی عمر ۽ جملہ نیں سال یک یک ۽ آپ ۽ گون انت۔"

"ہما آپ گنگا ۽ بوتگ۔ دل ۽ مونجائی ۽ دلگیری ۽ رنگے بوتگ۔"

” بلے یک روپے من چہ آپی لرداپے ۽ چست بیوکین توارے ات
 ات منی نامے گریگ گواں جنگ ۽ ات “
 ” کئی توار ۽ “

منی چن ۽ چہے ہبر ۽ واجہ پانڈے دل امین نہ بوت ” منی نزانیں
 توار ات آپ ۽ گورم ۽ ایر نشنگیں توارے ات “
 من چارنت کہ واجہ پانڈے روک روک کنگ گنگا ۽ چولال چارنگ
 انت ۔

من حال دات ” پدا چہے گورم ۽ باسکے ۽ دراکت ۔ منی تیمگ ۽ تہر
 بوت ۔ نزانیں کہ منی دست ۽ گریگ منا گورم ۽ بڈینگ ۽ یا کہ منی باسک
 گریگ چہ گرداپ ۽ درکپگ ۽ “
 من چارنت ۔ واجہ پانڈے ۽ خیم نزانہ چہ آئی لٹناں آستکی ۽ شترو
 لوز کپان ات انت ۔

” اوم شوائے ۔۔۔۔ “

چہے لٹناں شتران درکپان ۽ ہے نرم ۽ آپ ۽ تریں لوز نزانیں
 چتکیاس دیر ۽ منی سر ۽ گورت انت یک برے کہ ہجے چست کت انت منی تیمگ
 ۽ نیلے کت ۔ منی وقی ہبر جاری دانت ” ہما روچی چہ آپ ۽ اوڑنا کناں بڈور
 یک صورتے ۽ ہم منی چم کپنگ ات بلے منی پوجہ نیاورت “
 اناگہ آئی جست کت ۔

” ہے باسک ۽ مانا ۽ زانت کنے ۽ “

” نہ ۔ بلے ایشی دو مانا بوت کننت ۔ یکے منی دست ۽ گریگ منا گورم ۽
 دیگ ۔ دومی منی دست ۽ کھک ۽ چہ گورم ۽ درکپگ “

” ہر دوراست انت ۔ واجہ پانڈے ۽ پنو دات ۽ بہتوار نشت ۔
 جست کنگ ۽ منی توان زانکہ انگت باپور نبوتگ ات ، لٹ نہ سرمت
 البت خیالانی تھا گرداپے پیدا بوت کہ دوئیں مانا واجہ پانڈے ۽ نز ۽ چتور راست

بوت کنت ؟ -

واج پانڈے ۽ توار چہ منی گوشاں ڈیک دوران منی دیم ۽ تچوکیں آپ ۽

سر ۽ اوژنا کنان بوت -

” بگند پنکج ، من وید و یاس نہ اول ، منا بھارت ۽ نوبت ۽ رند و ہدیہ
دھرت راشتر ۽ وتی گڈمی واہگ ۽ درشان کتگ ات کہ آیک برے پدا وتی
مرنگیں بچانی دیدار ۽ دلانگ انت نہ وید و یاس ۽ منے گنگا ۽ کندہ ۽ آورت آرا
درستیں بچانی دیدار کنائنت - من تتی مات ۽ زیارت ۽ کنائنت نکمین بلے آئے
آپ ۽ چولانی تما ہور انت -

منے ساعت ۽ منی دل کھیں ڈڈ بوت - من جُت کت ” بلے چہ آپ ۽
در کپتگیں باہرانی دوئیں مانا چون راست آنت ۶ -

واج پانڈے ۽ گالوار چو گنگا ۽ چولل سارت ۽ لہم گشت - گوشتے ” اے
رنگ ۽ کہ گورم ۽ گرداپ ۽ کپتگیں تتی مات تتی دست ۽ گریگ چہ آپی چہر ۽ در
کپگ لوئنگ - ہم تتی دست ۽ گریگ گرداپ ۽ ایر تندگ ۽ واہدار ہم بوئنگ -
من پہ کلے ” جُت کت ” در کپگ منی عقل ۽ کنت بلے ایر تندگ ۽ ہبر
۽ عقل کار نک -

آنی بچکنت ” چوشیں مانا ۽ ہج کس زانت نکنت - ہو کس ۽ کہ اروا ہے
جان ۽ انت نہ پھمیت - چوشیں مانا ۽ ایوک ۽ مرنگیں اُمت پھمت کنت ” -
من مارت کہ منی جان ۽ سگ ۽ توان گیش بوئن انت - من گوشت

” گڈاں آنی منی دست گپت گوں وت گرداپ ۽ بڈینگ پرچے نہ لوئت ؟ ” -
چو آپ ۽ آسودگیں رواج ۽ آنی در آئنت : ” آنی گوں وت دارگ
لوئنگ ات ، و ہدیہ تولاپ ۽ بوئنگے - آچہ منے پاد کلاں ایر کپان ۽ آپ ۽ انباز ۽
ایر نشنگ ات ” -

چہ آپ ۽ ڈن کندہ ۽ پاد کلانی سر ۽ نشگل ۽ من ہم وتی جان ۽ آپ ۽
سارتی مارت بلے ہمیشی تما آپ ۽ آسودگ ۽ گرم داروکیں ساچان مان ات -

آپ چه پادانی نینگ ۽ برز بوان بلکن چپانی ره ۽ آنگ ات . من چاره
دوین هم آپ ۽ پر انت .

گذاں — ۹ - من جست گپت .

آنی دتی بهر جاری داشت . - شب - کیت پاسے گونگ ات .
کنده ۽ جیل ۽ نیکی ۽ کت کنوک دتی بوماں گراں داب است . یک گ
شیدانیں سنیا سی سے بلکن دم ۽ سحر ۽ چکاس ۽ کنده ۽ سوالی ات آنی تپه
گردوکیں زانے ۽ کپت آنی جمدے کت آترا درکت ہم ترا . - اناگه منی دست
اومیت ۽ بوچے ۽ راگوں جت . منی مات زانکه زندگ انت ۹ -

۰ - ۰ . واج پانڈے ۽ پودات . منی دست چه کنده ۽ بوچ ۽ یل بوت
من دگ جست نکت همائی جمد تران ۽ ات . چریشی رند آنی سره چوکیداری
بوت . تو پیدا بوت ۽ . حتی هکل ۽ کندگ ۽ آسکی ۽ گل ۽ شات ات . خیال
ات که نون آ مرگ ۽ واهار نه انت چوکیداری ۽ زنی کنگ بوت تو باز کسان
ات ۽ که آدگ رندے گدگ ۽ گور ۽ گیگ ۽ آتک ۽ آپ ۽ بهر بوت .

منے دمان ۽ ناگت ۽ منی انیشگ ۽ رگے زونگت ۽ پرتے . آگت

ات ۹ -

واج پانڈے هما پادکل ۽ که نشنگ ات گوشتے آبه چمدت . گوئے . بو
منی چک . آگتیا ات تو چون زانت ۹ -

من نزاننگ ات . بس کرشنن شاستری ۽ کنگیں بهر . که گیتا آپ ۽
کپنگ ۽ مرنگ منایات ات من سے بهر جوئنت . هرچوں که جوئینگ ات گوں
واج پانڈے ۽ گوشت بزاں مات . منی مات نه ات . گیتا ۽ مات بوئنگ من آنی
گیتا ۽ نغانی اول .

جست ۽ سوج منے سیادل ۽ درگیگ ۽ رند هم نکیشنگ ات . من سے
نیوگیں جست دتی چپانی تما جاگه دات ۽ واج پانڈے ۽ نینگ ۽ چارنت .
پت ۽ حال ۽ زانگ لونه ۹ - واج پانڈے ۽ وت منے جست کت .

گوشتے آہست انت ۱۰۱ ہما درگت ۱۰۱ ہم بوٹنگ کہ گیتا ۱۰۱ دمارا کشتک ات ۔ تپوش
گوشت کناں کہ آرا ارواہانی پوجہ آر بوٹنگ ۔

بازیں ہبر قابو ۱۰۱ نیاٹنگ ات انت ۔ ہر چنکیاس ۱۰۱ کہ عقل ۱۰۱ کار کنگ
ات ہما ہانی پاد نیشکال گران ۱۰۱ من پرست ۔ " من جنس چکلیں مات ۱۰۱ بیج اول ۱۰۱ ؟ "
واجہ پانڈے ۱۰۱ منی جست ردنگت بلکن چوشیں پوسے دات ۔ گیتا جنس
چکے ات ۔ پہ بدن ۱۰۱ ہم پہ ارواہ ۱۰۱ ہم ۔

چریشی رند آئی گنگا ۱۰۱ آپ ۱۰۱ چم سک دانت گوشتے " آپ ۱۰۱ گل ۱۰۱ پرکھ
ہمیش انت کہ آپ نیکیاں روپیت بارت گناہاں شودیت ملے خاک ۱۰۱ گل ۱۰۱ ہر
یک پشت کپیت دور ردیت ۔ خاک ۱۰۱ بدن ۱۰۱ را کسی نیکی در گنجگی بنت ۱۰۱ گناہ ہم ۔
گیتا ۱۰۱ ہم ہمیش در گنجگی کپنگ انت ۔

واجہ پانڈے ۱۰۱ اینشگ ۱۰۱ ادنائیں کر ٹھکے پیدا بوت ۱۰۱ نہ کہ مورکھ ۱۰۱ بے
مجینیت ۔ بے آ کر ٹھک ہم مورکھے ات آئی دیترا بیان کت ۔ " چہ تم ۱۰۱ جہان
ردوم کاریت ۔ بزاں تم گناہے نہ انت ۔ گناہ چہ دل ۱۰۱ جہزگاں پیدا بیت ۔ آکے
کہ گناہ ۱۰۱ زانت پاد ۱۰۱ پر داریت آ گناہگا رانت بے ہما کارے کہ آئی کنگ نہ
کنگ ۱۰۱ مردم ۱۰۱ دست گون بیت آئی دس کار کنت گڈاں پر آئی مردم چتور میاریگ
کنگ بیت ۔ مے کار نہ گیتا ۱۰۱ پہ زانت کنگ ات نہ آئی چک ۱۰۱ ۔ چوش گناہ ۱۰۱
شریداری آہانی نہ انت ۔

من سر پد بوتن کہ واجہ پانڈے ۱۰۱ اشارت ہما مردم ۱۰۱ نیگ ۱۰۱ انت کہ
منی پت بوٹنگ پدا ہم منی پت نہ انت ۔

واجہ پانڈے ۱۰۱ دتی ہبر شر تر گشینت گوشتے " پنکج پکا مے جاگ ۱۰۱ مے ٹک
انت کہ ایدار ۱۰۱ اوٹنگ ۱۰۱ بدیں راجی پیلانی دیدار بیت ۔ ایدان مادیت کنس کہ
راستی ۱۰۱ راگوں آئی کار پداں شریداری نہ بیت بلکن آئی شریکی گوں ناوسی ۱۰۱ انت
مردم راست گوشتیت ۱۰۱ تننا ہما وہد ۱۰۱ کہ آرا چیر دات نکنت ۔ تاکہ چیر داتے کنت آ
راستی ۱۰۱ گزر ۱۰۱ نماریت ۔ گوں تنی پت ۱۰۱ مال ۱۰۱ دوت بوٹنگ راجی گشاد ۱۰۱ واہند ات

آئی راستہ شریداری گوں چوڑیں ناعلاجی ۽ بوٹگ ۔

”کئے ات ؟“ ہے دانگ چہ منی دل ۽ جملانکی ۽ سیرات منی نشانہ

۽ نشت ۔ واجہ پانڈے ۽ در آئینت ”گیتا ۽ دز گہارے ۽ برات ۔ مہر ۽ محبت نیاہ

۽ بوٹگ ۔ زوراک ۽ زورانسری ات ۔ پریش ۽ کہ ہیل ۽ راچہ مہر ۽ زیاست گوں

۽ شریداری ات ۔

”مات سئی بوٹگ ؟“

”ہما وہد ۽ کہ گیتا ۽ بدن ۽ گل ۽ تئی ڈس ۽ نشان پیدا اور بوٹت ۔ چوش

جاور ۽ مے راجی زند پہ زال ۽ بید چہ یکے ۽ دگہ درگہاں بند کنت ۔ گیتا ۽ ہم مے راہ

گپنگ ات ہمیشا آئی مات ۽ آرا زرت ایداں ہری دوار ۽ آورت ۔

گرداپ ایوک ۽ دریا ۽ سینگ ۽ ودی نہ بنت بنی آدم ۽ پیشانی ۰ آئی

ڈور ۽ دل لاپاں باریں چٹکیاس خیالں چیر ۽ سر کنت ۔ ہما راجی زند کہ آئی پہ

گیتا ۽ درستیں درگہ بستگ اتنت آئی مرگ ۽ رند مات ۽ ہمانی چک بگل ۽ کت

پدا ہما راجی زند ۽ پسیل ۽ باریں چہ کجام درگہ ۽ تہا مان دات باریں راجی زند ۽

گیتا ۽ مرگ ۽ یک چکے ۽ پیدا بوٹگ ۽ اوتاگ ہچیر ۽ گرہن تداٹگ ات ؟“ ۔

۽ ہما مرد ۽ کہ وقی کار پدانی راست وقی دولت ۽ انبار ۽ تل ۽ چیر داتگ ات مے

راستی ۽ آئی سینگ ۽ ہچیر نگریت ؟

گنگا ۽ زیارت کنگ ۽ واتری ۽ راہ ۽ رشی آشرم ۽ نیگ ۽ دست

شمارت واجہ پانڈے ۽ منا حال دات کہ مے آشرم ۽ تو پیدا ہینگے ۔ مے آشرم ۽

کماش کہ پاندھی نوں سرینا تلگ بلے تئی پیدا بوٹگ ۽ ساعت ۽ ہما نیک دعا کہ چہ

آئی دپ ۽ در کپنگ ات مذا م تئی ہمراہ بوٹگ ۔

مے وہد ۽ گیتا ۽ نام ۽ سوزمان ۽ خیالانی تہا انگارے پرینت ۔ من گوشت

ریگتیں آئی گیتا ۽ راہم زندہ مانگ ۽ ہخوش دعائے نیک بکرتیں ۔ پریش گیش

ن ۽ گوشت نکت ۔

بلکن بیست ۽ چار سالانی ایش منی داتنگیں گریوگ ات ۔

باندات مات ۽ ہڈ گنگا ۽ آپ ۽ پرینگی انت ۔ ہما گنگا کہ گیتا ۽
 آئی تما پرینگ ات ۔ مات ۽ لوز پچہر گوں گیتا ۽ نجوریننگ ات ہمیشا نوں ہم زب
 ۽ سر ۽ نہ ایت ۔ بلکن گیتا ۽ ہم نجورینتہ بیت سے ہبر انت کہ آئی کھٹ ۽ سر
 وپتگیں واب ۽ منا اشنگ ہتواری ۽ دور شنگ ۔ باز دور ۔

آشرم ۽ آہگ ۽ رند من ننگن وارت ۔ سے دمان ۽ واجہ پانڈے ۽ آشر
 ۽ لوگ چلوگی کار کنوکیں چہ یک کاڑے ۽ پرست " ایداں آشرم ۽ کارانی دگوش
 مزن شیرزالی بوتگ کہ آشرم ۽ کماش پاندھی ۽ آرا آن پورنا ۽ نام پر کنگ انت
 نوں زانکہ آشرم ۽ نہ انت ۔

جنگ ۽ در آئینت " واجہ آسنی مات انت ۔ انگت حیات انت بلے نور
 گوشاں ڈمب انت چھے ہم زور انت وہد نا وہدے آشرم ۽ تروتاب ۽ کتبت بلے
 خدمت ۽ پشت کپنگ " ۔

واجہ پانڈے ۽ پین دست ٹال کت گوشتے " جوان انت ۔ ان پورنا ۽ عال
 بدے کہ پنکج آتنگ ۔ پنکج ۽ نام آرا الم ۽ یات بیت " ۔

پانڈے ۽ حال دات کہ " ترا وہدیکہ بی بی رکھی ۽ چہ ایداں برنگ ات
 ۔ ان پورنا ۽ باز گریٹ ۔ آئی ترا تن شش ماہ ۽ رودیننگ ات ۔ گوں تو باز دلے
 گپنگ ات " ۔

" دل گریگ " ۽ اوتاگ باریں تل کجام صد ۽ صبیلاں تالان انت ؟
 مروچی بیت کہ باندات ان پورنا ۽ ضرور دیست کنیں چوکہ واجہ پاندھی
 ۽ بت ۽ سے دمان ۽ دیزاروں کنگ ۔ من وہدیکہ آشرم ۽ آتنگ اول واجہ پانڈے
 ۽ منا آئی بت ۽ دیما برنگ ات آئی گوشگ انت کہ " منی نام ہمانی بخشا گیں

واجہ پانڈے ء منی پشت ء دستے پر مُشت پہ نرمی گوشتے " گڈاں تو مروپی
 پنج مہاراج ء نام ککت نے آشرم ء سنیاسی - گیتا ء مات ء ہنپوش گرتی کرتگ
 ات کہ چک ء نے آشرم ء حوالہ بکنت وت گیتا ء پدا وتی لوگ ء بہارت آتی
 ہلک ء زالبولان ء ہم پہ ہنپیں نیمونے سہڈینگ ات کہ گیتا ء تپ ء درمان ء شر
 ء ڈاکٹر بہ ننگ انت نون پہ دارو درمان ء آگیتا ء سنیاسی آل پیش دارگ ء
 برگ ء انت " -

من گوشت " بلے ہما ہبر کہ راست بوٹگ آشرم ء کماش ء را الم ء آتی
 حال داتہ بیت ؟ "

واجہ پانڈے ء کندت " نہ - جہان ء راستی تنہا پہ بجازی نہیں جہان ء
 دورگاں باریں اروا سہے ء آشرم ء ککک درکار انت آتی ہمبر ایشی جست ننگ
 ات گیتا ء مات ء وہدیکہ ترا آتی پادانی دیما ایرکت آتی ترا وتی لکھت ء آشرم ء
 یک مولدے ء راتئی رودینگ ء پرمان کت " -

من دل ء گوشت - سنیاسی بوٹگ منی نصیب ء نبوتہ - سنیاسی ء دوار جاہ
 ء گام جنگ ء رند ہم من بجازی دُنیا ء راہ ء روان بوٹگن - ہما دُنیا ء راہ ء کہ
 منی زند ء راحت بدم چیر دینگ دارگ بیت -

واجہ پانڈے ء گوشت " چہ گیتا ء مرگ ء رند مات ء وہدیکہ داترکت تئی
 جتانی ء دلوارگ بوت آماں گیتا ء نشانی ء گیتا ء گندگ ء واہگ دار بوٹگن -
 رکھی ء نے کار ء ککک دات ہمانی چنت ماہ ء رند چہ ایداں ترا برت - ہلک ء آتی
 پیش ء گواچار داتگ ات کہ یک بیوس جنوزامے ء مرگ ء رند اے چک ء
 دگ کس ء کامے نیست دین ء پنج کرتگ رودینگ لوٹیت -

جہان ء سہڈینگ ء منی پیداشت ء قصہ ء چون چونیں تاب وارنگ
 انت نے درستیں احوال من بہتواری ء نشت گوشتداشت انت -

نیک دُعا انت ۔ منی جند ہم آئی نہ ۔ منی ہم آئی نہ ۔ منی ہم آئی نہ ۔ منی ہم آئی نہ ۔
 رند آئی مناندھی ء نام پرکت لہ ہاں روئے مرہون ۔ منی ہم آئی نہ ۔

مناوقی نام ء خیال ہمپر نیاتلک ات لہ عنے نام منائے پرکت ۔ عنے
 دمان ء من ترانگ ء کپتوں جست اول کت ۔ " مات ء وہیدہ منا آئی پادانی دیما ایر
 کنگ ات آئی منا کجام دُعائے نیک کت منی نام بلکن آئی نیکیں دُعا انت ۔"

واجہ پانڈے ء پاندھی ء بت ء نیمگ ء چارست گوشے " آئی چوش
 نراتنگ کہ بے سخیں جہان ء گیتا ء پاد چونس بینے ء مینتگ انت بلے غم ء پیچ
 آسے بوئگ تہی سر ء جم کپگ ء رند آشا سٹگیں گالوارے ء گوشگی ۔ " ایش پنچ
 انت ۔ جہان ء مانیت بلے جہان ء بدی آل دیر بیت ۔"

چوش گوشتن گراں انت کہ دل ء حال چون ات ۔ پُر ء ہو رک بوں
 ات ۔ واجہ پانڈے کہ آشرم ء گوں نوکیں کماش شری ناتھ ء نشت حقانیں
 پچارے بناکت انت من ہما کڈک ء شتن کہ دوشی منی داب جاہ بوئگ ۔ پ
 کسے ء پُر س ء پول نکت البت دل ء گوشت ایش ہما کڈک انت کہ من ایس
 پیدا بوئگن ۔ من کڈک ء درگہ گپت ۔ یک درگیے کہ آشرم ء پسیل ء نیمگ ء پاچ
 ات آرا ہم بند کت چہ عنے سبزگ نہ نہ نیم زہر بوتست نہ خیال ء کڈک
 تہارولی ء لاپ ء تہاروکی ء مارشت ۔ ت

واجہ ۔ منا ۔ بیوار نراتنگ ات بلے چیر گجانی سر ء ٹچک بوئگ ء رند من
 نراتنگ دابوں لہ آگاہ ۔ عنے وہد ء من خیال کت من کہ گیتا ء لاپ ء اتن آئی
 گنگا ء چولانی تہا دور کنگ لومت بلے نہ مرٹ کہ من آئی رکافی چہیال بوئگن ۔
 نرانیں کہ رکافی چہیال چہ گٹ ء جہل بیت کجام وہد ء کسے ء لاپ ء گرک بیت ۔
 ہو ۔ بنی آدم مریت ۔ مرٹ کنت بلے آئی چہیال ہمپر نہ مریت ۔ نوں من ہما مردم
 ء صورت ء خیال ء کپتگن کہ آئی بندیں بان ء گیتا ء سری چہیال اشکگ ات
 ۔ مردم واپ بہ بیت کہ آگاہ ۔ خیال ہمپر واپ نہ روت ۔ عنے خیال ء پلاست
 گوشت ۔ لازم ہما چہیال آتم ء دی اشکتہ بیت کہ گیتا ء بدن ء ڈگار ء ریچک

من چہ سرء تن پاداں پچلرتن منے پچلر زگ ء من چہ واب ء دریم
کت۔ منی خیال گوں من جھیرگ ء ات کہ "ہما تمم ہر چوں کہ ردوم آراں بوٹنگ
ایشی تما ہوویریں ہما چہیہاں ہم رُدان مزن بوواں ء شتنگ۔

چہ بے خیالی ء گرت اوں کہ یکے درگہ ء جنگ ء انت۔

زنانیں تہل چنکسیاس دیر ء من منے واب ء آگاہیں حالت ء بوٹنگ۔
درگہ پاچ کت۔ گندیں کہ واجہ پانڈے اوشتوک انت ء گوشگ ء انت۔
سک گراں واب بوٹنگے۔ باریں چہ کجام پاس ء درگہ ء جنگ ء اوں۔ بچار تی
نامے آشکتگ تئی آن پورنا آتنگ۔

پیر ء زہیریں یک زالے درگہ ء دیوالاں پہ دزموش گراں منی دیہا
آتنگ۔ "کجا انت منی پنکج ؟" من جمل بوٹ آئی پادان ء دست پرکت پدا
انبار ء گپت کھٹ ء سرء نیاست۔ کڈک چہ دریک بہت ہما چوکی کہ منی سوٹ
کیس سرانے ایر ات درکت پہ واجہ پانڈے ء تندگ ء سارنت وت آن پورنا
گوکرنشت من گوشت "اے پنکج کے ء چوش دل ء یات کت۔ من نزاتنگ۔"

بلے من چوش مارنت کہ منی گوشتن ء بیوانکی برابر انت۔ ان پورنا
گوشاں گران ات گوں چہاں بس یک ساتگے دہستے کت آئی منی سر ء کوپگ
گوں دستاں دزموش کت گوشتے

"منی پنکج چوئیں ورنائے بوٹنگ۔ حیف بزگیں گیتا ء نصیب ء پنکج ء دیدار
نیست ات شووم ء دل کسان کت۔ نہ کہ آئی عمر ء صدانی حساب ء جنیں آدم
جنوزام بنت۔ پدا ہم زندگ انت چو پہ مرگ ء مرادیک نہ بنت۔"

ان پورنا ء گوش ڈمب انت۔ اشکت نہ کنت۔ واجہ پانڈے ء منا حال
دات کہ گیتا ء مات ء ایڈاں ہر یکے ء را ہنپوش گوٹنگ ات بلکن ہمیش گوشگ
گزار ات بلے منی دل ء تیر کے لگت۔ گیتا کہ دل ارواہ ء بدن ء جنیں چک
بوٹنگ آئی چوئیں بدیں روچ دپنگ انت۔ اینکسیاس بیمناک کہ یک نشنگیں جنکے

واجہ پاندے ء گوں من گوشت " چنتے پنڈ بنت کہ آ مملوک ، کمول ء
 راج ء دپتراں گیر آرگ ء ہمو ہبر ء گوں وت نبشتہ کننت پہ لستیں روچ ، گتیا ء
 پت ایداں آتنگ ات ۔ پنڈاں کہ کمول ء نام ء نسب نبشتہ کت تی نام ہم نبشتہ
 کت تی پت ء نام تی نام ء رد ء گوں کت ۔ نام حقی نین ات بلے آبان ء
 گوشگ بوت کہ تی پت زندگ نہ انت ۔

جاہے ۔ جاگے یک نہ یک دپترے ء منی زندگیں پت ء مردگیں نام نبشتہ

آشرم تننا اٹپی نیں دوار جاہ انت پھیشا خیال کنیت کہ اٹپی نیں اٹپی
 باز کسان انت مے یکیں شپ ۽ سیہ بزیں ملگوارنی تل ۽ تیوگین یک سالے ۽ تہ
 چیر انت کہ مے کڈک ۽ دیوالانی زبان ۽ منا اشنگلی انت ہمیشی تل ۽ کہ
 شش ماہ ۽ ہما حساب انت کہ من مات ۽ لاپ ۽ بوگن آئی وتی دل ۽ بہر
 گوں مے دیوالاں کتنگ بیت۔ چریشی دیمترے شش ماہ ہما انت کہ مے دیوالاں
 اندمی ۽ من پہ شیر ۽ یا پہ مات ۽ گورال گریٹنگ۔

واب ۽ ڈس دیر ۽ نرپک ۽ نیست ات۔
 کڈک ۽ دپ ۽ اوشتان جمل کشنگیں کشار ۽ واس گپت کہ مے وار
 بلکن چہ پیدائنت ۽ منی یک یک نیس ۽ سر شنگ بوگن ات۔ پدا نزانیں پچہ آ
 خمار ۽ مانشات کہ جمل کشار ۽ پلانی دشبو ۽ وتی مونجا ۽ دلگیریں صورت
 مات ۽ انبازاں مارست۔ گیتا ۽ انباز ۽۔

مات ۽ لوز وہدیکہ گوں گیتا ۽ نام ۽ گور لگت من چہ وتی بدن ۽ درگ
 پکلرتن۔ من ہنوش مارست کہ گیتا چک ۽ مات بوگی ات اے دریک ۽ دم
 اوشتنگ ۽ ہم آرا پل ۽ پورچینک ۽ بو ۽ گور نہ جنگ ات۔ مے درستی واس
 آئی لاپ ۽ چست بوآن ۽ منی دشبو ۽ ہور ہوار بیتک ات۔

منی کسانی ۽ نٹک ۽ نروار ۽ وہدے آئی یک یمناکیں مردے ۽ گوناپ
 مارنگ نہ ہرم گپنگ دیوالانی تل ۽ وتی مے چیر داہ بیت۔ من پہ دست ۽ دیوالے
 دز موش کت۔ بلے دیوالانی بہر اشنگ کہ کہیں گوشے ۽ نصیب بوگ۔ گوں
 دیوالے ۽ چنگیں مے ۽ مزنیں مات ۽ سنگیں ہڈانی پیک درنجوک ات۔ گوں
 دیوال ۽ دز موش ۽ دست کہ گوں ہڈانی پیک گور لگت ہں چنکیاس دیر ۽ پیک من

دل ۽ چک ۽ داشتنگ ۔

گیتا و ہدے ۽ کہ دتی دیم گوں دیوالاں چر سیننگ گڈاں الم ۽ واک جنوکیں
من متبل ۽ رازنیں مات ۽ انبازاں کنگ پہ سمڈینگ ۽ جہل کشار ۽ باگپ ۽ برنگ
یا نریکیں مندر ۽ ۔

زانت نہ بیت کہ تاریخ چہ کساس ۽ دیوالانی تھا بیت چنکیاس ڈن ۽

اے آشرم ، اے اُن پورنا ، اے رکھی ماسی ۽ واجہ پانڈے ہم تاریخ ۽
تل ۽ انت ہم در ۽ ۔

ناگت ۽ یک خیالے آتک کہ من گوں تاریخ ۽ ہنچوش بند ۽ گلانش اوں
کہ ہر ہبرے ۽ دتی جند ۽ کیل ۽ کیل کنگ ۽ اوں من چہبر دگرانی حوالہ ۽ خیال گور
نکرنگ ۔ ۔ ۔ دمان ۽ منی پاد چہ کڈک ۽ ڈن در کپت انت ۔ من زانگ کہ کش
۽ کڈک ۽ واجہ پانڈے ۽ داشتنگ ۽ چوش ہم زانت کہ آدرگہ ۽ نہ بندیت
وہیت ۔ من آئی کڈک ۽ مان دیگ ۽ ہجک نہ بوتن ۔

تہاروکی ۽ پاد برمش اشکنگ بیت آئی ہم پچہ آورت ۔ جسے کت

"چے ۽ پنکج ، داب نیابگ ۽ انت ؟" ۔

من بے ترک توار آئی کھٹ ۽ بگل ۽ ایریں چوکی ۽ سر ۽ نشن ۔

آ خچک ات ، پاد آتک نشت ، گوشتے " راستی ہر چہ پیم کہ است آئی

زنانگ جنبالے کہ زانگ ؟" ۔

تاں مروچی ۽ گوں واجہ پانڈے ۽ منی سیادی تننا بیسہ ۽ سیادی ۽

بوٹگ تے سیادی مات ۽ ہم بوٹگ کہ منا پہ میراث ہر بوت بلے اے دمان ۽
گیشیں مہرے ۽ جہر جت ۔ نون بجکانی سر نیاتلگ ات ۔ من جسٹ کت " شما کہ

دوار جاہانی متل ۽ مانا گوٹشگ انت ۔ من آہاں ہما مانا ۽ دررنگ پمن ہر مشکل ۽

جنبالے کہ بیت چہ آئی در کپین بلے خیال ۽ کیت کہ اگ بات ۽ یا کہ گیتا ۽ شے

بیسہ مرستیں ۔ اے ایمنیں خدا ۽ لوگ ۔ زنانیں پہ آہاں و ہد ۽ چون ہڑی ۽ دپ

جَت اَت ۔ مناہم شے وڑیں سارتیں سانگے ماسی رکھی ۽ مہر رشتک ہمیں نہ
دلبودیں مہر ۽ دُرست کنگ گران نہ انت ۔
آئی کندت گوشتے " چوشیں دلبودیں مہر تننا جان ۽ مہلوک راہر بوگر

من در آئینت " نہ ، جان ۽ مہلوک ۽ بہر بوتین بھیں جنجالے نہ بوت
ایش تننا ہمائی بہر ۽ کسیت کہ آئی سر ۽ سیادی یا شریداری گوں بدن ۽ انت
گڈاں ماسی رکھی ڈولینے ۽ بہر ۽ کپت کہ آرا چوشیں سیادی ۽ پچو آرد ۽
بیت " ۔

آئی دوار کندت ۔ گوشتے ۔ سیادی زانکہ تننائیں بدن ۽ بیت ۔ دل ۽

بیت ؟ " ۔

من کھیں فکر کنگ ۽ رند گوشت " بوت کنت بلے آ کہ سنیا سی انت
آئی تن روح مردچی بدن ۽ سیادی نمرکینگ ، نہ دل ۽ شریداری قبول کنگ
چوشیں دلبودین مہر ۽ چون گور جنگ ؟ " ۔

واجہ پانڈے پہ دمانے ۽ بیوانک بوت ۔ پدا گوشتے " کسے ۽ کہ ایش
نمارت آپکے سنیا سی بیت ۽ چون بیت ؟ چہ درد ۽ آزات بونگ ۽ نام سنیا
انت " ۔

من پرست " شما دا چہ ورنائی ۽ سنیا سی ات " ۔

" ایش راست ۽ کہ من یک عبادت گزارے (پجاری) ۽ لوگ ۽
بتیئن ۔ بلے سنیا سی نہ دل ۽ یک جے ۔ میراث ۽ وڑ ۽ چو مندر ۽ عبادت
انت " ۔

چوکی چہ کھٹ ۽ باز کپٹک ات ۔ منی سر چہ آئی زان ۽ نزدیک ار
بتر نزدیک ہوان بوت نون آئی دتی دست منی سر ۽ پر مشان ۽ گوشت ۽ عبادت
ریاضت ، شپ پاسی عادتے انت ۔ دل ۽ حب ۽ کیف نہ آ ۔ ایش ہدیں دل
۽ احوال بنت کہ دل درد ۽ پچو بیاریت ، ہماریت " ۔

نوں من ترانگ ء کپتن . پیش زمانگ ء کہ شدہ زانتاں وانگ ء زانت
 دانگ آباں لاقصی مردم وتی شاگرد کنگ انت . زند ء راز چہ علم ء جمل ترانت .
 زانگ رست کہ چیزے پُرسگ ء زانگ ء پیش سنج ء لاتی المی انت . واج
 پانڈے ء ہرچی کہ گوشت . من اشکت . البت چوشیں جتے کنگ رد بیت کہ
 آئی دل ء درد را آورت ؟

منے بیوانکی ء درگت ء ہنچوش مارت کہ منی سر ء واج پانڈے ء
 ایریں ذہنت ء موردانگ نرم نرم ء درگت ء انت . چہ منے بیوانکی ء آئی
 وابناکیں توار چست بوت . " اچ ماہر کیے . یک نہ یک وہدے ء زند ء کچلاں
 نوشت . ہنچو کنگ ء ہرکے شیوجی جوڑ بوت نکنت . کچل کچل ء پرکہ انت " .
 آئی زان ء جو کھیں ہر وہدیکہ من چو حصے ء برزکت آئی توار ء نود
 شلگ ء ات . " وہدے کہ ہما کچل منا نوشگی کرزات . من نوشت نکنت . باز کم
 گشاد بوٹگن . چریشی رند درد ء پشومانی ء بازیں کچلے نوش ات بلے ہما کچلانی شلگ
 ء من شیوجی ء درجگ گپت نکنت . ہوئے پشومانی ء علت ء سنیاں ء پدیانک ء
 سرگت . باز کسان بوٹگن . نہ پہ عمر ء . پہ زانت ء کہ عاریفین پت ء پہ سنسکرت
 وانگ ء بنارس ء روان دات اوداں پاروتی گوں من دچار کپت . گوں آئی دچار
 کپگ ء من حالینی شیوجی جوڑ بوت کت منے وہدے منا وتی رسم ء دودانی پُروشگ .
 کچل نوشگی کرزت پریش ء ہما پاروتی ء ہدے نسب باز کسان ات بلے ہما کچل من
 نوشت نکنت " .

من ژند بوتن وتی سر آئی زان ء سر ء ایرکت . آئی منے آشانسگس

بلے آس آماچیں تو . گوشت .

" آ پاروتی ء آگ اسے شیو ء رابے سنج بزانتیں دگرے ہ گوناپ ء وتی
 شیوجی در بگستیں تہ درد ء منے کچل ء تھج ء نوشگ گران نہ ات بلے وہدے
 اشکت کہ آوتی سیر ء شپ ء چہ وتی لوگ ء سیر ء بانوری گدانی بدل ء کپن ء
 تل ء در کپتگ تہ من زانت کہ نوں ہر چو نہیں کچل کہ من ہوشین شیو جوڑ بوت

ناگت ۽ منی دست آئی زان ۽ گور گلت چہ منی دپ ۽ در کپت۔ آ کے
 کچل کچل ۽ پرکھ ۽ زانت شیوجی ہم ہما جوڑ بوت کنت۔
 آئی کندست۔ گوشتے۔ خیال ۽ کار پدانی نیام ۽ باز پرکھ بیت پنکج۔
 شیوجی ۽ خیال معرفت بوتگ مے خیال ۽ نیکی بجازی آنت۔

صباہ ء مہلہ گنگا ء کندہ ء سر بوتیک ء رند مات ء ہڈانی پیلک وتی دیم ء
ایر کنگ واج پانڈے ء چیزے وتگ پدا منا گوشتے ہما پلاں ہڈانی سر ء بہ سارک
سی چ مندر ء باگچہ ء آئی رمانشت ء من سینگ اورنگ ات انت بلے وہدیکہ
ہڈانی پیلک دست ء کت من آپ ء تہا مان دات چہ آپ ء سارتی ء منی بدن ء
عجبیں کیفی رست من ہنچوش مارست کہ عے آپ ء تہا ایر دینگ چہ دیرگیں وہدے
ء منی پچہ اورنگین انت ۔

چو سہکندن ء ہلگ ء وڑ ء ۔۔۔۔۔

من زانیں کہ آروچاں کہ من گیتا ء لاپ ء بوتگن آئی ء وت کوشی ء
نا توامیں جہد ء کسے ء منا حال مداتیں نہ منی خیال ء چوشیں مارنشت ہچہر آتک نکت
گوشت نہ بیت کہ دتسراں منی واہیں فکر ء چوشیں بہرے چست بوت کت کہ نہ ۔
بلے اے دمان ء و ترا آپ ء تہا ایر دیان من ہنچو خیال کت کہ دومی بر ء عے
رازوں درگتگ ۔۔۔۔۔

نزانیں وہدیکہ گیتا ء بدن چہ آپ ء بیسار ء درگتگ اش من آئی ء بدن
تل توکاں سار بوتگن کہ نا سار البت من سہکندن ء ہما ہلگ لازم دل بہ آورت
انت کہ گوں مات ء نیس ء ہوری ء منی ساہ ء ہم بہر بوتگ انتت چوش ہم مارست
کہ من وتی جہد ء نہ گیتا ء ہلگاں دل ء آرگ ء اول کہ آئی وت کوشی ء دومی
رند گام زیرگ ء وتی گڈی نیس بالا اورنگ ات ۔

دستانی دل ء کتگیں پیلک من آپ ء تہا یلہ دات عے ساعت ء دل ء
چولے ء سر بال آورت کہ دومی رند ء کسے ء گیتا پچہ میا درنگ نیں کسے ء لاشہ
درگتگ کتگ ۔ کسے زانت آپ ء آرا ڈیل دیان ء دوریں اکیسے ء سر کتگ

اوداں کے آرا چہ آپ ء در کنگ دوزند گیس مردمانی رُم ء ہور کنگ۔ آواں
 دیماکہ پرانی زندگوانینگ جنجالے ات نون اگر آزندگ انت ہم پہ آواں مرنگ
 بلے اے پر یانی وڑیں قصہ ماں دیر ء منی دن ء سر نیانک۔ من تہ
 وڑیں دلیلان ء یلد دات کندہ ء ہوم گردینت چہ آپ ء در کپتن۔

جان ء آپ پھک کت انت پوشاک پوشت انت کوپگال گریں چا
 مانپوشت پہ واتری ء تیار بوتن۔ واجہ پانڈے ء گنگا ء یک پادکے ء گول دت
 منا ہم تندگ ء اشارت کت گوشتے۔

"زند ء ساگ ء روتاپ ء کئے شمارت کنت۔ کئے زانت کنت کہ
 آئی رحمت ء چے چے سبز بنت۔ چے چے حشک گردیت۔ اگر بیت ء چار سل
 ء رند تو بزانی کہ حتی مات زندگ انت، ترا گندگ ء ودار ء انت یا کہ
 پت زندگ انت پہ حتی گندگ ء بے تاہیر انت۔ بگو تو چے مارے ؟"
 سکندن ء ہما بگ ء کہ من گنگا ء آپ ء تہا بارنگ بوگن آچہ آپ
 ڈن حالینی منی ارواہ ء نز آیان انت۔

بیک ء انپانیں پینے در کنان من ہمنکیاس گوشت " ہر کے ء بابت
 ہر چکیاس کہ زانگ بیت ہمانکس مارنگ بیت۔

آئی در آئینت " گیتا ء باروا آئی درد بزانتیں پر آئی مہر ء ہمیشی کساں
 جرجت ء پت ء ناشری ء زانت بوتین پمانی ہنچیں دلی بدی پیدا بوت کت
 مے ہر راستے آہم مے راستی ء سر پد انت منا چیزے گوشتگ ء حاجت نہ اند
 پد اہم آئی گوشت۔

"ہر کے ء کہ مہر دینگ کزات آزندگ نہ انت، پہ ہر کے ء کہ
 بدی است آزندگ انت۔"

ناگت ء رگ ء بنداں لڑے پیدا بوت۔ چہ دپ ء در بکت۔
 بلکن خیال کرنگ کہ ذی شما کجام یک پنڈے ء دپتراں منی پت ء نام نبشتہ بوینگ
 گپ جگ ات۔ شما چوش ہم حال دانگ ات کہ آزندگ انت بلے من اند

نام ۽ جست نکت - پریش ۽ کہ دل ۽ نیک مرد نہیں نامے ۽ زانگ ۽ اومان نکت ۔
واجہ پانڈے ۽ گوشت " کے آگہ پشوماں بہ بیت وٹی پشومانی ۽ بشودیت

انگت ہم دل بدی مانیت ؟ "
من در آئینت " گپھڑے کچل نوشنگ - نون سرزیاستیں فیلسونی ۽ کچل
گون من نوشنگ نہ بیت " - واجہ پانڈے ۽ چہ وٹی پشک ۽ کبتو ۽ کاگدے درکت
من نیمگ ۽ تچک کنان ۽ گوشتے

" چہ کے ۽ چیزے ۽ لوگ گرانیں بہرے - پہل وڑیں چیزے ۽ لوگ بتر
گران انت - آشوم ۽ تراندی ۽ نبیگ ۽ باریں چنت کاگد درنگ چنت سال
گار کنگ - آئی یک دو آب پہ تئی شوندارگ ۽ انت اے کاگد من پریش ۽ گون
وت ۽ دانشنگ " -

من کاگد ۽ نیمگ ۽ دیم نگر دینت ۽ گوشت " پہل کنگ یا پہل ننگ ۽
حق منی مات ۽ بوگ منی نہ انت " - اے ساعت ۽ من تہہ دلی پہ راستیں
مارشت گیتا ۽ رامات گوشت کت -

واجہ پانڈے ۽ کندست ۽ گوشت " وہداں کہ آرا جان ۽ جونے بیتگ
چہ دل ۽ زہرات نون کہ دلے رستگ چہ جان ۽ جون ۽ زہر انت - آئی غمی
قصہ وت آئی عاقبت ۽ آسر ۽ ڈسیت - پنکج " -

من جست کت " دگرانی غناکیں عاقبت ۽ خیال ۽ نکپوک ۽ چہ پیم
اے حق رسیت کہ پروتی عاقبت ۽ بیچارے بکنت ؟ "

آئی در آئینت - " نہ " -
" من گوشت گڈاں ؟ " -

آئی پسو ترینت - " مے بہر ۽ تراگوشت کنیں منی پنچ - آگہ تو دگرانی
غناکیں عاقبت ۽ مروچی ترانگ ۽ نہ کہے تہ بانگے ترا وٹی عاقبت ۽ باروا بیچار
کنگ ۽ حق بیت ؟ "

من مارست کہ بخت ۽ تران ۽ بہر تننا پہ بخت ۽ تران پنچ کے نیاریت

امن گوشت " بلے منی : منی مات ، نمائی سبب ہما بوتنگ ، منی صد ، آئی دروازہ
 بے نیست ، پریش و ہبر چہ منی عقل و ذن انت "۔

واجہ پانڈے و پدا ، چکنڈت " ہمیش انت ، درد ، درد ، پرکھ ، حتی وہ
 حجاتی و دردے نہ انت کہ پشومانی نے گوں بہ بیت بلے آئی درد شہرتی انت پریش
 و کہ آچہ پشومانی و لڈ و بار انت "۔

امن گوشت " یک روپے شما گوشتنگ ات کہ اسے راجی حقیقتانی دیما راستی
 و گوں نیکی و شریداری نیست گوں ناعلاجی ہمگر نچہ انت ، مردم راست ہما وہ
 گوشتیت وہدیکہ آ ، راست و ہمیں اندیے و چیر دات نکنت گڈاں من چے خیال
 بکناں کہ شہرتی بونیک و گوں شہرت و ہمیں شریداری نے نیست ؟ منے پشومانی
 و شہرت و سچ ہما وہد و پچے بوتنگ کہ گیتا و زند و بہارے دیم آتنگ ات "۔

واجہ پانڈے و بان و اشارت و سر سرینت گوشے " منے پشومانی و شہرتی
 و راہم گوں ناعلاجی و ہم تنگ بزاں ، آئی سیرے کتنگ ات بلے چہ ولاد و دشی
 و بے نصیب انت ، پدا یک ویلے و آئی دو میں پاد ہم چہ آئی پلت ات "۔

نوں واجہ پانڈے و بدل و من کندت " شر ، اگر آئی جند و اولاد بوتن
 چمن مستجانہ بوت ات "۔

" حتی راست انت پنکج " واجہ پانڈے و سر پد کت ، کچل کچن و نیام و
 پرکھ ہمیش انت ، وہدے کہ آرا گیتا و حالت چارگ ، لوگ و راجی زند و نوک
 شکار و کچل نوشکی ات آئی نہ نوش ات نوں پشومانی و کچل ہر چنت و کہ بنوشت
 پانیدگے نہنت "۔

من چوگی اشت ، چست بوتن "۔

بیاکہ رواں ، من مروچی ، بندہ و داتر کنگ لومیں "۔

" اسے کاگد و چہ ڈگار و دیم و نہ زورت ؟ " آئی پرست
 من کاگد زرت ، دست و کت گر نہخت پدا گنگا و آپ و چگل دات و

گوشت " ، باہنی آپ و گیجگ و آتنگن ، ہڈ آپ و دانت نوں بیاکہ رواں "۔

واجب پانڈے پاد آتک ۔ ماں آشرم ء رنگ ء نیم راہ آئی پھی نگوشت ۔
ہم من بے توار بوگن پدا آئی پہ نرمی ء پوش حال دیاں کت ۔ گو سنگیں سے سالوں
آئی حال سے رنگ انت بلکن باز روچ زندگ بیت تانگہ گیتا ء مات زندگ ات
آرا پوشیں ہمت نہ بوت بلے نرائیں آئی چون اچ تھی باشل ء تھی عکس لونائنگ
چمے ۔ تگن ء یک روچے پیش آئی گہار آتنگ ات ۔ ہما گیتا ء دز گہار ۔ بازی ء
گریت ء زاری نے کت کہ من یک برے گوں آئی ہمراہ بہ باں برو آں آئی بزگی
ء بچاراں ۔

”گڈاں شما شنگ ات ؟“ من پرست ۔

”ہاں ۔ شنگ ات اتن ۔ سے یکیں گہار آئی دست ء پاد انت بید چ
نوکراں لوگ ء دگہ کس ہم نیست ۔ گوں ہما جن ء کہ سیرے کتنگ ات پوشیں
حالت ء گوں آئی نہ نشت ۔ آئی بان ء بس تننا تھی عکس انت ۔“

پو ء وہد ء بس سے یکیں نییاں آتک کہ ودار ء سے تاریخ ء کے
نرائنت ۔ یکیں گیتا ء زاتنگ کہ مردم وہدے زند ء وداریک بوآن ء پہ مرگ ء رچار
بیت ۔

آشرم ء کماش ء چپ چاگرد ء لستیں ورنائیں پکیر کو پگو کنگ ء ناچ ء خمار

انت ۔

واجب پانڈے ء حال ذات ۔ باؤل ء سنیاسی انت ایثانی بندات روٹک

جنگین دھرم ء ایر جنگ ء یعنی گیری انت ۔ ایثانی دھرم مہر انت ۔

ناچ ء خمار رگ ء بنداں ایر دیگ ء ات بلے صوت ء زباں بنگالی

ات کہ اچ منی سر پد بونیگ ء گیش ات ۔ واجب شری ناتھ ء یک صوتے ء مانا ء

پد پشت گیشنت ۔

کل جگ (قیامتی ء گڈی باریک ء) ء یک جنے ء جود سنیاسی بونیگ

ء روگ ء انت ۔ ہما زال گوشت ۔

”ہے ماتی ، من چہ چار باریک ء سے اندوہانی دیسپان اول ۔ وہدیکہ ست

نیک (سری نوبت) بوتک من ستیہ نارامینی بوتگن۔ منی نارامن (جود) من
 اشت شت پدا تر تیاگ آتک (دوی نوبت) من ستیا بوتگن کہ رام ۽ آرا
 جگلاں دیل کت ۰ رند تمسے دوا پر ۰ یگ آتک من گوپی بوتن منی کرشن چ من
 گسر بوت۔ نون کل یگ امت من یک لسیں زالبولے اوں منی جود سنیاں ۰
 سرگیتہ ۔

باؤل سنیاں پکیرانی یکتارہ ۰ یک ایمینس لہرے ۰ نوکیں زیرے ۰ منی
 گوشانی راہ ۰ منی مجگ ۰ راگورجت چار بار یگانی اندوہ ۰ دورگاں دیمپانیں زال انگت
 ہم زانت نکنت ہما اندوہ کہ گیتا آئی دیمپان بوتگ۔ باریں چوشیں تر سناکیں
 اندوہ ۰ پنچی باریگ ۰ کجام یک زالے آماج بوت کنت؟ زانگ نہ بیت کہ چار
 غمناکیں نوبتانی دلگیریں قصہ پنچی باریگ ۰ دردے ہم شمار بیت کہ نہ؟

گیتا ۽ ٻہا چہیال کہ وقی جان ۽ جون ۔ بانڈ ماں گنو ٹنگ ات ٻہا چہیال
 چہ بانڈ ماں درشتنگ بیست ۽ چار سالی بو ٹنگ ۔ من بوئیں کہ ماں آرنی گوشاں
 بیست ۽ چار سالی دراجیں ٻہے چہیال ۽ سر بکنین ۔ ٻہے در متی ۽ منی در ۽ آسم
 کہ ٻہائی نام ۽ کاگدے سیہ بکنیں کہ انگت نامے زانین ۔
 من زانیں کہ نام ۽ نشانے ہر کہیں کہ چہ واجہ پانڈے ۽ بلوئیں
 دست کپیت ۔

وہدیکہ واجہ پانڈے ۽ پاداں دست پر کنگ ۽ رند دیم پہ ہاسٹل ۽ واتری
 ۽ گاڑی ۽ نشنگ آتن آئی گوشنگ ات " ٻہا مردم حالینی مزنیں بے نصیبی کہ روچے
 نہ روچے آرا چہ وقی ہون ۽ پہل لوگ کپیت " ۔ منی خیال انت گاڑی ۽ سر
 گریگ ۽ واجہ پانڈے ۽ قول ٻہائی جند ۽ گور ۽ پلیٹ فارم ۽ سر ۽ پشت کپت نہ بچے
 انگت ہم برے برے منی گوشاں چہ ٹیلینگوک ۽ ٹیلینگ انت ۔ بلکن روکیں گاڑی
 ۽ منی پچگیگ ۽ سوار بوتگ بنت ۔ من فکر کنیں کہ گوں آئی بے نصیبی ۽ کچ ۽ کیلہ
 ۽ منی یا کہ منی مات ۽ بے نصیبی کم بیت ؟ ۔

مات ۽ ہڈاں ۽ مروچی چہ گنگا ۽ کئے پدا آورت کنت ۔
 من سوٹ کینس پاچ کت کاگد ۽ قلم در کت انت ۔ من آرا نوشتہ کنگ
 لوئیں کہ آئی لنگ ۽ منڈیں حالت مروچگیں نہ انت ۔ ایش چہ ٻہا روچ ۽ انت کہ
 گنگا ۽ چوللاں بڈ وروکیں گیتا ۽ رکھینگ ۽ آئی دست بازو دیما نیاتک انت ۔ آئی
 دست چہ ٻہا وہدی منڈ بوتگ انت ۔

گاڑی چہ منی خیالوں لڈان ات ۔
 منا وقی ٻہا داب یات آتک کہ روچے ۽ من وقی پیدائشت ۽ راز یک

تھاریں بانے ۽ رنگ ۽ ذیتنگ ات۔ ہما ویر اندانی ۽ تھچک بندیں ہما بان ۽ درگہ
۽ دست موش ۽ منی دست لرزنگ است کہ بندیں سے بان ۽ آگہ بچن راسے در
بہ ایت ہم تھترین ۽ تھاروکی ۽ بیست ۽ پنج سالانی دیر یگیں دولاشہ کپوک گندین۔
مرگ ۽ تھاروکی یک پیمین بنت۔ سارت ۽ در آمدین۔ بلے و بریک
راستی ۽ برمشے آہانی تھار ہوار بیت گڈاں ایثانی کنگ ۽ تیر کو پیدہ نور بنت تھاروکی
۽ شل سریں تیر کو ہم۔

مروچی سے بستگیں بان ۽ من مرگ ۽ تھاری ہم دیتنگ زندہ تھما ہی ہم۔
اوسے تھاروکی ۽ شل سریں تیر کو ہم۔

من گندگ ۽ اوں کہ تھاری ۽ یک تیر کوئے ۽ من ۽ زرد زعفران کنگ
دومی تھاری ۽ تیر کوئے نیل گردیتنگ۔ دل نیل گشتنگ۔

دانکو کہ تھاری ۽ سے تیر کوئے وارنگ ات انت منی خیال بوئنگ اگر آ
جاگے زندگ ۽ دُچار بکپیت۔ بیست ۽ چار سال ۽ ورنائیں مروچی ۽ منی آئی سنیں
باندات ۽ نیاز ۽ دیاں بلے۔۔۔۔۔

گاڑی پہ راہگی چو منی خیال جنپک جنان ات بلے اسے چو نہیں نصیب
انت۔ گاڑی ۽ جنپک ۽ یک نہ یک منزے است آسی انت کہ آرا کجا روگی ۽
کجا رسگی انت بلے منی فکر ۽ جہاز گانی ہمیں منزے نیست۔ زانگ نہ بیت چہ کجا
سر گپنگ ۽ کجا رسگی انت۔ نہ۔ منی خیالان ۽ قہ جار سگی نہ انت نہیں کہ منی پاد
دیما رونت ہما لنگ ۽ گشادے بوئنگ لونت چو گاڑی ۽ جنپک ۽ منی خیال ۽ را
ہم منزیں تیلانک ۽ ہر جنگے رست۔

آدہاں کہ گیتا ۽ رکھینگ ۽ آ مرد ۽ باسک دیما نیاتک انت آئی باسک
ہما وید ۽ ہم بزاں منڈ انتت نمدی ۽ سے ہبر نیہیگی ات۔ بلے نوں کہ آ مرگ ۽
کنده ۽ انت۔ منا گوانک جنگ ۽ انت۔ یک برے منا چارنگ لومیت ۽ من
روگ ۽ نہ اوں۔ باریں منی پاد ہم لنگ انت۔

من آئی نمدی درنگ ہما روچی گنگا ۽ آپ ۽ چومات ۽ ہڈاں چگل دانگ

آت - من آرا دنت کت - بلے نہ دنت - وتی جم کہ چہ آئی ندی ۽ آباں
 ۽ یت انت - آچان ۽ ہم لنگی ۽ نام پر بوت کنت -
 من سے آسر ۽ رستن کہ منا آئی ندی ۽ پو دیگی بیت نہ کہ منی اسے
 دست ہم منڈ بنت -

کاگد قلم دست ۽ کنگ ۽ من چہ سوٹ کیس ۽ در کت انت - گندی منے
 کاگدانی تل ۽ رکتا ۽ ندی ہم ایر انت - رکتا ۽ کاگد ۽ منا ترانگ نیست آت - تننا
 سوٹ کیس ۽ تہا کپوک بوتگ -

رکتا مہر کنت - منی پت چہ منی پیدائشت ۽ بد بارت شرار انت -

دو ندی نیگی انت - یکے مہرانی پو ۽ -----

گیتا ۽ صورت ۽ وڑ ۽ من وتی خیالانی تہا مہر ۽ گوناپ چارست ۽ بد

برگ ۽ -----

بلے دل چہ تہا ہورگ ۽ کوپگ انت -

من زانیں کہ گیتا ۽ صورت ۽ من ہچہر دیست نکنیں - ہنچوش دل
 خیال کاریت کہ مہر ۽ گوناپ ۽ ہم باریں کہ دیست بکنیں یا بد ۽ گ ۽ صورت

بلکن قہر ۽ مہر ۽ منے گوناپ ۽ ہم چو کہ گیتا ۽ گگا ۽ تہا بڈ وارنگ و تارا

کشگ -

من ہنچوش مارست کہ منے دوئیں ندیاں من وتی زند ۽ ہچہر نبشتہ کتو

نکنین - منے دوئیں کاگدانی تاک پہ دائمی سادگ سر کائنت -

واجہ پانڈے باز دیز پشت کپنگ بلے آئی توار کہ چپی ۽ گوں من ریل

سوار بیتگ - پن کندیت توازہ کنت ۽ گوشتیت - بلکن لوز ۽ حد کے ۽ ہم زانست نہ

کرنگ پنک - روچ چہ ہمیشی آزمان ۽ عمل دنت ہمیشی ۽ آزمان ۽ ایر روٹ -

چہ توار ۽ من لہر زگی اوں سادگیں تاکانی نیگ ۽ چارین -

سادگیں کاگدی تاک کندنت -

تو بار ہم اندیت .
 زانگ نہ بیت کہ تو ارت ساد گئیں تاکانی سرء کنگ ء انت پاساد گئیں
 تاک واری سرء کنگ ء انت .